

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **24. června 2009** v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Haliny Černé a přísedících Boženy Havlíčkové a Ing. Josefa Hudečka, **t a k t o :**

Obžalovaný

R.K.

nar. XXXXX, bytem XXXXX, přechodně XXXXX, bez zaměstnání, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX,

je v i n e n , ž e

ačkoliv byl odsouzen mezi jinými pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e) odst. 2 trestního zákona pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29.1.1998, č.j. 3T 150/1997-153 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16.4.1998 sp. zn. 6To 127/98 a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, přičemž výrok o tomto trestu byl zrušen pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 29.1.1999, č.j. 3T 4/1999-51 a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, který vykonal dne 17.6.1999,

9/2004

1. obžalovaný R.K. sám

dne 7.10.2000, v době od 00.30 hodin do 7.30 hodin, z prostoru parkoviště Motelu Bobrava v k.ú. Modřice, okres Brno-venkov, odcizil osobní motorové vozidlo AUDI A4, VIN: XXXXX, béžové barvy, XXXXX, ve kterém byl fotoaparát nezjištěné značky, dalekohled 8x30, nabíječka na mobilní telefon zn. NOKIA, elektrický holicí strojek nezjištěné značky, suvenýry, značkové víno, značkové nářadí a osobní věci, čímž majiteli vozidla a věci panu A.E.K., nar. XXXXX, způsobil podle znaleckého posudku odcizením vozidla škodu ve výši 672.000,- Kč a odcizením věcí škodu 49.610,80 Kč, tj. celkem 721.610,80 Kč,

2. obžalovaný R.K. sám

dne 8.10.2000, v době od 05.00 hodin do 08.00 hodin, v XXXXX u Brna, ul. Jiřího z Poděbrad, okres Brno-venkov, odcizil osobní motorové vozidlo Chrysler Town And Country 3.8 V6 LXi, VIN: XXXXX, barvy tmavě zelené metalízy, SPZ: XXXXX, ve kterém byl mobilní telefon zn. Motorola V8 Star Teck, peněženka s finanční hotovostí 1.300,- Kč a 20.000,- SK, elektronický diář zn. Casio, plnicí pero ze žlutého kovu, plnicí pero z bílého kovu, dálkové ovládání k vratům, CD disky, pánská kosmetika, nářadí, rybářské udice, kreditní karty a osobní doklady na jméno A.J. a M.J., kožená kabelka s finanční hotovostí 3.000,- SK a stravenky, čímž majitelům M. a A.J., způsobil podle znaleckého posudku odcizením vozidla škodu 504.000,- Kč a odcizením věcí škodu 77.464,- Kč, tj. celkem 581.464,- Kč,

3. společně s D. C., nar. XXXXX, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.

d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu

v době od 21.30 hodin dne 13.10.2000 do 09.30 hodin dne 14.10.2000 v Mikulově, ul. Nová, před domem č.p. 13, okres Břeclav, odcizili osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda Felicia LXi, VIN: XXXXX, tmavě modré barvy, SPZ: XXXXX, ve kterém byly dětská sedačka, autorádio a osobní doklady nájemce vozidla R.S., nar. XXXXX; svým jednáním způsobili podle znaleckého posudku majiteli vozidla firmě OB Leasing, a.s., Praha, Roháčova 1148/63, škodu 134.500,- Kč a uživateli vozidla R.S. odcizením věcí škodu 8.286,- Kč, tj. celkem 142.786,- Kč,

9/2004

4. společně s D. C., nar. XXXXX, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.

d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu

v době od 20.00 hodin dne 29.10.2000 do 08.30 hodin dne 30.10.2000 v Brně, ul. Sevastopolská 5, odcizili motocykl KAWASAKI ZX 750 L1, VIN: XXXXX, černofialové barvy SPZ: XXXXX, čímž majiteli panu E. N., nar. XXXXX, způsobili podle znaleckého posudku škodu 167.850,- Kč,

5. společně s D. C., nar. XXXXX, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.

d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu

v době od 23.15 hodin dne 14.1.2001 do 06.30 hodin dne 15.1.2001 v Brně, ul. Glinkova, odcizili osobní motorové vozidlo AUDI A6 2.5 TDi, VIN: XXXXX, bílé barvy, SPZ: XXXXX, čímž majiteli vozidla panu A. B., nar. XXXXX, způsobili podle znaleckého posudku odcizením škodu ve výši 811.300,- Kč,

6. společně s D. C., nar. XXXXX, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.

d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu **a M.S., nar. XXXXX,** stíhaným samostatně

v době kolem 08.10 hodin dne 3.3.2001 v k.ú. obce Modřice, okres Brno-venkov, v prostoru parkoviště Motelu Bobrava, odcizili terénní motorové vozidlo Mitsubishi Pajero 2.5, 4x4, VIN: XXXXX, tmavě šedé barvy, SPZ: XXXXX, ve kterém se nacházel fotoaparát Canon, oblečení, cigarety, alkohol a finanční hotovost ve výši 5.000,- ATS a 1.700,- Kč; svým jednáním způsobili majiteli vozidla a věci panu M.T., nar. XXXXX, podle znaleckého posudku odcizením vozidla škodu ve výši 342.300,- Kč a odcizením věci škodu 55.200,- Kč, tj. celkem 397.500,- Kč,

7. společně s D. C., nar. XXXXX, jehož trestní stíhání bylo zastaveno dle § 172 odst. 1 písm.

d) tr. řádu s přihlédnutím k § 11 odst. 1 písm. e) tr. řádu **a J.H., nar. XXXXX,** stíhaným samostatně

v době od 20.00 hodin dne 7.3.2001 do 8.15 hodin dne 8.3.2001 v Židlochovicích, okres Brno-venkov, na náměstí Míru před Hotelem Národní dům, odcizili osobní motorové vozidlo Mercedes 250 D, VIN: XXXXX, barvy světle modré metalízy, SPZ: XXXXX, ve kterém se dále nacházely firemní doklady firmy Orbit Electronic G. F., audioelektronika nezjištěné značky, oblečení a osobní předměty; svým jednáním způsobili majiteli G. M. F., nar. XXXXX,

9/2004

podle znaleckého posudku odcizením vozidla škodu ve výši 356.000,- Kč a odcizením věci škodu ve výši 455.431,- Kč, tj. celkem 811.431,- Kč,

t e d y - přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním, byl za takový čin v posledních 3 letech odsouzen i potrestán a způsobil uvedeným činem značnou škodu (v bodech 1 – 7),

8. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 26.6.2000 do 14.3.2001 užíval motocykl YAMAHA XV 1100, VIN: XXXXX, černé barvy, SPZ: XXXXX, v hodnotě nejméně 123.600,- Kč, o kterém věděl, že pochází z trestné činnosti a který byl v době od 25.6.2000 do 26.6.2000 odcizen před Hotelem Interservis v Brně, ul. Lomená, majitel T. J., nar. XXXXX,

9. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 9.12.2000 do 29.3.2001 v místě svého bydliště, tedy XXXXX u Brna, ukrýval propisovací tužky zn. Parker s firemním logem „Soudal“ v hodnotě nejméně 1.575,- Kč, o kterých věděl, že pocházejí z trestné činnosti, přičemž se jednalo o věci patřící firmě Invagroup Frýdek-Místek, které byly odcizeny z osobního motorového vozidla VW Passat, SPZ: XXXXX, dne 9.12.2000 v Hustopečích, okres Břeclav,

10. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 6.2.2001 do 29.3.2001 v místě svého bydliště, tedy XXXXX u Brna, ukrýval měřicí kolečko, montérkovou blůzu a kalhoty, v hodnotě nejméně 2.016,- Kč, o kterých věděl, že pocházejí z trestné činnosti, přičemž se jednalo o věci patřící firmě Techfloor, s.r.o., Opava, K Rybníčkům 342, které byly odcizeny z osobního motorového vozidla Škoda Felicia, SPZ: XXXXX, dne 6.2.2001 na parkovišti dálnice D1 137 km,

11. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 10.2.2001 do 29.3.2001 v místě svého bydliště, tedy XXXXX u Brna, ukrýval sněžnice, hole a batoh v hodnotě nejméně 2.066,- Kč, o kterých věděl, že pocházejí z trestné činnosti, přičemž se jednalo o věci patřící P.B., nar. XXXXX, které byly odcizeny společně s osobním motorovým vozidlem AUDI A6, SPZ: XXXXX, MPZ: XXXXX před Hotelem Reva v Mikulově dne 10.2.2001,

9/2004

12. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 17.3.2001 do 29.3.2001 ukryl v pronajaté garáži č. 263 v k.ú. obce XXXXX u Brna, okres Brno-venkov, motocykl tov. zn. Suzuki GSX 600 F, VIN: XXXXX, černé barvy s růžovým sedadlem, SPZ: XXXXX, majitel T.H., nar. XXXXX, v hodnotě nejméně 100.500,- Kč, který byl dne 17.3.2001 odcizen v obci Modřice na parkovišti u Hotelu Gregor, přičemž věděl, že tento motocykl pochází z trestné činnosti,

13. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 28.3.2001 do 29.3.2001 ukryl v pronajaté garáži č. 263 v k.ú. obce XXXXX u Brna, okres Brno-venkov, osobní motorové vozidlo AUDI A4 Avant 1.9 TDi, VIN: XXXXX, černé barvy, SPZ: XXXXX, majitel H.P.J., nar. XXXXX, v hodnotě nejméně 849.200,- Kč, který byl dne 28.3.2001 odcizen v obci Žďár nad Sázavou, nám. Republiky, okres Žďár nad Sázavou, přičemž věděl, že tento automobil pochází z trestné činnosti,

14. obžalovaný R.K. sám

v přesně nezjištěné době od 24.5.2000 do doby provedení domovní prohlídky dne 29.3.2001 v místě svého bydliště v XXXXX u Brna, XXXXX, ukrýval vzorky obuvi, o kterých věděl, že pocházejí z trestné činnosti, přičemž se jednalo o věci, které neznámý pachatel v době od 21.00 hodin dne 23.5.2000 do 08.00 hodin dne 24.5.2000 v Modřicích, okres Brno-venkov, před městským úřadem odcizil spolu s osobním motorovým vozidlem AUDI 100, SPZ: XXXXX, MPZ: XXXXX, majiteli D.T., nar. XXXXX; vozidlo AUDI bylo dne 27.5.2000 nalezeno v obci Modřice; věc byla šetřena původně Policií ČR, Obvodním oddělením Rajhrad pod č.j. ORBO-1060-1/RA-TČ-2000,

t e d y - ukryl a užíval věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou a získal takovým činem značný prospěch (v bodech 8-14),

t í m   s p á c h a l

- trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e), odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 265/2001 Sb. (v bodech 1-7),

9/2004

- trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona ve znění zákona č. 265/2001 Sb., (v bodech 8-14)

a odsuzuje se

za tyto trestné činy a za sbíhající se trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 31.1.2003, č.j. 1T 242/2002-35 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6.8.2003, sp. zn. 5To 300/2003

podle § 247 odst. 3 trestního zákona, ve znění zákona č. 265/2001 Sb., za užití § 35 odst. 2 trestního zákona k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

6,5 (šest a půl) roku.

Podle § 39a odst. 2 písm. c) trestního zákona se pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na **2 (dva) roky.**

Současně se zrušuje výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 31.1.2003, č.j. 1T 242/2002-35 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6.8.2003, sp. zn. 5To 300/2003, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá, aby nahradil způsobenou škodu poškozeným:

- M.J., nar. XXXXXX, M.R. XXXXXX a A.J., nar. XXXXXX, M.R. XXXXXX ve výši **581.464,- Kč,**

9/2004

- ČSOB Pojišťovna, a.s., Masarykovo nám. 1458, 532 18 Pardubice ve výši 142.786,- Kč,

- A.G.F. XXXXX, D.I.S.G.-XXXXX XXXXX, ve výši 18. 141,43 EUR.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních poškození :

- A.E.K., nar.XXXXX,

- R.S., nar. XXXXX,

- E.N., nar. XXXXX,

- Pojišťovna Donau, Allgemeine Versicherungs- Aktiengesellschaft, Favoritenstraße 82, 1100 Wien, Rakousko,

- A. B., nar. XXXXX,

- Allianz Elementaer, Versicherung AG, Heitzinger Kai 101-105, A-1130 Wien, Rakousko,

- G. M. F., nar. XXXXX,

- Allianz Versicherungs-AG,Zweigniederlassung Leipzig, P2 Kraft-Schaden, Postfach 04084 Leipzig, Německo.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se odkazují se zbytkem nároků na náhradu škody poškození:

- M.J., nar.XXXXX a A.J., nar. XXXXX, M.R. XXXXX

- ČSOB Pojišťovna, a.s., Masarykovo nám. 1458, 532 18 Pardubice,

9/2004

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se obžalovaný zprošťuje obžaloby ze skutků spočívajících v tom, že:

1. obžalovaný R.K., D. C., M. T. a P. G. společně

v době od 22.30 hodin dne 7.11.2000 do 07.30 hodin dne 8.11.2000 odcizili obžalovaný R.K. a D. C. v Brně, na ul. J. Faimonové, osobní motorové vozidlo Škoda Felicia LXi, VIN: XXXXX, bílé barvy, SPZ XXXXX, majitele leasingové společnosti ŠkoFIN, s.r.o., se sídlem Praha, Pekařská 6, nájemce B.P., přičemž obžalovaní M.T. a P.G. prováděli na odcizeném autě opravy a úpravy za účelem jeho dalšího užití na náhradní díly; svým jednáním způsobili podle znaleckého posudku firmě ŠkoFIN odcizením vozidla škodu ve výši 193.350,- Kč,

2. obžalovaný R.K., D. C., M. T. a P. G. společně

v době od 06.00 hodin do 06.45 hodin dne 5.1.2001 obžalovaný R.K. a D.C. odcizili v obci Modřice, okres Brno-venkov, z parkoviště Hotelu Gregor osobní motorové vozidlo Škoda Felicia Combi, VIN: XXXXX, barvy tmavě zelené metalízy, SPZ: XXXXX, majitel firma Trens, a.s., Trenčín, Súvor 1, Slovensko, které užíval zaměstnanec P.H., přičemž obžalovaní M. T. a P. G. prováděli na autě úpravy za účelem jeho dalšího užití; svým jednáním způsobili firmě Trens podle znaleckého posudku škodu ve výši 134.800,- Kč,

3. obžalovaný R.K., D. C. a L. B.

v době od 03.00 hodin do 05.30 hodin dne 3.3.2001 na parkovišti Penzionu Venuše v obci Mikulov, okres Břeclav, provedli vloupání do osobního motorového vozidla VW Passat, stříbrné barvy, SPZ: XXXXX, a to tím způsobem, že vypáčili vložku zámku pravých předních dveří a přeřezali šroub střešního boxu, kdy ve vnitřní části odcizili tašky a kufry s oděvními svršky, sportovními potřebami, lékařský kufřík, fotoaparát a další věci, čímž způsobili majiteli vozidla a věci panu W. K., nar. XXXXX, podle znaleckého posudku odcizením věcí škodu ve výši 97.500,- Kč a na zařízení škodu ve výši 4.500,- Kč, kdy obžalovaný L.B. se na této trestné činnosti podílel formou trestního účastenství – pomoci, zejména pak opatřením prostředků, odstraněním překážek, radou aj.,

4. obžalovaný R.K., J. H. a D. C. společně

dne 10.3.2001 v době od 04.00 hodin do 07.25 hodin v Mikulově, ul. Venušina, před domem č.p. 2, okres Břeclav, odcizili osobní motorové vozidlo AUDI A6 Avant TDi, quattro, VIN: XXXXX, barvy stříbrné metalízy, SPZ: XXXXX, ve kterém se dále nacházely tři páry

9/2004

značkových lyží s vázáním a tři páry lyžařských bot; svým jednáním majiteli panu K. S., nar. XXXXX, způsobili podle znaleckého posudku odcizením vozidla škodu ve výši 1.252.000,- Kč a odcizením věcí škodu 28.432,- Kč, tj. celkem 1.280.432,- Kč,

v nichž Krajský státní zástupce v Brně v obžalobě ze dne 16.8.2004 sp. zn. 3 KZv 83/2001 spatřoval čtyři skutky z pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 3, odst. 4 trestního zákona,

neboť nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchal obžalovaný.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních poškozená:

- Česká pojišťovna, a.s., region jižní Morava, regionální ředitelství, Rašínova 7, 601 66 Brno

O d ů v o d n ě n í :

Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný R.K. se dopustil trestné činnosti v době, na místě a způsobem popsaným ve výrokové části tohoto rozsudku.

Úvodem nutno konstatovat, že soud rozhodoval v této trestní věci opakovaně, kdy poprvé rozsudkem ze dne 7. 12. 2006, č.j. 50 T 9/2004 – 4407 byl obžalovaný R.K. uznán vinným spácháním trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e) odst. 3 písm. b) trestního zákona a trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona, když tohoto jednání se měl dopustit tak, že ačkoliv byl odsouzen mezi jinými pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e), odst. 2 trestního zákona pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29. 1. 1998, č.j. 3 T 150/1997 – 153, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16. 4. 1998, sp zn. 6 To 127/98 a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, přičemž výrok o tomto trestu byl zrušen pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno – venkov ze dne 29. 1. 1999, č.j. 3 T 4/1999 – 51 a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, který vykonal dne 17. 6. 1999, v době od 7. 10. 2000 do 8. 3. 2001, ať sám či společně s D.C., občanem Polské republiky, jehož trestní stíhání bylo zastaveno, případně s M.S. či J.H. stíhanými samostatně odcizil celkem sedm motorových vozidel, přičemž tímto jednáním způsobil značnou škodu a dále v sedmi případech v době od 26. 6. 2000 do 29. 3. 2001 postupně ukrýl, či užíval jednak motocykl, o kterém věděl, že pochází z trestné činnosti, jednak věci pocházející z vozidel odcizených jinými osobami, o kterých věděl, že pocházejí z trestné činnosti, jednak motorová vozidla, o nichž věděl, že byla odcizena jinými osobami, a tedy pocházejí z trestné činnosti spáchané jinými osobami. Za tyto trestné činy a za sbíhající se trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno – venkov ze dne 31. 1. 2003, č.j. 1 T 242/2002 – 35, mu byl uložen

9/2004

souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6,5 roků, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvou let, současně pak byl zrušen výrok o trestu z rozsudku OS Brno – venkov ze dne 31. 1. 2003, č.j. 1 T 240/2002 – 35, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Dále pak obžalovaný byl zavázán povinností ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu, nahradit škodu poškozeným M.J. a A.J. a ČSOB Pojišťovně, a.s., Pardubice. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních poškození A.E.K., R.S., E.N., Pojišťovna Donau, Allgemeine Versicherungs – Aktiengesellschaft, Wien, A. B., A.G.F. XXXXX, D.I.S.G. Paris, Francie, Allianz Versicherungs – AG, Vídeň, Bernard M.F. a Alianz Versicherungs AG, Leipzig, Německo. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli se zbytkem svých nároků na náhradu škody odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních poškození M. a A.J. a ČSOB Pojišťovna, a.s., Pardubice.

Stejným rozsudkem pak bylo rozhodnuto tak, že obžalovaný R.K. byl podle § 226 písm. c) trestního řádu zproštěn obžaloby z pěti skutků spočívajících v odcizení motorových vozidel v období od 1. 11. 2000 do 10. 3. 2001, které mu společně s dalšími spolupachateli kladl státní zástupce za vinu v obžalobě ze dne 16. 8. 2004, sp. zn. 3 KZV 83/2001 s tím, že se mělo jednat o pět skutků pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e) odst. 3), odst. 4) trestního zákona. Vzhledem k zprošťujícímu výroku ve smyslu § 229 odst. 3 trestního řádu soud odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních poškození C.B. a Českou Pojišťovnu, a.s., Brno.

Stejným rozsudkem dalším zprošťujícím výrokem rovněž ve smyslu § 226 písm. c) trestního řádu byl obžalovaný zproštěn obžaloby ze skutku spočívajícího v tom, že bez povolení přechovával v bytě, který měl pronajatý psychotropní látku, tzv. pervitin nalezený při domovní prohlídce provedené policií dne 29. 3. 2001 způsobem popsaným ve výrokové části již zmiňované obžaloby 3 KZV 83/2001, přičemž v tomto skutku Krajský státní zástupce v Brně v stejné obžalobě spatřoval trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst. 1 trestního zákona. Dále ve vztahu k předmětnému tzv. pervitinu soud vyslovil ochranné opatření zabránění věci podle § 73 odst. 1 písm. a) trestního zákona.

Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. 8. 2007, č.j. 6 To 49/2007 – 4513, byl výše citovaný rozsudek z podnětu odvolání obžalovaného, státního zástupce a poškozeného A.G.F. XXXXX, D.I.S.G Paris, Francie, zrušen v celém rozsahu a věc vrácena soudu I. stupně, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Z odůvodnění citovaného usnesení pak je zřejmé, že je nutno provést další důkazy, jejichž provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně. Vrchní soud v Olomouci především konstatuje, že důkazní situace v celé trestní věci je poměrně složitá. Zásadním a stěžejním důkazem pro to, aby mohl být ustálen závěr o vině obžalovaného K. v rozsahu odsuzujícího výroku napadeného rozsudku jsou odposlechy a záznamy telefonických hovorů a zejména pak znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza znalkyně Svobodové a znalecký posudek z oboru kybernetika – odvětví automatické rozpoznávání řečníka znalce Ing. Zdeňka Švendy. Vrchní soud konstatuje, že již orgány činnými v přípravném řízení byli ke ztotožnění mluvčích na tzv. sporných nahrávkách přibráni jednak kriminalistický ústav Praha k podání znaleckého posudku z oboru kriminalistická audioexpertiza, když však toto expertní pracoviště nebylo schopno elektroakustickou analýzou dospět k žádným relevantním závěrům stran ztotožnění jednotlivých mluvčích, jednak znalkyně z oboru kriminalistika odvětví kriminalistická audioexpertiza Svobodová, která ve

9/2004

věci zpracovala znalecký posudek v písemné podobě a k jeho závěrům byla opakovaně vyslechnuta před nalézacím soudem. Odvolací soud konstatuje, že sdílí pochybnosti obžalovaného stran validity a zejména verifikovatelnosti tohoto znaleckého posudku, přičemž obdobný závěr činí i pokud jde o posudek zpracovaný znalcem Ing. Švendou. Jak se totiž podává z výslechní obou znalců, oba fakticky uvedli, že jsou jedinými znalci na území ČR, kteří provádějí identifikaci řečníka právě onou jimi používanou metodou. Pochybnosti o správnosti znaleckého posudku znalkyně Dr. Svobodové navíc posiluje fakt, že v rámci jiné trestní věci vedené u VS v Olomouci pod sp. zn. 6 To 13/2004 byl znalkyní Dr. Svobodovou podán znalecký posudek ze stejného oboru, v jehož rámci znalkyně bez jakýchkoli pochybností ztotožnila obžalované jako mluvčí na tzv. sporných nahrávkách, přičemž poté, co věc byla zrušena a vrácena soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí, soudem I. stupně byl přibrán k podání znaleckého posudku Kriminologický ústav Policejního sboru SR v Bratislavě, jehož výsledky, pokud se týče totožnosti mluvčích na zkoumaných nahrávkách, byly diametrálně odlišné od závěrů znalkyně Dr. Svobodové.

Za takovéto situace, kdy odvolacímu soudu je znám případ, kdy došlo k naprosto diametrálně odlišným výsledkům při znaleckém zkoumání totožnosti mluvčího na tzv. sporných nahrávkách mezi znalkyní Dr. Svobodovou a expertním pracovištěm Policejního sboru SR, má odvolací soud pochybnosti o validitě zmíněného znaleckého posudku v nyní projednávané trestní věci obžalovaného K.. Vrchní soud poukázal na to, že soud I. stupně při svém rozhodování vycházel ze souladu minimálně části posudku Dr. Svobodové a posudku Ing. Švendy. Poukazuje však na to, že v rámci nahrávek, která znalkyně označila jako nahrávky, na nichž s velkou pravděpodobností hovoří jako jeden z mluvčích obžalovaný K., když těchto nahrávek bylo celkem 16, pouze v jedenácti případech se shodla se závěrem Ing. Švendy stran totožnosti obžalovaného jako mluvčího, v rámci další skupiny sporných nahrávek znalkyně označila totožnost obžalovaného K. jako jednoho z mluvčích výrazem pravděpodobně a shoda mezi znalkyní a znalcem Ing. Švendou v celkem 32 nahrávkách vyšla toliko v šesti případech, takto celkem ze 48 nahrávek, které znalkyně označila jako nahrávky, kde jedním z mluvčích je velmi pravděpodobně či alespoň pravděpodobně obžalovaný K., došlo ke shodě se znalcem Ing. Švendou stran totožnosti toliko v 17 případech. Stěží tudíž lze argumentovat tím, že komparací dvou znaleckých posudků je nutno mít na jisto postavené, že mluvčím na sporných nahrávkách je právě obžalovaný.

Co se pak týče znaleckého posudku Ing. Švendy Vrchní soud v Olomouci konstatuje, že se jedná o metodu zřejmě novou, možná objevnou, nicméně právě pro její novost a objevnost je nutno provést jistou verifikaci znaleckého posudku přibráním odborného pracoviště, nejlépe fakulty kybernetiky některé z příslušných vysokých škol ke zjištění toho, zda metody, které použil znalec Ing. Švenda při vypracování systému, na jehož základě byl vypracován znalecký posudek, jsou metodami vědecky obecně uznávanými a ke zjištění, zda lze na základě aplikace těchto metod dospět k vybudování systému, který je schopen provést automatickou individuální identifikaci řečníka.

Vrchní soud v Olomouci tedy nařídil soudu I. stupně, aby přibrál k podání znaleckého posudku Kriminologický ústav Policejního sboru Bratislava k tomu, aby byly verifikovány závěry znaleckého posudku znalkyně Dr. Svobodové, a aby přibrál k podání znaleckého posudku expertní ústav či expertní pracoviště k tomu, aby ve výše naznačeném směru byly verifikovány metody, které použil při zpracování svého znaleckého posudku a při sestavení svého systému automatické identifikace řečníka znalec Ing. Švenda PhD. Teprve poté bude možno rozhodnout o vině obžalovaného za žalovanou trestnou činnost.

Vrchní soud v Olomouci dále vytkl soudu prvního stupně, že jako relevantní důkaz vyhodnotil a použil úřední záznam vypracovaný policejním komisařem nadporučíkem Tintérou obsahující vysvětlivky slangových výrazů objevujících se v odposlechnutých telefonických hovorech. Odvolací soud zastává totiž názor, že sice nelze vyloučit, že zmíněné slangové výrazy používá

9/2004

pouze úzká skupina osob, není vyloučeno však, že jiná skupina osob bude pro stejné typy automobilů používat výrazy jiné. Z toho důvodu je třeba k hodnocení informací získaných z úředního záznamu přistupovat poněkud kritičtěji než jak to soud I. stupně učinil.

Vrchní soud pak nařídil soudu I. stupně, aby se vypořádal s námitkou uplatněnou obhájcem obžalovaného stran údajné nezákonnosti vyšetřovacího úkonu rekognice věci realizované poznávající osobu C. v rámci přípravného řízení, neboť v napadeném rozsudku úvahy nalézacího soudu stran toho, jak se postavil k použitelnosti tohoto důkazu stran jeho procesní správnosti, absentují.

Dále odvolací soud upozornil soud I. stupně na méně závažné vady zjištěné v napadeném rozsudku. Co se týče opravného prostředku poškozeného pak Vrchní soud konstatoval, že jeho hodnocení je poněkud předčasné, neboť nejdříve musí být najisto postavena otázka viny obžalovaného. Nicméně při novém rozhodování uložil soudu I. stupně, aby při novém rozhodování konkrétněji uvedl, na základě jakých skutečností dospěl ke svým závěrům v rámci adhezního řízení.

Krajský soud v Brně jsa vázán právním názorem Vrchního soudu v Olomouci vysloveném v předmětném zrušovacím usnesení, nařídil tedy ve věci opětovně hlavní líčení, provedl důkazy, jejichž provedením ho zavázal Vrchní soud v Olomouci, mezi jinými přibrál ve věci jako znalecký ústav Laboratoř počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci s žádostí o vyjádření, zda metody, které použil v trestní věci obžalovaného R.K. znalec Ing. Zdeněk Švenda Ph.D. při vypracování systému, na jehož základě vypracoval znalecký posudek v této trestní věci, jsou metodami vědecky obecně uznávanými a zda lze na základě aplikace těchto metod dospět k vybudování systému, který je schopen provést automatickou individuální identifikaci řečníka .Opatření o přibrání Laboratoře počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity Liberec jako znalce, bylo zasláno k rukám prof. Jana Nouzy Csc., vedoucího této Laboratoře počítačového zpracování řeči.

Laboratoř počítačového zpracování řeči znalecký posudek však nezpracovala, pouze Prof. Ing. Jan Nouza, Csc., její vedoucí, zaslal soudu „odborné vyjádření“ k předmětnému znaleckému posudku Ing. Švandy Ph.D., které je založeno na č.l. 4570 – 4616. Soud tuto listinu přečetl v hlavním líčení jako listinný důkaz a znovu ve věci rozhodl a to následně:

Rozsudkem ze dne 25.6.2008 č.j. 50T 9/2004- 4663 uznal soud obžalovaného R.K. vinným spácháním trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e) odst. 3 písm. b) trestního zákona v bodech 1-7 odsuzujícího výroku a trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona v bodech 8-14 odsuzujícího výroku a za tyto trestné činy a za sbíhající se trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu Brno – venkov ze dne 31. 1. 2003, č.j. 1 T 242/2002 – 35, mu uložil souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6,5 roků, pro jehož výkon obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvou let, současně pak byl zrušen výrok o trestu z rozsudku OS Brno – venkov ze dne 31. 1. 2003, č.j. 1 T 240/2002 – 35, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Dále soud vyslovil dle § 73odst.1 písm. c) tr. zák. ochranné opatření – zabránění věci a to 0,74 g tzv. pervitinu. Dále zprošťujícím výrokem soud obžalovaného K. zprostil podle § 226 písm.c) tr. řádu obžaloby ze skutků, ve kterých bylo spatřováno naplnění zákonných znaků 5 skutků pokračujícího trestného činu krádeže podle § 247 odst 1 písm. b),písm.e), odst. 3, odst.4,tr. zák. v bodech 1-5 zprošťujícího výroku a též zprostil obžalovaného podle § 226 písm. c) tr. řádu ze skutku, v němž bylo spatřováno naplnění zákonných znaků skutkové podstaty tr.činu

9/2004

nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187a odst.1 tr. zákona a dále rozhodl o nárocích poškozených na náhradu škody.

Ani tento v pořadí druhý rozsudek nenabyl právní moci, neboť byl napaden odvoláním státního zástupce a obžalovaného.

Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7.1.2009 č.j. 6 To 109/2008- 4761 byl napadený rozsudek částečně zrušen a to ve výroku, jímž byl obžalovaný uznán vinným spácháním trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e) odst. 3 písm. b) trestního zákona v bodech **1-7** odsuzujícího výroku a trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona v bodech **8-14** odsuzujícího výroku, ve výroku o trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu, ve výroku, kterým byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti, ve výrociích , jimiž bylo rozhodnuto o náhradě škody podle § 228odst.1 tr.ř. a podle § 229 odst.1 tr.ř., dále ve výroku, jímž byl obžalovaný zproštěn obžaloby ze skutků, v nichž bylo obžalobou spatřováno spáchání skutků pokračujícího tr. činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm.b), písm.e) odst.4 tr. zákona v bodech **2-5** zprošťujícího výroku rozsudku a ve výroku podle § 229odst.3 tr.řádu, věc byla vrácena soudu I. stupně, aby učinil nové rozhodnutí, přičemž v ostatních výrociích zůstal rozsudek nezměněn.

Z odůvodnění citovaného usnesení vyplývá, že soud prvního stupně pochybil, když při vrchním soudem nařízené verifikaci znaleckého posudku Ing. Zdeňka Švendy se spokojil s tzv.“odborným vyjádřením“ zpracovaným Prof. Ing. Janem Nouzou, CSc., vedoucím Laboratoře počítačového zpracování řeči na Fakultě mechatroniky Technické univerzity v Liberci, namísto znaleckého posudku, jenž měl být zpracován touto institucí, která byla přibrána jako ústav k vypracování znaleckého posudku. Písemnost nazvaná „odborné vyjádření“ nemá totiž charakter znaleckého posudku, který s ohledem na obtížnost věci měl být zpracován ústavem v režimu ustanovení § 110 odst .1, odst. 2 tr.ř. a po obsahové stránce jde u této písemnosti o procesně nepoužitelný důkaz, tedy o důkaz, jenž není možno akceptovat.

Vrchní soud tedy nařídil soudu I. stupně, aby v novém řízení striktně postupoval podle § 110 odst.2 tr.řádu, poučil Laboratoř počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci, jaké náležitosti musí mít posudek ústavu a poučil též o tom, že v posudku musí být označena osoba, která jej zpracovala, aby mohla být v případě potřeby vyslechnuta. Teprve poté bude moci být po jeho zpracování znalecký posudek ústavu proveden jako důkaz a ve věci bude moci být ustálen skutkový děj a ve věci znovu rozhodnuto.

Krajský soud v Brně jsa vázán názorem Vrchního soudu v Olomouci vysloveným v zrušovací usnesení, kde vrchní soud zdůraznil, že není možno výše uvedené „odborné vyjádření“akceptovat jako procesně relevantní důkaz, požádal tedy znovu již dříve jako znalecký ústav přibranou instituci - Laboratoř počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci o zpracování znaleckého posudku s tím, že k rukám jejího vedoucího zaslal přípis obsahující m.j. poučení o náležitostech znaleckého posudku vč. poučení, že posudku musí být označena osoba, která jej zpracovala, aby mohla být v případě potřeby vyslechnuta.

Laboratoř počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci byla tedy znovu požádána o podání znaleckého posudku a o vyjádření, zda metody, které použil v trestní věci obžalovaného R.K. znalec Ing. Zdeněk Švenda Ph.D.při vypracování systému, na jehož základě vypracoval znalecký posudek v této trestní věci, jsou metodami vědecky obecně uznávanými a zda lze na základě aplikace těchto metod dospět k vybudování systému, který je schopen provést automatickou individuální identifikaci řečníka.

9/2004

Fakulta mechatroniky Technické univerzity Liberec, jejíž součástí je Laboratoř počítačového zpracování řeči, podala požadovaný znalecký posudek. Z tohoto posudku (č.l.4782 -4783) je zřejmé, že jeho zpracovatelem je Prof. Ing. Jan Nouza, CSc. Krajský soud v Brně akceptoval tento znalecký posudek a jeho zpracovatele předvolal k hlavnímu líčení, přičemž v souladu s ustálenou praxí přibral ho jako znalce k podání znaleckého posudku ústavu. Znalecký posudek podaný Laboratoří počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity Liberec soud provedl jako důkaz. Po tomto doplnění dokazování, zhodnocení znaleckého posudku samotného ale i jeho zhodnocení v kontextu s důkazy již dříve provedenými, soud dospěl k závěru, že provedenými důkazy bylo bez pochyb prokázáno, že obžalovaný R.K. se dopustil trestné činnosti v době, na místě, způsobem a v rozsahu uvedeném ve výrokové části nynějšího rozsudku.

Při svém rozhodování vycházel z následujících důkazů :

Obžalovaný R.K. v průběhu hlavního líčení využil svého práva odepřít výpověď a odmítl vypovídat, či odpovídat na jakékoli dotazy soudu, státní zástupkyně či obhájce.

V souladu s ust. § 207 odst. 2 tr. řádu byly proto přečteny protokoly o výpovědích obžalovaného K., jež učinil v přípravném řízení.

V protokole o výsledku obviněného č.l. 1854-1855 obžalovaný uvedl, že se nikdy neléčil ani na psychiatrii ani v protialkoholní léčebně. Dále využil svého práva a odmítl se k věci vyjádřit. V protokole č.l. 1856 obžalovaný K. uvedl, že se nedopustil žádného z trestných činů podílnictví, pro něž mu bylo do té doby sděleno obvinění, a pokud se jedná o garáž č. 263 v k.ú. obce XXXXX u Brna, tuto pronajal jednomu Albánci, jehož jméno je uvedeno na smlouvě, kterou má doma. Dál se k věci odmítl vyjádřit.

V protokole o výsledku č.l. 1857 obžalovaný odkázal na své předchozí výpovědi. K dalšímu sdělení obvinění pak odmítl vypovídat.

V protokole č.l. 1858-1859 obžalovaný popřel, že by dopustil trestného činu podílnictví. Poukázal na to, že klíče od jeho bytu mělo víc lidí, proto neví, kdo věci nalezené v jeho bytě k němu dal. Pokud se týká motocyklu Yamaha, pak osoba, již pronajal garáž, mu svěřila tento motocykl a požádala ho, aby přes své známé obžalovaný zajistil opravu motorky. Obžalovaný s tím souhlasil a v polovině března nechal motocykl Yamaha zavézt k opravě startéru. Dále odmítl ve věci vypovídat.

V protokole o výpovědi č.l. 1861-1864 obžalovaný k trestnému činu podílnictví, pro něž mu bylo sděleno obvinění 4.3.2002, uvedl, že nevěděl, že boty, které byly nalezeny, pocházejí z trestné činnosti, neví, jak se k němu dostaly, jelikož ve sklepě ve svém bydlíšti neměl zámek a sklep byl normálně otevřen. Dále obžalovaný opět využil svého práva nevypovídat a neodpovídat na otázky. Součástí tohoto protokolu pak je vyjádření obžalovaného, v němž odmítl poskytnout svůj hlasový záznam na záznamové zařízení Policie ČR.

V protokole o výpovědi č.l. 1868-1871 obžalovaný K. vypověděl, že trestné činnosti se nedopustil, vše je vykonstruované, nechápe, proč po provedení domovní prohlídky, k níž došlo 29.3.2001, mu bylo sděleno obvinění až téměř po 2 letech. Neví, kde věci byly vlastně nalezeny, nebylo mu umožněno, aby se domovní prohlídky zúčastnil. Byt užívalo více osob, a to družka K.J., bratr M. K., P. J., D. C. a M. K.. Tyto osoby měly volný přístup a klíče od bytu, vodily si sem své kamarády.

V protokole č.l. 348 sepsaném u Okresního soudu Brno-venkov, jenž rozhodoval o návrhu státního zástupce na vzetí do vazby, obžalovaný R.K. vypověděl, že měl půjčenou garáž, kterou zapůjčil M., jehož příjmení si nepamatuje, s nímž sepsal smlouvu, kterou má doma. Jméno této osoby opisoval z pasu. Jednalo se o osobu jménem Š. nebo podobně, staršího muže, ročník narození dle pasu asi 1943. Smlouvu uzavřeli začátkem června loňského roku. Finanční částka

9/2004

nebyla ve smlouvě uvedena. Dohodli se, že předmětnou částku mu onen muž předá předem. Jednalo se asi o 8 tis. Kč. Garáž patří M.F., který o smlouvě věděl a který tuto podepisoval.

Byť obžalovaný popřel spáchání trestné činnosti, je z ní usvědčován zejména odposlechy telefonních hovorů a znaleckými posudky k těmto odposlechům zpracovanými, dále listinnými důkazy - zejména pak protokoly o domovních prohlídkách, a znaleckými posudky na věci při těchto nalezené, výpověďmi svědků, výpověďmi svědků poškozených a dalšími důkazy.

J. H., M. T., P. G., L. B. a M. F.

(spoluobvinění obžalovaného, stíhání samostatně), slyšení v hlavním líčení jako svědci využili svého práva odepřít výpověď a vypovídat odmítli.

Svědék M.S. (spoluobviněný obžalovaného stíhaný samostatně) slyšen jako svědek v hlavním líčení vypověděl, že není si vědom toho, že by obžalovaný K. odcizil jakékoli vozidla. Z výpovědi poškozených ví o tom, že došlo k odcizení vozidla VW Transporter Syncro zelené barvy v obci Pavlov, ale neví, co by k tomu dodal. Toto vozidlo nikdy neviděl, neví, kde se obžalovaný K. 1. a 2.11. zdržoval, neví o tom, že by odcizil jakékoli auto. O odcizení vozidla obžalovaným K., k němuž mělo dojít u Motelu Bobrava, ví pouze ze spisu. Zda v tuto dobu se zdržoval ve společnosti obžalovaného, svědek neví. Neví, zda toto vozidlo viděl. Ví o tom, že obžalovaný K. převážel auta z Německa a vozil do Polska. O tom, že by se K. dopouštěl krádeží, svědkovi není nic známo.

Z výpovědi D.a C., jenž zemřel v průběhu trestního stíhání a jehož výpověď byla čtena dle ust. § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu (č.l. 1872-1873, 1874, 1875, 1876-1877), soud zjistil, že D. C. opakovaně popřel spáchání jakékoli trestné činnosti. Co se týče věci – kosmetiky nalezené při domovní prohlídce v jeho bydlišti, uvedl, že pravděpodobně tuto zakoupila jeho žena, neví kdy ani kde. Dále ve věci odmítl vypovídat.

Svědék M.F., nar. XXXXX, v hlavním líčení slyšen jako svědek vypověděl, že je otcem obviněného M.F. (nyní stíhaného samostatně) a odepřel rovněž vypovídat.

Svědék J.B. v hlavním líčení vypověděl, že obžalovaného K. zná dlouho, neboť v XXXXX bydleli ve stejném vchodě. Nyní svědek bydlí v Pouzdřanech. Zde chtěl udělat vrakoviště, měl zde nějaká auta a tam se s obžalovaný potkal. Ten, když měl nabourané auto, dával si ho k svědkovi do průjezdu. Až auto bylo spraveno, odvezl si je. Jednalo se asi o Bavoráka. Svědek se domníval, že obžalovaný se zabývá dovozem ojetých vozidel z ciziny. Nějaká auta totiž obžalovaný k němu dovezl. O jaká auta se jednalo, svědek neví, neboť v autech se nevyzná. Neví, zda obžalovaný dovezl vozidlo zn. AUDI. Nevzpomíná si, kolikrát obžalovaný auta k němu dovezl, bylo to snad 5x, jednalo se o auta starší, svědka to nezajímalo. Obžalovaný, pokud vozidlo dovezl zvenku, ihned je dovezl k němu. Někdo v té době s obžalovaným jezdil, jednalo se o mladého kluka, který ale většinou seděl v autě, proto svědek neví, jak vypadal, navíc je už to dávno. V kterém období obžalovaný auta k svědkovi vozil, si svědek nepamatuje. Nepamatuje si, zda přivezl 2 auta po sobě. Vozil pouze osobní auta. Nikomu jinému svědek auta neschovával.

Vzhledem k tomu, že svědek v přípravném řízení vypovídal odlišně, byla přečtena jeho výpověď z přípravného řízení (č.l. 1943). V této výpovědi svědek uvedl, že jednou K. mu telefonoval, že si zvenku dovezl nějaké vozidlo, které má strach nechat stát venku, že by ho někdo mohl ukradnout. Toto vozidlo, u nějž možná se jednalo o AUDI, chtěl schovat za vrata. Kdy to přesně bylo, svědek neví. Postupně obžalovaný přivezl ještě asi 7x nějaká další vozidla.

9/2004

Byla to vozidla novější, možná se jednalo rovněž o nějakou AUDInu. Vozidla přivážel obžalovaný někdy ráno, někdy večer, někdy v noci. Když obžalovaný jel z Rakouska, přijel večer a ráno si pro vozidlo přijel. Spolu s obžalovaným přijížděl černý Bavorák, který obžalovaný vlastnil, avšak toto vozidlo má černá skla a není dovnitř vidět, řidiče proto svědek nezahlédl. Jednou pouze svědek zahlédl muže, který s tímto Bavorákem přijel, jednalo se o muže atletické postavy, méně vlasů, krátkých, světlých. Tento člověk mluvil nějak divně. Brýle ani vousy neměl. Neví, zda měl tetování. Neví, zda tento člověk mluvil česky či dialektem. Prohodil pouze pár slov. Svědek si všiml, že mluvil divně, ale jak neví, neboť z těch pár slov se to nedá poznat. Neví, zda by tohoto muže znovu poznal.

Jedno vozidlo obžalovaný přivezl i v roce 2001. V roce 2001 navíc obžalovaný znovu volal, ale svědek měl v průjezdu svoji rozbitou Škodovku, proto obžalovanému řekl, že auto si zde uschovat nemůže. Obžalovaný proto vozidlo přivezl až druhý den, svědek však neví, co to byla za vozidla. Je možné, že obžalovaný přivezl 2 vozidla po dni. Svědek však neví, zda se jednalo o vozidla stejného typu. Všechna vozidla AUDI, Bavorák jsou stejné. Svědek neví, zda obžalovaný přivezl vozidlo vyšší, rodinné, jiného typu než limuzína. Období, v nichž obžalovaný si auta u svědka uschoval, si svědek nepamatuje. Nepamatuje si typy aut. Všechna vozidla mu připadají stejná. Od léta 2000 až do doby výsledku (pozn. 29.8.2001) svědek užíval pouze jediné mobilní telefonní číslo 0606125372, toto číslo neužíval nikdo další. Nikomu jinému svědek vozidla už neuschovával.

Po přečtení této výpovědi z přípravného řízení a dotazům na rozpory svědek vypověděl, že je pravdou to, co bylo čteno, je už to delší doba. Svědek proto si nepamatuje nyní přesně, kolik aut obžalovaný k němu přivezl. Co se týče telefonního čísla mobilního telenu 606125372, vskutku toto číslo svědek používal, toto číslo nepoužíval krom svědka nikdo jiný. Výpověď na policii byla pravdivá.

Svědka J. M. v hlavním líčení shodně jako v přípravném řízení vypověděl, že do konce listopadu 2001 pracoval jako recepční na Motelu Bobrava Modřice u Brna, a to už od května či června 2000. O odcizení vozidla Mitsubishi Pajero manželům T. ubytovaným na motelu svědek slyšel pouze z doslechu, v té době službu na motelu neměl. Je možné, že k Motelu Bobrava jezdilo na parkoviště černé BMW s tónovanými skly, takových aut tam však jezdilo více. Přijela na parkoviště, ihned se otočila a jela pryč. Jednou, když svědek šel zkontrolovat parkoviště, osádka jednoho vozidla se na něho smála, mávali na něho, avšak neznali se. Prostě jen zastavili, zasmáli se, zamávali rukama a jeli dál. Stalo se to vícekrát, když svědek navečer šel kontrolovat přijíždějící auta na parkoviště.

Svědka T.L., jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl (č.l. 2105-2111), vypověděl, že zná M.S. a L.B.. Neví, zda však tito jezdili na Motel Bobrava v Modřicích, kde svědek je zaměstnán, vozidlem BMW 325 černé barvy, brněnské SPZ. Je však pravdou, že takovéto vozidlo na parkoviště motelu jezdilo. Pracovníci motelu i svědek se domnívali, že se jedná o tipaře či zloděje motorových vozidel, a to proto že toto vozidlo jezdilo na parkoviště 1x za 2-3 dny, především v pátek, sobotu, kdy na motelu bývalo nejvíc cizinců. Vozidlo vždy přijelo, mělo tmavé folie na sklech, projelo velmi pomalu krokem kolem zaparkovaných vozidel tam a zpět a zase odjelo pryč, nikdo nezastavilo a nezaparkovalo, krom posledního případu, kdy ukradli Mitsubishi Pajero. Svědek ví o tom, že jednou, když vozidlo BMW takto přijelo a recepční J.M. se šel podívat, co se děje, stáhli okénko a posmívali se mu. Toto vozidlo černé barvy BMW 325 jezdilo na parkoviště po dobu asi půl roku. Jednou když svědek přijížděl na Motel Bobrava, bylo po půl osmé ráno, vozidlo BMW jelo proti svědkovi na parkovišti motelu. Čelní sklo tmavou folií nemělo, svědek proto viděl spolujezdce. Řidiče nebylo vidět. Spolujezdec z předmětného BMW byl úplně nakrátko ostříhaný, ve věku do 30-ti let, hodně

9/2004

udělaný, jakoby kulturista. Jeho obličej si svědek pamatuje. Auto odjelo pryč. Svědek šel do zaměstnání a ve čtvrt na devět ráno mu volal recepční, že z parkoviště bylo odcizeno vozidlo Mitsubishi Pajero. Svědek se vrátil k parkovišti, jeden z ubytovaných hostů říkal, že ráno byl svědkem toho, že přijelo BMW, vystoupil z něho spolujezdec, urostlý, na hlavě měl kulicha, odemkl si auto, nastartoval, vycouval a odjel, Bavorák jel za ním a kryl mu záda. Do toho vyběhla v noční košili nějaká žena, snažila se mu zabránit v odjetí. Svědkovi celou záležitost vykládal jeden z hostů motelu, byl to cizinec, Polák, který vše viděl.

Dotázán svědek vypověděl, že v předmětném BMW byly 2 osoby, řidič a spolujezdec. Dalších osob si svědek nevšiml. V té době si svědek pamatoval i SPZ vozidla, jednalo se o BZN a nějaká 6 a 0. Tehdy svědek SPZ znal z paměti a všiml si, že předmětné vozidlo s touto SPZ parkuje na hlavním tahu v XXXXX, jednalo se o černý Bavorák s tmavými foliemi na sklech, rok výroby asi od roku 1991 do 1998. Předmětné vozidlo svědek viděl na parkovišti Hotelu Bobrava 15x možná 20x ze vzdálenosti 1 metru, bylo to vždy za šera, za tmy. Svědek vždy viděl jejich SPZ, která byla řádně osvětlena. Vozidlo vždy jelo pomalu, krokem, bez zastavení, bez parkování. Jezdilo na parkoviště ob den po dobu minimálně půl roku. Nejednalo se o hosty hotelu či podobně. Tvář spolujezdce, jehož svědek zahlédl přes čelní sklo, si svědek pamatuje.

Svědkovi byla předložena fotomapa s fotografiemi celkem 9 osob. V rámci rekognice (č.1. 2114-2119) svědek pak na předložených fotografiích označil osobu pod č. 2 jako spolujezdce z černého BMW, kterého popisoval a který měl odcizit Pajero. Tuto osobu na fotografii (pozn.: jde o D.a C.) svědek označil s naprostou jistotou, přičemž vyloučil jakékoli pochybnosti ve vztahu k této osobě.

Svědek M.C. v hlavním líčení shodně jako v přípravném řízení vypověděl, že jako zaměstnanec společnosti INVA Group, a.s., používal firemní vozidlo VW Passat, SPZ FMP 26-41. V prosinci 2000 byl na výjezdním zasedání v Hustopečích. Dne 9.12.2000 zjistil, že došlo k vloupání do firemního vozidla odstaveného před penzionem, v němž byl ubytován. Krom osobních věcí, které svědek blíže popsal, mu byly odcizeny z kufru vozidla firemní věci - dárkové nástěnné kalendáře, propisovací tužky zn. Parker a luxusní sady - kombinace propisovací tužky a plnicího pera v kazetě zn. Parker. Všechny tyto výrobky byly opatřeny vygravírovaným logem Soudal. Dále svědkovi byla odcizena přenosná tiskárna HP Tesc Jet 350 C. Z těchto věcí jednoznačně je možno identifikovat jako majetek firmy propisovací tužky s logem Soudal a dále kalendáře. V přípravném řízení proběhlo poznávací řízení, zde svědkovi byly mezi jinými předloženy propisovací tužky ve dvojím balení, které poznal zcela bezpečně. Co všechno svědkovi bylo předloženo, svědek neví.

K dotazům obhajoby v hlavním líčení pak svědek doplnil, že myslí, že se zúčastnil toliko jednoho poznávacího řízení, u něhož byl přítomen i obhájce. Poznávací řízení proběhlo tak, že za přítomnosti dvou vyšetřovatelů svědek byl odveden do místnosti, která zřejmě sloužila k zadržování věcí z trestné činnosti, a byl požádán, aby ze všech věcí, které se zde vyskytovaly, identifikoval svůj majetek. K dotazu obhajoby pak svědek doplnil, že zcela určitě mu nebylo předloženo několik druhů propisovacích tužek či plnicích per, nemůže však vyloučit, jestli tam byly 2 nebo 3 druhy. Svědek však bezpečně poznal sady, které byly speciálním způsobem dárkově baleny. Ve věcech, které byly v místnosti, ihned identifikoval černá plastická pouzdra na tyto propisky a plnicí pera. Věci v místnosti nebyly předem nachystané, na místě byla poměrně nepřehledná směs všech možných věcí, digitální techniky, telefonů, osobních věcí, ošacení. V podstatě to proběhlo tak, že policisté řekli: „Poznáváte něco z těch věcí?“ a svědek určil předmětná pouzdra. Blíže si na průběh rekognice nevzpomíná. Při rekognici zcela určitě tedy svědek viděl propisky s logem Soudal. Společnost INVA zadala zakázku, objednala propisky, aby se na nich nechalo udělat logo Soudal a logo INVA. Svědek se není nyní už schopen vyjádřit, zda viděl při rekognici i propisky s logem INVA. Zcela určitě však viděl

9/2004

propisky s logem Soudal. Společnost INVA tyto propisky objednávala řádově v počtu asi do tisíce kusů.

Z protokolu o rekognici věci č.l. 2025-2029 soud zjistil, že M.C.se zúčastnil rekognice, během níž mu byly předloženy veškeré věci, které byly zajištěny při domovní prohlídce u obžalovaného R.K. dle protokolu o domovní prohlídce položky 1-39, při prohlídce garáže v XXXXX uživatele M.F., věci zajištěné při domovní prohlídce u J.H. dle protokolu o domovní prohlídce položky 1-7 a při domovní prohlídce u D.C. dle protokolu o domovní prohlídce položky 1-2, též věci zajištěné při domovní prohlídce u M.T. dle protokolu o domovní prohlídce položky 1-6 a věci, které dle protokolu o vydání věci předložili K.G., P.Z. a D.K.. Poznávající svědek mezi všemi těmito věcmi bezpečně poznal jako majetek firmy sadu pero-tužka v obalu s označením Parker a tužku a pero s názvem Soudal. Bezpečně dále poznal též 10 kusů pouzder Parker s tužkou Soudal jako majetek společnosti, v níž je zaměstnán.

K tomuto protokolu o rekognici, jenž byl přečten v průběhu hlavního líčení při výpovědi svědka, svědek uvedl, že skutečně tyto věci poznal jako majetek firmy. K dotazu obhájce pak svědek uvedl, že jeho výslech předcházející tomuto poznávacímu řízení probíhal jinde, než poznávací řízení probíhalo. K námitce obhájce, jenž uvedl, že vyslyšající policejní rada píše, že poznávací řízení bylo provedeno ve stejné kanceláři jako byl dělaný protokol, svědek uvedl, že tomu tak není.

Svědék poškozený A.B. (č.l. 1945-1952) v protokolu z přípravného řízení, jenž soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že jezdí za svojí matkou do Brna. Nové vozidlo AUDI A6, které zakoupil ve Francii v přepočtu na české koruny asi za 1,8 mil. Kč, parkoval před domem matky. Odtud bylo vozidlo odcizeno pravděpodobně v noci, což matce potvrdila její susedka. Vozidlo, které blíže popsal, mělo zabezpečení přímo z továrny, kde uvedli, že vozidlo je zabezpečeno natolik, že ho lze naložit pouze na odtahovou službu. Ve vozidle byly dioptrické brýle. Od pojišťovny ve Francii dostal zaplacenou cenu poloviny vozidla. Svědek vozidlo blíže popsal, uvedl mezi jinými, že ve vozidle bylo 70 litrů natankované nafty, na elektronových kolech byly obuty nové pneumatiky zn. Mischelin. Jednalo se o vozidlo AUDI A6 2.5 TDi, SPZ XXXXX bílé barvy, limuzína. Na místě, z něhož vozidlo bylo odcizeno, svědek neviděl žádné stopy.

Svědék D. K., jehož výpověď soud se souhlasem stran četl (č.l. 2058-2064, 2066-2069), vypověděl, že obžalovaný R.K. předal do Motomo Hustopeče, kde svědek pracoval jako vedoucí, motocykl Yamaha XV 1100, Virago, s tím, že chce opravit startér. Jméno osoby, která motocykl přivezla, svědek zjistil, neboť se zákazníka ptal na jméno, adresu a telefonní číslo a tyto údaje si poznamenal. Nepamatuje si, zda mu předal zákazník osobní doklady nebo pouze řekl, že se jmenuje K. a dal na sebe další údaje. Motocykl byl nepojízdný. Dle svědkem předloženého protokolu o provedení zakázky je zřejmé, že objednávku přijímal svědek osobně. Z tohoto protokolu je pak zřejmé, že opravu žádal R.K., bytem XXXXX, tel. č. XXXXX. Zda pan K. předložil doklady, svědek si nevzpomíná, nevzpomíná si, zda se K. vyjadřoval k vlastnictví motocyklu. Motocykl byl následně opraven. Svědek pravděpodobně kontaktoval pana K., kdy lze motocykl vyzvednout. Na telefonní hovor si však již nevzpomíná. Následně přišla policie, motocykl převzala. Před předáním motocyklu policii však svědek vymontoval funkční startér, který nově do motocyklu dodala jeho firma, proto aby firma nepřišla o peníze. Zhruba 2 dny před vydáním motocyklu policistům, svědka navštívili kriminalisté, ptali se po motorce J.H.. Svědek jim ukázal předmětnou Yamahu a sdělil, že žádnou jinou motorku nemá, policisté poté odešli. J.H. svědek zná, párkrát se potkali v místním baru.

9/2004

Svědék B.P., jehož výpověď soud se souhlasem stran četl (č.l. 2164-2170), vypověděl, že týden či 10 dní před krádeží, společnost Axima, s.r.o., zakoupila Škodu Felicii bílé barvy, vozidlo svědek užíval pouze sám. Parkoval v místě trvalého bydliště XXXXX. Vozidlo bylo zajištěno uzamčením dveří, na další zajištění si svědek nepamatuje. Večer svědek vozidlo zaparkoval, uzamčel, ráno kolem 7. hod. vozidlo hledal, na místě parkování nezůstaly žádné stopy. Svědek vše oznámil policii. V době odcizení nebyly ve vozidle žádné další věci ani svědkovi osobní, ani firemní. Vozidlo bylo na leasing společnosti ŠkoFIN, a.s., pojišťovna jim částečně plnila.

Svědék P.P., protokol o jehož výpovědi soud se souhlasem stran četl (č.l. 2172-2179), vypověděl, že v únoru 2001 jel na služební cestu služebním vozidlem Škoda F. Combi bílé barvy, SPZ XXXXX. Zaparkoval před motelem u dálnice za Velkým Meziříčím, vozidlo řádně uzamkl a šel se ubytovat, v kufru zanechal firemní i vlastní věci. Ráno po příchodu k vozidlu zjistil, že vozidlo má otevřenou přihrádku na palubní desce u spolujezdce, ale bylo uzamčeno, auto normálně otevřel dálkovým ovládním a zjistil, že bylo docela vykradeno, vše tedy oznámil. Odcizena mu byla kožená taška s firemními doklady, účty, smlouvami, firemním razítkem s číslem, tužky, kalkulačky, truly, tužky s logem Techfloor v barvě žluto-zelená, dále byla odcizena plastová přepravka se vzorky podlahovin, vzorky barev, s firemní bundou a riflovými kalhoty. Ve vozidle byl firemní fotoaparát Cannon, malý automat, dále tam bylo měřící kolečko oranžové barvy s černou gumou a malou samolepkou s firemním logem, dále 30-timetrové pásmo s rukojetí rovněž s logem firmy, dále montérky dvoudílné barvy zeleno-bílé taktěž s logem firmy Techfloor.

Svědék P. Z., jehož výpověď soud se souhlasem stran četl (č.l. 0217-0221), vypověděl, že vlastní lakýrnickou dílnu v Příbicích. Někdy v roce 2000 jej navštívil neznámý muž, přijel Škodou Felicií a požádal svědka o nalakování kapotáže na motocykl BMW. Kapotáž byla odřená, plasty byly popraskané, měla žluto-krémovou barvu, nápisy BMW. Dotyčný muž vyložil kapotáž z auta, řekl, že se stává domluvit na odstínu, od té doby se neukázal, nikdy se neozval. V září 2001 svědka navštívila policie a všech 5 kusů plastové kapotáže svědek jim předal.

Svědék poškozený R.S., jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl (č.l. 2460-2461), vypověděl, že v dubnu 1998 uzavřel leasingovou smlouvu na pronájem vozidla Škoda Felicia 1.3, modré barvy, SPZ XXXXX. Dne 14.10.2000 v době mezi 9.-10. hodinou zjistil, že vozidlo, které bylo zaparkované v obci Mikulov, ulice XXXXX, zmizelo. Na tomto místě, tedy před svým bydlištěm, svědek zaparkoval vozidlo předchozí den kolem 23. hodiny, vozidlo řádně uzamčel, zajistil zámekem volant. S vozidlem, jehož vzhled popsal, bylo odcizeno autorádio, dětská autosedačka, osobní doklady a vinohradnické nůžky.

Svědék A. B. (č.l. 1938-1941), svědkyně K. G. (č.l. 1992-1995), svědek R. H. (č.l. 1996-1997), svědkyně R.H. (č.l. 1998-1999), svědkyně M.H. (č.l. 2014-2017), svědkyně J.C. (č.l. 2030-2033), svědkyně K.J. (č.l. 2034-2036), svědek P.P. (č.l. 2160-2163), svědek J.S. (č.l. 2184-2187), svědkyně L.S. (č.l. 2188-2191), svědkyně J.T. (č.l. 2193-2196), svědek B.T. (č.l. 2197-2200), svědek R.V. (č.l. 2203-2206) a svědek B.W. (č.l. 2213-2216) z důvodů at' příbuzenských vztahů k obviněným nebo z obav z vlastního trestního stíhání využili svého práva a odmítli ve věci vypovídat.

Svědék R.H. (č.l. 2002-2003), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že nezná obžalovaného K., nezná osoby jménem D. C., J. H., M. T., P. G., M. S., L. B., M. F.. Připustil, že měl v minulosti možná zájem o koupi osobního vozidla AUDI 1.9,

9/2004

nepamatuje si to. Připustil, že možná používal telefonní číslo XXXXX, ale toto si nepamatuje, nevzpomíná si, zda telefonní číslo toto vlastnil či zda z něho hovořil.

Svědék J.J., jehož výpověď soud se souhlasem stran četl (č.l. 2051-255), vypověděl, že zná pouze M.T. a od vidění jeho švagra G.. Svědek je karosář, má svoji klientelu, s M.T. nespolupracuje, nikdy nespolupracoval, co se týká oprav vozidel, občas mu půjčil pouze nářadí, které M. T. nemá. Nikdy s M.T. nejednal o vozidle Mercedes, které by bylo na prodej za 40 tis. Kč. Svědek jednou spravoval T. bratrovi Renaulta, P.G. opravoval Škodu 120 někdy v roce 2000 nebo 2001. Škodu Felicia nikdy pro G. nelakoval.

Svědék M.K. (č.l. 2056-2057), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že již od základní školy zná M.K. a přes něj i bratra obžalovaného R.K.. Ví, že R. bydlí v XXXXX, občas svědek u něho byl doma. Klíče od bytu však neměl, neměl volný přístup do bytu. Nechápe, proč by mu měl obžalovaný K. klíče dávat, nevidí k tomu důvod. Svědek ví, že R.K. bydlel v bytě v XXXXX se svojí přítelkyní, jejíž jméno svědek nezná. Svědek si nikdy neukládal u obžalovaného K. žádné věci, nevzpomíná si, zda v předmětném bytě, který užíval R.K., byl společně s M.K. v době, kdy R. nebyl přítomen. Zda M.K. měl klíče od bytu R.K., svědek neví. V roce 2001 svědek byl na vojně.

Svědék M.K. (č.l. 2080-2084), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že jednou o víkendu jej požádala telefonicky L.S., aby ji zavezl do porodnice. Cestou do nemocnice se zastavili na policii v Rajhradě. Spolu s hlídkou policie jeli k Olympii, kde stál zaparkovaný Mercedes. Po L.S. policisté chtěli, aby něco podepsala a vydali jí klíče od tohoto vozidla. Jednalo se o Mercedes, který byl ve vlastnictví L.S.. Cestou mu L. řekla, že zastavili jejího manžela.

Svědčce V.L. (č.l. 2120-2123), jejíž výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděla, že bydlí v Brně na ulici XXXXX vedle paní B.. Ví, že jednou A.B. přijel moderním autem bílé barvy, zaparkoval je pod bytovkou na parkovišti u silnice, druhý den ráno tam nebylo, odcizení vozidla svědkyně neviděla.

Svědék J.N. (č.l. 2139-2142), jehož výpověď soud se souhlasem stran četl, vypověděl, že v roce 1999 mu bylo nabídnuto D.Č. auto zn. Trabant za cenu odvozu. Svědek auto odvezl k sobě domů, auto bylo na značkách. Dohodli se, že SPZ nechají na autě pro potřebu odtahu, až pak je svědek odmontuje a vrátí, což svědek neudělal. Pak se s majitelem dohodl, že odhlásí vozidlo bez značek. Později svědek toto nepoužitelné auto daroval P.M. z Židlochovic, který si vozidlo vzal i s brněnskou SPZ, víc o vozidle svědek neví.

Svědčce S.O. (č.l. 2143-2145), jejíž výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděla, že do roku 1999 vlastnila s manželem osobní automobil Trabant XXXXX, barvy rákosové zelené. Vozidlo už bylo nepojízdné, ve špatném technickém stavu, chtěli je zlikvidovat, jednou přijeli 2 mladí kluci, že by si auto vzali na náhradní díly. Pak někdo volal manželovi svědkyně, že nemůžou jim zpět dodat SPZ, protože byly zarezlé a při demontáži došlo k jejich zničení. Svědkyně šla na policii na Bratislavskou, vozidlo odhlásila z provozu a uvedla při odhlášení i skutečnosti vztahující se k SPZ. Co se s SPZ ve skutečnost stalo, svědkyně neví.

Svědék I.O. (č.l. 2146-2151), jehož výpověď soud se souhlasem stran četl, uvedl, že nikdy od P.G. žádné části z vozidla Škoda Felicia nebral, P.G. nezná. Jako opravář opravuje cokoli vyjma Škodovek, který nedělá.

9/2004

Svědék J.O. (č.l. 2152-2154), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že zná P.G. z motokrosu, zná M.S., jenž je zákazníkem svědkova servisu. M.S. přijížděl občas vozidlem Mercedes. Jednou přijel jako zákazník pan B. z Mikulova, přivezl k opravě vozidlo - nějakého Japonce. Od P.G. svědek neodebíral žádný zbytek vozidla Škoda Felicia. Svědkovi není známo, zda jeho bratři I.O. či V.O. P.G. znají.

Svědék V.O. (č.l. 2155-2158), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že pracuje jako autoopravář, opravuje motorová vozidla všech značek, prodej vozidel neprovádí, žádného G. nezná. Po předestření, že se má jednat o známého bratra svědka J.O., s nímž P.G. jezdí motokros, svědek uvedl, že neví, s kým bratr motokros jezdí.

Svědék J.R. (č.l. 2180-2183), jehož výpověď soud se souhlasem stran přečetl, vypověděl, že je držitelem osobního motorového vozidla Škoda Rapid 136, světle hnědé barvy, SPZ XXXXX. Vozidlo nikomu nepůjčuje, jezdí s ním sám, nikdy nestálo ani v servisu. O odcizení vozidla VW Transporter Syncro s vídeňskou SPZ v obci Pavlov v noci z 1. na 2.11.2000 svědek nic neví. V P. nikdy nebyl. V předmětné době nemohlo být v P. ani jeho auto, neboť stálo v garáži.

Svědék poškozený A.E.K. (č.l. 2380-2383, překlad č.l. 2391-2394) vypověděl, že dne 6.10.2000 byl osobním vozidlem AUDI A4, barvy béžová metalíza, SPZ XXXXX, spolu se svou ženou v ČR. Kolem 20. hodiny dorazili do obce Modřice, kde se ubytovali v Motelu Bobrava. Vzhledem k tomu, že Motel Bobrava je nízká stavba, do pokojů se dalo vstupovat zvenku, svědek přesně proti vstupním dveřím před pokojem zaparkoval auto, odnesl osobní věci z auta. Kolem 22 hodin svědek šel spát. Dne 7.10.2000 kolem 0.30 hodin svědka probudil hluk. Svědek vyšel před pokoj, podíval se po autu, centrálním zavíráním ho otevřel, zatáhl ruční brzdu a opět uzamkl centrálním zavíráním. Dne 7.10.2000 kolem 7.30 hod. zjistil, že vozidlo mu bylo odcizeno. Svědek dále podrobně popsal vozidlo i věci, které mu byly spolu s vozidlem odcizeny, a uvedl, že prostřednictvím pojišťovny mu bylo vyplaceno 39 tis. DM za odcizené AUDI A4. Vzhledem k tomu, že vozidlo mělo hodnotu podstatně vyšší, připojuje se s nárokem na náhradu škody na částku, která je rozdílem mezi hodnotou vozidla a částkou, kterou pojišťovna vyplatila.

Svědék poškozený A.J. (č.l. 2430-2433) vypověděl, že 7.10.2000 byl se svým vozidlem Chrysler Town ND Country, tmavě zelené metalízy, SPZ XXXXX, mezinárodní poznávací značky SK, v XXXXX, na ul. XXXXX. Vozidlo zde zaparkoval 7.10.2000 kolem 14.-15. hodiny. Zde zanechal spolu s manželkou své osobní věci. Vozidlo bylo vybaveno alarmem, který byl v sepnutém stavu. Dne 8.10.2000 svědek zjistil v osm ráno, že vozidlo mu bylo odcizeno. Dále svědek ve své výpovědi podrobně popisuje stav předmětného vozidla, jeho vzhled, jakož i množství a podrobný popis věcí, které mu z vozidla byla odcizeny, upřesňuje jejich hodnotu a připojuje se s nárokem na náhradu škody.

Svědčyně poškozená M.J. (č.l. 2434-2436) popisuje odcizení předmětného vozidla a zejména věci, které v něm byly uloženy a které byly jejím majetkem, shodně se svědkem A.J.. I ona se připojuje s nárokem na náhradu škody.

Svědék poškozený E.N. (č.l. 2539-2540, překlad č.l. 2541-2543) vypověděl, že je majitelem motocyklu Kawasaki 750, který mu byl v ČR odcizen. V době odcizení v Brně nocoval, vozidlo odstavil na parkovišti. Motocykl zajistil zámek na brzdě a na řídítkách. Ráno

9/2004

kolem 8. hodiny zjistil, že motocykl mu byl odcizen. Co se týče přesného popisu vozidla, odkázal na písemné podklady, které předal pojišťovně.

Svědék poškozený J.D. (č.l. 2594-2595, překlad č.l. 2596-2598) vypověděl, že dne 1.11.2000 zaparkoval vozidlem VW Transportem Syncro, zelené barvy, XXXXX, mezinárodní poznávací značky A. Ve vozidle byly připevněny další antény k radiovému zařízení, radio Blaupunkt, diesellové samostatné vytápění vozidla, byly namontovány celoroční pneumatiky. Vozidlo uzamkl, bylo vybaveno elektronickým imobilizérem. Dne 2.11.2000 zjistil, že předmětné vozidlo, v němž se nacházely 2 páry bot, kufrík s náradím, SIM karta k mobilnímu telefonu a další drobné předměty, bylo odcizeno. Po předložení fotografií předmětů, které byly zajištěny při domovních prohlídkách (č.l. 2604-2610) svědek rozpoznal jako svůj majetek kožený kufr s náradím, který se nacházel ve vozidle.

Svědčyně poškozená C.B. (č.l. 2599-2600, překlad č.l. 2601-2603) vypověděla ve shodě se svědkem J.D. k okolnostem odcizení vozidla. Dále upřesnila množství a druh osobních věcí, které ve vozidle měla uloženy a které jí byly spolu s vozidlem odcizeny, a připojila se s nárokem na náhradu škody. I této svědkyni byly předloženy předmětné fotografie. Rovněž tato svědkyně na nich označila kožený kufr s náradím, který se nacházel ve vozidle.

Svědék poškozený W.J.K. (č.l. 2852-2853, překlad č.l. 2850-2851) vypověděl, že dne 8.3.2001 v obci Mikulov zaparkoval před Penzionem Venuše osobní motorové vozidlo zn. VW Passat, stříbrné barvy, SPZ XXXXX, mezinárodní poznávací značky PL. Vozidlo bylo před odcizením zajištěno tovární blokadou volantu a továrním autoalarmem. Následující den ráno zjistil, že do vozidla bylo provedeno vloupání po vylomení zámku pravých předních dveří. Z vozidla byly odcizeny různé osobní předměty, mezi jinými pak též fotoaparát zn. Chinon, kufrík s lékařským vybavením, kufry s oblečením a další věci. Dále se ztratil kufr s oblečením patřící manželce svědka D.O., který byl podepsán štítkem s tímto jménem. I tomuto svědkovi byly předloženy fotomapy s fotografiemi, na nichž byly zobrazeny věci zajištěné při domovních prohlídkách. Mezi těmito věcmi svědek rozpoznal svoji bundu, svoji košili, dále fotoaparát zn. Chinon a kufrík s lékařským vybavením, dále bundu, košili, dětskou lyžařskou kombinézu, neceser a dámskou kabelku.

Svědék poškozený M.T. (č.l. 2922-2923, překlad 2924-2926) vypověděl, že je majitelem vozidla Mitsubishi Pajero, šedé barvy, SPZ XXXXX, mezinárodní poznávací značky A. Dne 3.3.2001 zhruba kolem 8 hodin vozidlo, které bylo zaparkováno před Motelem Bobrava, bylo odcizeno. Vozidlo bylo uzamčené a zajištěné alarmem. Svědek dále popisuje podrobně vzhled a stav předmětného vozidla, dobu jeho pořízení, množství ujetých kilometrů, jakož i věci, které ve vozidle byly uloženy a které spolu s vozidlem byly odcizeny. Dodává, že viděl pachatele, ten měl čepici, měl trochu plnější obličej, bylo mu asi 30 let. V rámci rekognice však svědek nikoho nepoznal. Dodal, že vozidlo je pojištěno proti krádeži u Allianz Elementarversicherung ve Vídni a od pojišťovny obdržel polovinu skutečné hodnoty, kterou vozidlo, i věci v něm odcizené, mělo.

Protokol o rekognici je založen na č.l. 2904-2909.

Svědčyně M.T. (č.l. 2928-2929, překlad č.l. 2931-2933) vypověděla ve shodě se svědkem M.T.. Dodala, že pachatel, kterého viděla, měl čepici, tmavou péřovou bundu, není však schopna v rámci rekognice identifikovat pachatele krádeže.

9/2004

Protokol o rekognici je pak založen na č.l. 2909-2913. Z něho, stejně jako z protokolu o rekognici se svědkem M.T., je zřejmé, že ani jeden ze svědků nepoznal na předložených fotografiích muže, který odcizil vozidlo Mitsubishi Pajero.

Svědék poškozený G.F. (č.l. 3040-3043, překlad č.l. 3051-3055) vypověděl, že je majitelem osobního motorového vozidla Mercedes 250D, světle modré metalízy, SPZ XXXXX, mezinárodní poznávací značky D. Předmětné vozidlo, jehož vzhled blíže popsal, odstavil uzamčené dne 7.3.2001 kolem 20.00 hodin před Hotelem Národní dům v Židlochovicích. Dne 8.3.2001 kolem 8.15 hodin zjistil, že vozidlo mu bylo odcizeno. Ve vozidle se nacházelo celkem 5 cestovních tašek s oblečením, autorádio V Blaupunkt s CD přehrávačem, mikrofon audio, CD přehrávač, fén Philips, kosmetická taška, auto dálkové ovládací – hračka, nůžky na vlasy, léky, obchodní doklady, peněženka s hotovostí 1.800 DM a 1.500,- Kč, řidičský průkaz, osobní průkazy, mobilní telefon, brýle na čtení, kalkulačka a různé papíry. Odcizení svědek nahlásil Pojišťovně Allianz, pobočka Lipsko, která mu vyplatila 15.500 DM, což byla však pouze zlomková část vozidla, které nemělo imobilizér. Za osobní předměty obdržel od pojišťovny Allianz asi 10.000 DM.

Svědék poškozený K.S. (č.l. 3131-3132, překlad č.l. 3129-3130) vypověděl, že je majitelem osobního motorového vozidla AUDI A6 Avant TDi Quattro, barvy stříbrné metalízy, SPZXXXXX, mezinárodní poznávací značky PL. Toto vozidlo zaparkoval dne 9.3.2001 před Hotelem Venuše v obci Mikulov. Ráno zjistil, že vozidlo mu bylo odcizeno. Svědek podrobně popisuje vzhled i vybavení vozidla a věci, které byly spolu s vozidlem odcizeny, a to 3 páry lyží, 2 páry lyžařských bot, lyžařské oblečení, sportovní bunda zn. Nike, kufr s osobními věcmi A.K.. Dále dodává, že vozidlo bylo pojištěno ve firmě Allianz, pobočka v Olštýně v Polsku. Odškodněn byl za krádež vozidla, za osobní věci neobdržel nic.

Svědék T. J. (č.l. 3271-3273, překlad č.l. 3284-3286), majitel motocyklu Yamaha XV 1100, SPZ CFB 4, mezinárodní poznávací značky D, vypověděl, že dne 25.6.2000 zaparkoval kolem 23. hodiny motocykl na parkovišti před Hotelem Interservis v Brně, Lomená C48, zajistil ho zámekem na řídkách a zámekem na diskové brzdě předního kola. Dne 26.6.2000 zjistil, že motocykl mu byl ukraden. Motocykl byl pojištěn u Pojišťovny Colonia v Berlíně, která mu pojistku vyplatila. Vzhledem k tomu, že motocykl byl nalezen, svědek požádal o jeho vrácení.

Svědék P.B. (č.l. 3440-3441), majitel vozidla AUDI A6, stříbrné barvy, SPZ XXXXX, vypověděl, že dne 10.2.2001 zjistil, že vozidlo, které bylo zaparkováno před Hotelem Réva v Mikulově, mu bylo odcizeno. S vozidlem mu byl odcizen ruksak se sněžnicemi, dále pohorky hnědé barvy, dále teleskopické hole, 2 knížky o sněžnicích, v ruksaku v boční kapse byl hadřík bílé barvy s modrými puntíky. Svědkovi byly předloženy zajištěné věci z domovních prohlídek, mezi těmito svědek poznal ruksak, teleskopické hole a sněžnice. Po otevření boční kapsy v ruksaku bylo pak zjištěno, že skutečně hadřík, který předtím popsal, se v této kapse nachází.

Svědék H.T. (č.l. 3536-3537, překlad č.l. 3539-3541) vypověděl, že je majitelem motocyklu Suzuki GSX 600D, SPZ XXXXX, který dne 16.3.2001 kolem 17. hodiny zaparkoval na parkovišti Hotelu Gregor v obci Modřice. Motocykl zajistil zamčením zámku na řízení a řetězem, který natáhl před přední kolo a zajistil zámekem. Dne 17.3.2001 kolem 6.20 hod. zjistil, že motocykl byl odcizen. Svědek dále popisuje podrobněji motocykl a jeho vybavení.

Svědék P.J.H. (č.l. 3622-3324, překlad č.l. 3626-3629) vypověděl, že dne 27.3.2001 zaparkoval osobní vůz zn. AUDI A4, černé barvy, SPZ XXXXX, obci Žďár nad Sázavou před hotelem U labuti. Firemní vozidlo mělo sériově vyrobený imobilizér a centrální uzamykání.

9/2004

Všechny dveře, okna byly řádně uzavřené, zámek na volantu byl zablokován. Dne 28.3.2002 kolem 7. hodiny zjistil, že vozidlo zmizelo. Ve voze se nacházely optické sluneční brýle se zelenými skly v černém koženém pouzdře, lehký plášť černé barvy, čepice se štítkem s logem Cooper, černý deštník, dále lékárnička, výstražný trojúhelník, mapa a doklady k vozidlo. Později byl informován policií, že vozidlo bylo v ČR nalezeno.

Svědék D.T. (č.l. 3703-3715, překlad č.l. 3716-3728 + dále č.l. 3729-3730, překlad č.l. 3731-3732), majitel osobního motorového vozidla AUDI 100, SPZ XXXXX, MPZ Itálie, vypověděl, že vozidlo mu bylo odcizeno v době mezi 21. hodinou dne 23.5.2000 a 8. hodinou dne 24.5.2000. Ve vozidle, které bylo jistěno alarmem, krom náradí, radia, reproduktorů, kompaktního disku, byla uložena vzorková kolekce bot různých výrobců, jednalo se o páry bot z každého modelu v různých barvách a různých modelech. Boty byly minimálně 4 tašky od 4 velkých firem. Boty byly majetkem těchto obuvnických firem. Byly uloženy v zavazadlovém prostoru vozidla. Vozidlo bylo později nalezeno. Po předložení diskety, na níž byly zobrazeny fotografie obuvi zajištěné při domovních prohlídkách (č.l. 1338), svědek uvedl, že poznává značku BKS a poznává boty značky VOLPI. Jedná se o boty, které mu byly odcizeny spolu s vozidlem.

Z listinných důkazů pak soud zjistil zejména následující skutečnosti:

Z usnesení č.l. 37-39 soud zjistil, že trestní stíhání obviněného D.C., stíhaného společně mj. s obžalovaným s K., bylo zastaveno, neboť obviněný D.C. dne 5.7.2003 zemřel při dopravní nehodě v prostoru obce Kostelec nad Hanou.

Z protokolu č.l. 348 a usnesení č.l. 349 vyplynulo, že obviněný R.K. byl zajištěn Policií ČR dne 29.3.2001 v 16.35 hodin.

Z protokolu č.l. 354 je patrné, že na základě příkazu Okresního soudu Brno-venkov byly provedeny odposlechy mobilní telefonní stanice operátoru Eurotel XXXXX, XXXXX a radiomobil XXXXX. Záznamy byly pořízeny na nahrávacím zařízení. Přílohou protokolu jsou doslovné přepisy pořízených zvukových záznamů.

Z příkazu č.l. 662 vyplývá, že dne 26.3.2001 byla nařízena prohlídka garáže č.p. 263 a 272 v k.ú. obce XXXXX u Brna, okr. Brno-venkov, jejímž vlastníkem je M.F., nar. XXXXX. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 669-670 je pak zřejmé, že předmětná prohlídka proběhla dne 29.3.2001, přičemž v garáži č. 263 bylo nalezeno vozidlo tov. zn. AUDI A4 Combi, černé barvy, dále vozidlo Škoda Felicia Combi, SPZ XXXXX, dále motocykl Suzuki 600, černé barvy, bez SPZ a motocykl BMW černé barvy, bez SPZ. Z opěradla levého, pravého sedadla vozidla AUDI A4 byla zajištěna pachová stopa PA-1, mikrostopa M-1, z hlavy řídicí páky vozidla AUDI byla sejmuta pachová stopa PA-2, z přední kapoty vozidla AUDI A4 byla zajištěna daktyloskopická stopa D-1, z koberce před pravým předním sedadlem AUDI A4 byla zajištěna trasologická stopa T-1, T-2. Ze sedáku motocyklu Suzuki 600, černé barvy, byla sejmuta pachová stopa Pa-3, pod sedadlem na levém boku motocyklu Suzuki byla zajištěna daktyloskopická stopa D-2. V zavazadlovém prostoru vozidla Škoda Felice byla zajištěna věcná stopa, a to SPZ XXXXX, označená V-1, přičemž na této SPZ byla zajištěna daktyloskopická stopa D-3. Seznam zajištěných stop a věcí a záznam o zajištění pachové stopy je založen na č.l. 672-676. Předmětná vozidla byla vydána dle protokolu M.F. (č.l. 671). Z úředního záznamu č.l. 677 je pak patrné, že daktyloskopické stopy a mikrostopy zajištěné při domovní prohlídce se následně na policii nepodařilo dohledat. Fotodokumentace z prohlídky nebytových prostor je založena č.l. 678-695. Z usnesení č.l. 696 je zřejmé, že vozidlo AUDI A4 bylo vráceno společnosti Siebe Automotive, GmbH., SRN.

9/2004

Z příkazu k domovní prohlídce č.l. 701 je zřejmé, že byl vydán soudcem Okresního soudu Brno-venkov dne 29.3.2001 a vztahuje se k bytu na adrese XXXXX, jehož uživatelem je R.K.. Z protokolu o provedení domovní prohlídky č.l. 702-703 a příslušné fotodokumentace č.l. 704-713 je zřejmé, že v předmětném bytě mj. byla nalezena bílá tuba s obsahem bílého prášku, pouzdro s propisovací tužkou Parker 10 krabiček a dále pouzdro s propisovací tužkou Parker 1 krabička, textilní kufr s různými svršky oděvními se jmenovkou D.O., textilní batoh s obsahem páru sněžnic a páru skládací holí, PVC motokufr, měřicí kolečko Techfloor, montérková blůza s nápisem Techfloor a 77 kusů různých bot a další věci, které jsou zachycené ve výše uvedené fotodokumentaci.

Z příkazu k domovní prohlídce č.l. 722-723, a to bytu na sídlišti Družba v Židlochovicích, okr. Brno-venkov, 4. podlaží, uživatele J.H., majitele-uživatele R.H.; a dále rodinného domu v obci Židlochovice, uživatele R. H. a J.H., vlastníka R.H., je zřejmé, že tento byl povolen soudcem Okresního soudu Brno-venkov dne 18.5.2001. Z protokolu o provedení domovní prohlídky č.l. 724 je zřejmé, že během ní byla v bytě nalezena řada věcí mj. reklamní propisovací tužky firmy G.F.. Průběh domovní prohlídky a zajištěné věci jsou zachyceny ve fotodokumentaci č.l. 725-733.

Z protokolu o vydání věci č.l. 790 je zřejmé, že D.K. vydal dne 30.3.2001 motocykl Yamaha XV 1100, č. motoru XXXXX, č. rámu XXXXX.

Z usnesení č.l. 791 a potvrzení č.l. 798 je zřejmé, že společnosti Techfloor, s.r.o., byly vráceny zajištěné věci při domovních prohlídkách, a to měřicí kolečko, montérková blůza a montérkové kalhoty – vše s logem Techfloor. Z usnesení č.l. 805-806 je zřejmé, že kožený kufřík na náradí s nápisem Institut Vierwildbiologie Buku Wien byl vydán J.D. dne 28.4.2003. Z usnesení č.l. 811-812 a potvrzení č.l. 818 je zřejmé, že boty zajištěny při domovní prohlídce v bytě obžalovaného R.K. byly vydány D.T. dne 28.4.2003. Z usnesení č.l. 820-821 je zřejmé, že M.C. dne 28.4.2003 byly vráceny 10 krabiček pouzder s propisovací tužkou Parker a 1 krabička pouzdro s propisovací tužkou Parker, které byly zajištěny při domovní prohlídce v bytě obžalovaného R.K.. Z usnesení č.l. 847-848 je zřejmé, že bylo rozhodnuto o vrácení 4 kusů reklamních propisovacích tužek s logem G.F. poškozenému G.F.. Z usnesení č.l. 850-851 pak vyplývá, že věci zajištěné při domovní prohlídce u M.T. byly vráceny společnosti Trens, a.s., v Trenčíně. Z usnesení č.l. 865-866 je pak zřejmé, že vozidlo Škoda Felicia Combi červené barvy vydané M.F. bylo vráceno ČS Živnostenské pojišťovně, a.s.

Z odborného vyjádření č.l. 915-918 vyplývá, že bylo provedeno porovnání srovnávací pachové konzervy obžalovaného R.K. s otisky pachových stop, které byly zajištěny při prohlídce nebytových prostor garáže M.F. v XXXXX a sejmuty z opěradla AUDI A4 z řadící páky AUDI A4 a ze sedáku motocyklu Suzuki. Z tohoto odborného vyjádření vyplývá, že ve všech případech byla zjištěna **shoda** mezi otiskem pachových stop a srovnávací pachovou konzervou obžalovaného, přičemž porovnání prováděli nezávisle na sobě 3 psi.

Ze zprávy Investiční a Poštovní banky, divize ČSOB (č.l. 1186), soud zjistil kurzy deviz, tzv. střed, ČNB s platností od 2.3.2001.

Z lustrace evidence vozidel č.l. 1230-1277, zejména pak č.l. 1246, soud zjistil vlastnictví vozidel u obžalovaného R. K.. Z č.l. 1274 pak zjistil, že S.O. byla vskutku majitelkou Trabantu Combi, SPZ XXXXX.

9/2004

Z příkazů Okresního soudu Brno-venkov (č.l. 1279-1280, 1281-1282, 1283-1284, 1285-1286, 1287-1288, 1289-1290) soud zjistil, že soudcem Okresního soudu Brno-venkov byl povolen odposlech a záznam telekomunikačního provozu u telefonních účastnických stanic, které používali R.K., J. H., M. S., M. T., D. C..

Z příkazů k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu (č.l. 1291, 1292, 1293, 1294, 1295, 1296, 1297-1298) zjistil soud, že Okresní soud Brno-venkov rozhodl postupně o povolení a nařízení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu na mobilních telefonních číslech užívaných obžalovaným R.K. a spoluobviněnými (nyní stíhanými samostatně) J.H., M.S., M.T., P.G. a L.B., jakož i užívaných D.C..

Z úředního záznamu č.l. 1329 je pak zřejmé, že předmětné odposlechy byly zaznamenány na originálech CD ev. č. 361647 a č. 350109. Seznamy zachycených hovorů jsou pak založeny na č.l. 1365-1384.

Z úředního záznamu č.l. 4297 zpracovaného policejním komisařem npor. Kamilem Tintěrou, SKPV PČR, Správa JmK Brno, vyplývá řada slangových výrazů, které jsou užívány jednak pro jednotlivé značky a typy motorových vozidel, jednak k popisu výbavy a provedení jednotlivých vozidel. Z této zprávy pak vyplývají přezdívky, jimiž obžalovaný K. a spoluobvinění se oslovovali tak, jak je kriminální policie v průběhu vyšetřování zjistila. Z tohoto úředního záznamu pak vyplývá, že obžalovaný R.K. byl oslovován jako „P.“ nebo „P.“. Ač obhajoba namítala v průběhu hlavního líčení, že tento úřední záznam nemá žádnou důkazní hodnotu, soud s tímto názorem se neztotožnil. Konstatoval, že tento důkaz není v žádném případě osamoceným důkazem, jímž by se obžaloba snažila prokázat vinu obžalovanému. Je zřejmé, že trestná činnost, pro níž obžalovaný je stíhán, má svá specifika, a pokud je do ní zapojeno více osob, pak je nutno přihlídnout k vzájemné komunikaci mezi těmito osobami, které jsou si nepochybně vědomy nebezpečí, které jim hrozí při vyzrazení informací, které si předávají. Proto je zcela logické, že pachatelé se snaží vyhýbat pravému označení či pravým jménům a používají slangové výrazy či přezdívky. Tyto slangové výrazy kriminalistům prošetřujícím trestnou činnost jsou nepochybně známy. Nejedná se ostatně o výrazy vymyšlené jednorázově, nýbrž běžně slangově používané, vycházející z překroucených názvů vozidel či specifických znaků u vozidel použitých. Skutečnost, že přezdívka „P.“ či „P.“ pak skutečně patřila obžalovanému K., vyplynula i ze záznamu odposlechu telefonických hovorů, jak bude níže uvedeno. Soud při hodnocení tohoto důkazu přihlédl i k názoru Vrchního soudu v Olomouci. Tento v prvním zrušovacím usnesení uvádí, že nelze vyloučit, že zmíněné slangové výrazy používá pouze úzká skupina osob, není však vyloučeno, že jiná skupina osob bude pro týž typ automobilu používat výraz či výrazy jiné. Z usnesení Vrchního soudu v Olomouci je zřejmé, že odvolací soud konstatuje, že ku příkladu výraz „německy malý“, který dle úředního záznamu označuje automobil VW Golf může přináležet jinému typu vozu z provenience koncernu VW. Stejně tak dle názoru odvolacího soudu nelze identifikovat bez jakéhokoli dalšího dokazování Škodu Felicii výrazem „malý český“ Škodu Oktávii slangovým výrazem „velký český“. Odvolací soud si totiž dovede pod výrazem „malý český“ představit kupříkladu Škodu Fabii, pod výrazem „velký český“ Škodu Super. Stejně tak pod slangovými výrazy „Němec“ či „dojč“ dle názoru odvolacího soudu lze těžko vnímat toliko německé vozy tov. zn. Audi, popřípadě VW.

Soud při novém projednání věci jsa vázán tímto názorem odvolacího soudu znovu pečlivě zvážil jak jeho závěry, tak námítky obhajoby a předmětný úřední záznam a dospěl k závěru, že vskutku, pokud tato listina je vytržena z kontextu, pak logicky skutečně pod dojmem například „malé německé“ či „malé české“ si lze představit více vozidel, stejně tak pod pojmem „dojč“ či „americké“. Je však zřejmé, že při posuzování tohoto slangového označení je nutno zohlednit též okolnosti případu, zejména čas, kdy pachatelé během zaznamenaných telefonických hovorů

9/2004

takto vozidla označovali, který bezprostředně navazuje na dobu, během níž k odcizení vozidel došlo, místo, kde byl hovor lokalizován, jež se nachází poblíž místa, odkud vozidlo bylo odcizeno a zejména nelze přehlédnout, že pachatelé během hovorů v souvislosti s takto slangově označovanými vozidly uváděli k nim i další podrobnosti například barvu vozidla, která fakticky odpovídá barvě vozidla, jež bylo odcizeno, typ vozidla, event. označení motoru, které odpovídá vozidlu, jež bylo odcizeno či další detaily týkající se výbavy vozidla apod., kteréž věci se zcela shodují s věcmi, jimiž, jak vyplývá z vyjádření poškozených a listinných důkazů, odcizená vozidla byla fakticky vybavena. Pokud tedy pachatelé hovořili o vozidle například „malé české“, a zároveň během hovoru použili i výraz modré, je zřejmé, že se jednalo o malé české vozidlo modré barvy a skutečně došlo v blízké časové i místní souvislosti k odcizení Škody Felicie modré barvy. Pokud například pachatelé hovořili o „americkém velkém“, „šedém“, nutno si uvědomit, že vskutku bylo odcizeno vozidlo americké provenience, vozidlo velkých rozměrů, šedé barvy. Když pachatelé hovořili o odcizení vozidla amerického, tmavě zeleného, nepochybně se jedná o vozidlo, které bylo odcizeno, když bylo odcizeno vozidlo americké provenience, barvy tmavě zelené. Nutno si tedy uvědomit, že označení těchto vozidel tak, jak o nich hovoří pachatelé v jednotlivých odposleších, vskutku se vztahovalo právě k vozidlům, které byly odcizeny tak, jak ostatně usoudili i policisté, který předmětný úřední záznam zpracovávali. Je nepochybné, že předmětný úřední záznam nelze použít jako samostatný ojedinělý důkaz. V kontextu však s ostatními důkazy je nepochybné, že právě tyto slangové názvy vozidel obžalovaní používali a tyto názvy se vztahovaly právě k jednotlivým odcizeným vozidlům. Pokud pak jde o přezdívku obžalovaného K. „P.“ či „P.“, která rovněž je uvedena v předmětném úředním záznamu, soud se ztotožňuje s názorem obhajoby i Vrchního soudu, že ani tato přezdívka rozhodně není notorií, nicméně je zřejmé, že z odposlechnutého telefonického hovoru ze dne 19. 12. 2000 lze dovodit, že obžalovaný K. měl skutečně přezdívku „P.“, neboť touto sám sebe ve zmíněném telefonátu označil, kdy navíc počátkem hovoru volající osoba se představila jménem K., respektive K. od Kati a o tři věty dál upřesnila, že volajícím je „P.“.

Soud tedy znovu konstatuje, že předmětnou listinu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů jako důkaz lze přijmout a přihlídnout k ní. Tato listina totiž, jak nutno zopakovat, není v žádném případě osamoceným, ojedinělým důkazem, jímž by se obžaloba snažila prokázat vinu obžalovanému, nutno tuto listinu konfrontovat s důkazy ostatními, kdy po takovéto konfrontaci je nepochybné, že právě tyto slangové názvy obžalovaný a jeho spolupachatelé ve vztahu k odcizovaným vozidlům a osobám používali, což vyplývá z obsahu zachycených hovorů v porovnání právě s ostatními důkazy vztahujícími se k jednotlivým bodům obžaloby, jejichž spácháním obžalovaný byl uznán vinným. Proto soud tuto listinu v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů přijal a jako k důkazu k ní přihlédl.

Z úředního záznamu č.l. 1542 soud zjistil, že dne 1.11.2001 hlídka Dopravního inspektorátu SJmK Brno ve složení ppor. Patloka a pprap. Janda zjistila, že R.K. v 15.35 hodin řídil osobní motorové vozidlo tov. zn. Škoda F., BZH 91-94. V době kontroly R.K. neměl u sebe žádné doklady. Lustrací hlídka DI zjistila blokaci řidičského průkazu. Z tohoto důvodu byl R.K. předveden na Obvodní oddělení v Pohořelicích k provedení dalších úkonů. Před převozem na OO policie Pohořelice R.K. vozidlo uzamčel a dle pokynu hlídky zajistil. Bylo započato se střežením tohoto motorového vozidla Škoda Felicia, tmavě modré barvy, BZH 91-94. Při prováděném střežení hlídka nahlédnutím přes boční okno vozidla zjistila, že na podlaze v přední části interiéru před sedadlem spolujezdce leží SPZ s číslem **W 3739 J**. Tato skutečnost vyznačena úředním záznamem k dalšímu služebnímu použití. Střežení vozidla bylo ukončeno v 16.50 hodin dne 1.11.2001 po předání R. K. dozorčí službě Obvodního oddělení Pohořelice.

9/2004

Z protokolu o ohledání místa činu a následné fotodokumentace č.l. 2499-2503 je zřejmá situace na místě, odkud byl odcizen motocykl Kawasaki SPZ: **W 3739 J**, majitele E.N.. Z tohoto protokolu o ohledání místa činu je zřejmé, že na místě byla zajištěna věcná stopa, a to část vypáčeného zámku, v němž byl vložen cizí předmět. Technický průkaz k předmětnému vozidlu je založen na č.l. 2509. I v tomto případě je zřejmé, že orgány činné v přípravném řízení požádaly o právní pomoc orgány činné v trestním řízení v Rakousku (č.l. 2515), přičemž součástí této žádosti rovněž je fotoalbum osob pro agnoskaci, fotografie zajištěných věcí s číselným označením a diskety. Z přípisu pojišťovny č.l. 2552 je zřejmé, že předmětné vozidlo bylo pojištěno u pojišťovny Donau ve Vídni, která z titulu pojistného plnění vyplatila majiteli Kawasaki částku 3.779 EUR.

Z protokolu o ohledání místa činu, náčrtku místa činu a fotodokumentace č.l. 2330-2333 soud zjistil situaci na místě, odkud bylo odcizeno vozidlo AUDI A4, béžové barvy, DZLW 65, u Motelu Bobrava, v k.ú. obce Modřice, dne 7.10.2000. Z tohoto protokolu je zřejmé, že nebyly zajištěny žádné použitelné stopy. Z listin č.l. 2346-2370 je zřejmé, že státní zastupitelství požádalo o právní pomoc ve SRN v trestní věci obžalovaného K. ve vztahu k vozidlům, jejichž majitelé byli občany tohoto státu s tím, že součástí tohoto dožádání, na jehož základě byly prováděny výslechy svědků, byla fotodokumentace věcí, které byly zajištěny při domovních prohlídkách či vydány některým ze svědků (č.l. 2372-2374, 2375-2376, 2376a-2377). Z výsledků právní pomoci je pak zřejmé, že v průběhu výslechu svědek E. K. vydal listiny dokumentující jeho vlastnictví předmětného motorového vozidla, tyto jsou založeny na č.l. 2384-2385. Na č.l. 2386-2387, též 2410-2414 je pak založeno vyjádření pojišťovny, u nichž vozidlo svědek K. měl pojištěno. Součástí žádosti o právní pomoc byly též diskety zasílané jako příloha použité k výslechu svědků poškozených, přičemž záznam o použití těchto disket krom žádosti o právní pomoc č.l. 2346 je založen též na č.l. 2407.

Z protokolu o ohledání místa činu vztahujícího se k odcizení vozidla Chrysler Town ND Country LXi, SPZ PD 221 AF, MPZ Slovensko, a náčrtku místa činu č.l. 2428-2429 bylo zjištěno, že v místě, odkud bylo odcizeno vozidlo poškozeného A.J., nebyly nalezeny žádné stopy. K předmětnému vozidlu se pak vztahuje též technický průkaz vozidla č.l. 2424-2427 a potvrzení č.l. 2437.

Listiny vztahující se odcizenému vozidlo Škoda Felicia modré barvy, SPZ XXXXX, majitele R. S., jsou založeny na č.l. 2456-2503. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2459 je zřejmé, že na místě odcizení nebyly nalezeny žádné stopy. Technický průkaz vozidla je pak založen na č.l. 2463, leasingová smlouva č.l. 2464. Z vyjádření ČSOB leasingu, jemuž vozidlo náleželo, je zřejmé, že škoda byla vyplacena v celé výši pojišťovnou IPB pojišťovna, a.s., pobočka Břeclav. Vyjádření pojišťovny a vyčíslení škody je pak založeno na č.l. 2476-2483.

Ze záznamu č.l. 2575 je zřejmé, že dne 2.11.2000 J.D. oznámil, že mu bylo odcizeno vozidlo VW Transporter v obci Pavlov u Penzionu U Bednářů, přičemž popis odcizených věcí se nachází na záznamu č.l. 2584-2586.

Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2587 a k němu příslušné fotodokumentace č.l. 2588-2589 je zřejmé, že při ohledání místa, odkud předmětné vozidlo VW Transporter Syncro W 99364 F bylo odcizeno, nebyly nalezeny žádné použitelné stopy. Jak patrné z žádosti č.l. 2593, dne 2.11.2000 po předmětném vozidle bylo vyhlášeno pátrání. Fotografie, které byly předloženy v rámci právní pomoci poškozenému D. a svědkyni B., jak již výše zmíněno, jsou založeny na č.l. 2604-2614.

9/2004

Z protokolu č.l. 2642 a jeho přílohy č.l. 2643 je zřejmé, že 8.11.2000 B.P. podal trestní oznámení, z něhož vyplývá, že bylo mu odcizeno služební motorové vozidlo Škoda Felicia LXi, bílé barvy, XXXXX, náležící společnosti Axima, s.r.o., Brno, jakožto uživateli. Z žádosti č.l. 2644 je zřejmé, že téhož dne po vozidlo bylo vyhlášeno pátrání. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2647 a náčrtku č.l. 2648 je zřejmé, že na místě, odkud vozidlo bylo odcizeno, nebyly nalezeny žádné použitelné stopy. Listiny prokazující leasing tohoto vozidla společnosti Axima, s.r.o., Brno, vč. technického průkazu, jsou založeny na č.l. 2649-2651. Společnost ŠkoFIN, s.r.o., vyčíslila pak škodu přípisem č.l. 2652 a 2665. Ze zprávy České pojišťovny č.l. 2659 pak vyplývá, že Česká pojišťovna, a.s., poskytla ŠkoFINu pojistné plnění z titulu pojistné události odcizení předmětného vozidla. Tyto skutečnosti jsou též patrné z dokladů pojišťovny č.l. 2677-2685.

Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2705, náčrtku č.l. 2707 a fotodokumentace č.l. 2708-2710 soud zjistil situaci na místě, odkud bylo odcizeno vozidlo Škoda Felicia Combi, SPZ TN 168 AI, MPZ SK, barvy zelené metalízy, v obci Modřice z parkoviště za Hotelem Gregor, ve vlastnictví společnosti Trens, a.s., v Trenčíně. Vyčíslení škody touto společností a připojení s nárokem na náhradu škody je založeno na č.l. 2713 a 2714. Z č.l. 2715 pak je zřejmý seznam věcí, které se v době odcizení nacházely v předmětném vozidle.

Z protokolu o trestním oznámení č.l. 2767 je zřejmé, že A. B. dne 15.1.2001 oznámil odcizení svého motorového vozidla AUDI A6 TDi, bílé barvy, SPZ 666 VD 85, MPZ Francie. Popis odcizeného vozidla a věcí nacházejících se ve vozidle je založen na č.l. 2768. Z protokolu o ohledání místa činu a náčrtku č.l. 2770-2771 soud zjistil situaci na místě, odkud vozidlo bylo odcizeno, a zjistil, že na místě činu nebyly zajištěny žádné použitelné stopy.

Z protokolu o trestním oznámení č.l. 2817 soud zjistil, že W. K. dne 3.3.2001 oznámil, že mu bylo provedeno vloupání do osobního motorového vozidla VW Passat, stříbrné barvy, SPZ OLV 27-72, MPZ Polska, druhostranně pak je založen úřední záznam, z něhož je patrný seznam odcizených věcí z předmětného vozidla. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2818 a fotodokumentace k němu příslušející č.l. 2819-2821 je zřejmá situace v místě, kde došlo k vloupání do předmětného vozidla, přičemž je zřejmé, že na místě ani na samotném vozidle nebyly zajištěny žádné použitelné stopy. Seznam odcizených věcí z předmětného vozidla je založen na č.l. 2827-2829. Z žádosti o právní pomoc č.l. 2834 je zřejmé, že státní zastupitelství požádalo v rámci přípravného řízení orgány činné v trestním řízení Polské republiky o právní pomoc, přičemž součástí této žádosti je mj. fotodokumentace věcí zajištěných v průběhu domovních prohlídek u obviněných a vydaných dalšími osobami, přičemž tato fotodokumentace je založena č.l. 2854-2859.

Z trestního oznámení č.l. 2900 soud zjistil, že M.T. a M.T. oznámili Policii v Rajhradě, že v době od 2.3.2001 do 3.3.2001 jim bylo odcizeno osobní motorové vozidlo tov.zn. Mitsubishi Pajero V44, šedé barvy, SPZ W-2071 A, MPZ A, které bylo zaparkováno před Motelem Bobrava v k.ú. obce Modřice. Soud nemohl pak přehlédnout již dříve zmiňovaný protokol o rekognici č.l. 2904-2908 a 2909-2913 vč. přiložené fotodokumentace. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 2914 a náčrtku, jakož i fotodokumentace č.l. 2916-2918 soud zjistil situaci na místě, odkud předmětné vozidlo bylo odcizeno, a zjistil, že na místě nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy. Fotokopie dokladů, které byly společně odcizeny s vozidlem, jsou založeny č.l. 2919-2921.

Z formuláře č.l. 2974-2978 soud zjistil, že Policii Židlochovice oznámil poškozený F. dne 8.3.2001, že mu bylo odcizeno osobní motorové vozidlo zn. Mercedes 250D, světle modré

9/2004

metalízy, SPZ L-NL 1680, MPZ D, v jehož výbavě se nacházelo mj. autorádio. Vozidlo bylo odcizeno v Židlochovicích před budovou Hotelu Trenz. Ve vozidle se pak nacházely firemní doklady, šekové karty, osobní doklady, peníze v hotovosti. Listiny prokazující vlastnictví předmětného vozidla společně s dalšími listinami opatřenými orgány činnými v trestním řízení NSR jsou založeny na č.l. 2995-3009, jejich překlady na č.l. 3018-3033. Z protokolu o ohledání místa činu, náčrtku a fotodokumentace č.l. 3056-3060 soud zjistil situaci na místě, odkud bylo vozidlo majitele G.M.F. odcizeno, přičemž zjistil, že na místě nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy. Ze zprávy Interpolu č.l. 3070 soud zjistil WIN předmětného vozidla majitele G.F., a to VDB XXXXX. Vyčíslení škody, kterou požaduje nahradit pojišťovna Allianz Versicherungs-AG v Leipzigu z titulu pojistného plnění poškozenému G.M.F. v částce 7.600 EUR je založené na č.l. 3100.

Z trestního oznámení č.l. 3119 soud zjistil, že dne 10.3.2001 oznámil policii K. S., že mu bylo odcizeno v Mikulově z ulice Venušiny před Penzionem Venuše jeho osobní motorové vozidlo AUDI A6, SPZ XXXXX, MPZ XXXXX. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3122 a k němu příslušné fotodokumentace č.l. 3123-3124 soud zjistil situaci na místě, z něhož vozidlo bylo odcizeno, a zjistil, že na místě nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy. Technický průkaz k předmětnému vozidlu je založen na č.l. 3127. Ze seznamu č.l. 3128 soud zjistil druh a množství věcí, které společně s vozidlem byly odcizeny. Prodejní smlouva, z níž je zřejmé, že vlastníkem předmětného vozidla je K.S., společně s překladem je založena na č.l. 3133-3135, technický průkaz motorového vozidla vč. překladu na č.l. 3136-3137, osvědčení o technickém průkazu vč. překladu je pak založeno na č.l. 3138-3139. Z pojistné smlouvy č.l. 3140-3141 soud zjistil, že předmětné motorové vozidlo bylo pojištěno u společnosti Allianz, pobočka Olsztyn v Polské republice.

Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3171 a náčrtku č.l. 3172 soud zjistil situaci na místě, odkud byl odcizen motocykl tov. zn. Yamaha, SPZ XXXXX, majitele T.J. Z předmětných listin soud zjistil, že na místě činu nebyly nalezeny žádné stopy. Po předmětném motocyklu bylo vyhlášeno pátrání, jak patrně z žádosti č.l. 3176. Z protokolu o převzetí do opravy č.l. 3179 je zřejmé, že Opravna Motomo, s.r.o., v Hustopečích, převzala dne 14.3.2001 od R. K., bytem XXXXX, tel. č. XXXXX, do opravy vozidlo Yamaha, typ XV 1100, rok výroby 1995, bez uvedení SPZ. Předběžný protokol o provedení zakázky na tomto motocyklu v ceně zálohově 10.627,- Kč je založen na č.l. 3180. Z protokolu o vydání věci č.l. 3181 je patrně, že D.K. dne 30.3.2001 předmětný motocykl s číslem motoru a číslem rámu XXXXX vydal orgánům činným v trestním řízení. Z odborného vyjádření č.l. 3183 soud zjistil, že do výrobního čísla rámu a do výrobního čísla motoru předmětného motocyklu Yamaha byl proveden zásah odbroušením původních znaků a číslic a vyražením nové symboliky. Číslo na rámu i na motoru XXXXX byly vyraženy po předchozím odbroušení původních znaků a číslic. Z potvrzení o předání věci č.l. 3186 a žádosti č.l. 3187 a plných mocí č.l. 3188, 3189, 3190-3191 soud zjistil, že předmětný motocykl Yamaha XV 1100 Virago nesl původně číslo XXXXX, jeho posledním majitelem byl T. J., C. a předmětný motocykl na základě pověření pojišťovny, která poskytla T.J. plnění, byl vrácen pojišťovně Akxa Colonia Versicherung v Kolíně, SRN, poté, co usnesením č.l. 3205 bylo pojišťovně předmětné vozidlo vydáno. Z žádosti o právní pomoc č.l. 3210-3215 je zřejmé, že státní zastupitelství požádalo o právní pomoc orgány činné v trestním řízení v Leipzigu, SRN, přičemž součástí žádosti o právní pomoc byly fotografie zajištěných věcí s jejich číselným označením a žádosti o provedení výslechu svědků. Tato předmětná fotodokumentace je založena na č.l. 3236-3242. Listiny vztahující se k předmětnému motocyklu a kupní smlouva jsou založeny na č.l. 3274. Ze znaleckého ocenění, které provedl znalec v SRN (překlad č.l. 3287-3289), je zřejmé, že německý znalec předmětný motocykl ohodnotil na částku 7.800 DM.

9/2004

Z protokolu o trestním oznámení č.l. 3398-3400 vč. dodatku k tomuto protokolu je zřejmé, že dne 9.5.2001 učinil M.C. trestní oznámení ohledně vloupání do vozidla VW Passat, SPZ FMP 26-41, k němuž došlo v prosinci roku 2000 v Hustopečích. Z tohoto trestního oznámení je zřejmé, že v předmětném vozidle mj. byly v černém plastovém pouzdru uloženy chromové tužky s vygravírovaným nápisem Soudal, dále v černém plastovém pouzdrě sady propisovacích tužek a plnicích per – oboje zn. Parker rovněž s logem Soudal a další věci. Z dodatku k protokolu o trestním oznámení z 9.5.2001 (č.l. 3400) vyplývá, že C. byly předloženy policií různé věci jako ošacení, elektronika a další, mezi nimiž bezpečně poznal propisovací tužky v plastovém černém obalu s gravírovaným nápisem Soudal a dále sadu propisovací tužka-plnicí pero Parker rovněž v umělohmotném obalu černé barvy jako věci pocházející z vozidla, které mu byly při vloupání odcizeny. Ze zpráv společnosti INVA Group (č.l. 3403, 3407, 3410, 3413) vyplynulo množství a hodnota věcí odcizených z předmětného vozidla M.C.. Společnost INVA Group vyčíslila vzniklou škodu, což doložila fakturami za opravu motorového vozidla a fakturami prokazujícími nákup psacích potřeb a jejich potisk (č.l. 3414-3417).

Z trestního oznámení č.l. 3419 vyplynulo, že obsluha Motorestu Hroch v 137. km směr Praha na dálnici D1, oznámila, že jejich zákazníkovi neznámý pachatel v nočních hodinách odcizil ze zaparkovaného vozidla vloupáním věci. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3423-3424, náčrtku č.l. 3425 soud zjistil, že dne 6.2.2001 bylo ohledáno místo na odpočívadle u dálnice u Motorestu Hroch, kde do osobního vozidla zn. Škoda Felicia, XXXXX, bylo provedeno vloupání. Na místě nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy. Z úředního záznamu č.l. 3427 soud zjistil, že předmětné vozidlo patřilo firmě Techfloor, s.r.o., Opava. Ze sdělení č.l. 3428, a to i druhostranně, soud zjistil, že společnost Techfloor sdělila, že ve vozidle mj. bylo odcizeno autorádio Panasonic, model CQRD 100LEN, série 122480. Uživatel vozidla P. P. pak dodal, že mezi jinými bylo odcizeno měřicí firemní kolečko Techfloor, fotoaparát Cannon, firemní bunda a další věci.

Z trestního oznámení č.l. 342 soud zjistil, že dne 10.2.2001 P. B. oznámil na Obvodním oddělení v Mikulově, že mu bylo odcizeno v Mikulově před Hotelem Réva osobní vozidlo tov. zn. AUDI A6, SPZ XXXXX, stříbrné barvy, MPZ D. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3436 soud zjistil, že na místě, z něhož bylo vozidlo odcizeno, nebyly zjištěny žádné upotřebitelné stopy. Z dokladů předložených poškozeným B. (č.l. 3438, 3442) soud zjistil hodnotu věcí umístěných v odcizeném vozidle. Z usnesení č.l. 3443 soud zjistil, že dne 11.6.2001 bylo rozhodnuto o vydání P.B. textilního batohu s obsahem pár sněžnic a pár skládacích holí, které byly zajištěny při domovní prohlídce u obžalovaného R. K..

Z žádosti o právní pomoc č.l. 3447-3452 soud zjistil, že státní zastupitelství požádalo orgány činné v přípravném řízení SRN o právní pomoc výslechem svědků v SRN. Součástí pak tohoto dožádání byly fotografie věcí, které byly zajištěny v průběhu domovních prohlídek. Fotodokumentace se pak nachází na č.l. 3473-3479. Technický průkaz k předmětnému odcizenému vozidlu je pak založen na č.l. 3490 (překlad č.l. 3502).

Z trestního oznámení č.l. 3509 soud zjistil, že dne 17.3.2001 oznámil H.T. z Německa, že mu byl v nočních hodinách z 16. na 17.3. nezjištěným způsobem odcizen motocykl Suzuki GSX 600F, SPZ XXXXX, který byl zaparkovaný na parkovišti za Hotelem Gregor v Modřicích. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3512, náčrtku č.l. 3513 soud zjistil situaci na místě, odkud předmětné vozidlo bylo odcizeno a zjistil, že na místě nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy. Z úředního záznamu č.l. 3516 (2. odstavce) soud zjistil, že orgány činnými v trestním řízení bylo zjištěno, že motocykl, který byl v průběhu trestního řízení zajištěn,

9/2004

pojišťovna Wurtembergische SRN, které byl vydán, vrátila původnímu majiteli H.T., a to na základě pojišťovacích podmínek č.l. 3517-3519. Z dopisu č.l. 3520 a plné moci č.l. 3521-3522 je zřejmé, že pojišťovna k jednání o odcizeném motocyklu zmocnila firmu Beham Autohandel v Hirschbachu. Z technického průkazu předmětného motocyklu č.l. 3524 je zřejmé, že jeho majitelem byl pan H.T.. Z usnesení č.l. 3530 je zřejmé, že předmětný motocykl byl poté, co byl zajištěn v garáži M.F. a vydán M.F., po přezkoumání vydán zpět původnímu majiteli H.T. společně s náhradním technickým průkazem, jehož fotokopie jsou založeny na č.l. 3538 (překlad č.l. 3542).

Ze seznamu odcizených věcí č.l. 3590 soud zjistil, jaké věci byly uloženy v automobilu AUDI A4, SPZ XXXXX, jenž byl odcizen 27.3.2001 ve Žďáru nad Sázavou před Hotelem U labutě. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3595 a náčrtku č.l. 3696 soud zjistil situaci na místě, odkud předmětné vozidlo bylo odcizeno, a zjistil, že na místě nebyly zajištěny žádné upotřebitelné stopy. Z vyčíslení č.l. 3597 soud zjistil, že společnost Siebe Automotive Deutschland, GmbH., v jejímž majetku předmětné vozidlo bylo, vyčísliła škodu na částku 44.107,34 DEM, přičemž, jak patrně z plné moci č.l. 3503, zmocnila k zastupování k této trestní věci společnost Siebe Automotive ČR, s.r.o., Žďár nad Sázavou. Fotokopie technického průkazu předmětného vozidla prokazující jeho vlastnictví společností Siebe Automotive je založena na č.l. 3604. Z oznámení č.l. 3605 a formuláře č.l. 3606-3608 soud zjistil, že dne 28.3.2001 odcizení předmětného vozidla ohlásil Obvodnímu oddělení ve Žďáru nad Sázavou P. J. H. s tím, že se jedná o firemní vozidlo náležící společnosti Siebe Automotive. Na vozidlo bylo vyhlášeno pátrání od 28.3.2001, jak patrně ze záznamu č.l. 3610. Škoda, která společnosti vznikla, vyplývá pak z listin založených na č.l. 3630-3634 (překlad č.l. 3635-3639). Z přípisu Policie v Schelklingenu ve SRN (č.l. 3644-3645, překlad č.l. 3646-3648) vyplývá, že společnosti Siebe Automotive podala návrh na zahájení trestního stíhání ve SRN rovněž, jak vyplývá z návrhu č.l. 3641-3643 vč. překladu s tím, že domáhá se náhrady škody ve výši 5.677,18 DEM, které jí neuhradila pojišťovna.

Z trestního oznámení č.l. 3675 soud zjistil, že dne 24.5.2000 oznámil na Obvodním oddělení policie v Rajhradě D.T., bytem Itálie, odcizení osobního motorového vozidla AUDI 100 zaparkovaného od 23.5.2000 před Hotelem Slovan v obci Modřice. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3662 a náčrtku č.l. 3663 soud zjistil situaci na místě, odkud vozidlo bylo odcizeno s tím, že na místě nebyla nalezena žádná stopa. Z protokolu o ohledání č.l. 3664 a náčrtku č.l. 3665 soud zjistil, že předmětné motorové vozidlo bylo nalezeno v obci Modřice na ulici Chrlické dne 27.5.2000, odemčeno, s přestřiženým volantem, vylomeným zámekem kufru, na místě nebyly nalezeny žádné upotřebitelné stopy. Místo nálezu vozidla je zadokumentováno ve fotodokumentaci na č.l. 3666-3668. Ze seznamu č.l. 3676 je patrné, že z předmětného vozidla byla odcizena kolekce vzorků značkových bot zn. BKS, VOLPI, IING, END, IANG – vždy po 1 botě. Z žádosti o právní pomoc č.l. 3680-3684 je zřejmé, že státní zastupitelství požádalo o právní pomoc orgány činné v trestním řízení v Itálii, přičemž součástí této žádosti jsou fotografie obuvi, která byla odcizena. Tato fotodokumentace je založena č.l. 3738. V rámci právní pomoci italské orgány činné v trestním řízení zaslaly technický průkaz (č.l. 3733-3735), jehož překlad je založen na č.l. 3736, a magnetofonovou kazetu, na níž je výslech svědka, který v rámci právní pomoci byl v Itálii proveden, zaznamenan. Záznam o uložení kazety je založen na č.l. 3779.

Ze záznamu o přijatém oznámení č.l. 3782 je zřejmé, že 16.11.1998 oznámil na Obvodním oddělení policie v Mikulově M.Z., že v době z 15. na 16.11.1998 mu bylo odcizeno motorové vozidlo Škoda F. Combi, červené barvy, XXXXX, zaparkované před domem poškozené na adrese XXXXX. Tytéž skutečnosti jsou pak uvedeny v trestním oznámení

9/2004

č.l. 3784, přičemž z tohoto trestního oznámení je zřejmé, že majitel vozidle je společnost Corfina, a.s., o níž poškozený má vozidlo na leasing. Vozidlo bylo vybaveno autorádiem Kenwood, jiné věci, vyjma technického průkazu, se ve vozidle nenacházely. Technický průkaz k předmětnému vozidlu je založen na č.l. 3787-3788. Z protokolu o ohledání místa činu č.l. 3791 je zřejmá situace na místě, odkud vozidlo bylo odcizeno s tím, že na místě činu nebyly nalezeny žádné použitelné stopy. Byla pořízena fotodokumentace, která je založena na č.l. 3792-3794. Ze zprávy č.l. 3800 vyplynulo, že poškozenému plnila ČS Živnostenská pojišťovna, a.s., z titulu pojistného plnění za pojistnou událost, a to v částce 195.030,- Kč, jak vyplývá ze zprávy č.l. 3808.

Z příkazu k zjištění údajů o telekomunikačním provozu č.l. 3819-3820 soud zjistil, že Okresním soudem Brno-venkov bylo nařízeno sdělení údajů o uskutečněném telekomunikačním provozu v příkazu specifikovaných buněk za období od 1.10.2000 do 30.12.2001.

Ze zprávy Eurotelu č.l. 3821-3822 je zřejmé umístění předmětných buněk v jednotlivých lokalitách.

Z příkazu č.l. 3825 soud zjistil, že soudkyně Okresního soudu Brno-venkov nařídila společnosti Eurotel Praha sdělení telefonního čísla, které používal v roce 2000-2001 L.B., a sdělení, zda na osobu L.B. či jeho firmu Taxislužba je registrováno či bylo tel.č. XXXXX. Ze zprávy Eurotelu (č.l. 3826) pak soud zjistil, že L.B. není registrován mezi evidovanými účastníky sítě Eurotelu, předmětné číslo XXXXX bylo však registrováno na firmu s fakturační adresou L. B..

Z přípisu č.l. 3830-3831 soud zjistil, že telefonní linku XXXXX v letech 2000-2001 užíval J. H., linku XXXXX P.G., linku XXXXX J.C., linku XXXXX J.T a linku XXXXX L.S., linku XXXXX pak společnost Topfun, s.r.o., XXXXX u Brna.

Z pitevního protokolu č.l. 3843-3849 soud zjistil, že v případě úmrtí D.C. nebylo zjištěno cizí zavinění, bezprostřední příčinou jeho smrti byl úrazově krvácivý šok jako důsledek utrpených poranění a následné krevní ztráty v důsledku dopravní nehody dne 5.7.2003. Skutečnost, že k předmětné dopravní nehodě v silničním provozu, při níž byl usmrčen D.C., došlo, vyplývá z protokolu o nehodě v silničním provozu č.l. 3848-3849. Z evidence cizinců č.l. 3850 soud zjistil, že D.C. měl povolen na území ČR trvalý pobyt od 20.1.1997. Z usnesení č.l. 3851-3853 a 3853a-3853c soud zjistil, že 17.10.2003 a 27.5.2004 bylo zastaveno trestní stíhání D.C. pro další skutky, pro něž mu bylo sděleno obvinění, neboť D.C. zemřel.

Z oznámení č.l. 4034-4035, návrhu č.l. 4036-4037, dokladů č.l. 4038-4044 soud zjistil, že právní zastoupení pojišťovny AGF XXXXX D.I.S.G. Paříž-Francie převzala JUDr. Eva Stránská, přičemž v zastoupení této pojišťovny uplatňuje nárok na náhradu škody vzniklé z titulu plnění pojistného poškozenému A.B. v částce 18.141,43 EUR.

Ze zprávy České pojišťovny, a.s. (č.l. 4046), soud zjistil, že tato pojišťovna poskytla pojistné plnění ve výši 191.500,- Kč poškozené firmě Axima, s.r.o., Brno, za odcizení vozidla Škoda Felicia, SPZ XXXXX, ze dne 8.11.2000.

Z usnesení č.l. 4131 a usnesení č.l. 4133 vyplývá, že trestní věc obžalovaných J.H., M.S., M.T., P.G., L.B. a M.F. původně vedená společně s trestní věcí obžalovaného R.K. byla vyloučena trestní věcí vedenou u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 50 T 9/2004

9/2004

k samostatnému projednání a rozhodnutí a následně postoupena Okresnímu soudu Brno-venkov jako soudu věcně příslušnému.

Z rejstříku trestů č.l. 4807-4808 soud zjistil, že obžalovaný ke dni **22.6.2009** má v RT celkem 9 záznamů, a to z odsouzení OS Brno-venkov 1T 283/91, kdy jako mladistvý byl stíhán podle § 251/1a tr. zákona, avšak bylo upuštěno podle § 24/1a tr. zákona od potrestání. Dále došlo k odsouzení MS v Brně pod sp.zn. 12T 62/95 pro mj. tr. čin krádeže podle § 247/1b,2 tr. zákona a porušování domovní svobody podle § 238/1,2 tr. zákona a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku, kdy však došlo k osvědčení 3.7.2000. Dále obžalovaný byl odsouzen OS v Jihlavě 29.1.1998 pod sp.zn. 3T 150/97 pro tr. čin porušování domovní svobody podle § 238/1,2 tr. zákona a tr. čin krádeže podle § 247/1b,e,2 tr. zákona, kdy mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jež vykonal 12.7.1998. Posléze mu byl uložený OS Brno-venkov dne 29.1.1999 pod sp.zn. 3T 4/99 souhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jež vykonal dne 19.10.1999, a trest zákazu řízení motorových vozidel na 2 roky za současného zrušení výroku o trestu z rozhodnutí OS v Jihlavě 3T 150/97. Dále byl odsouzen OS Brno-venkov dne 25.1.2001 pod sp.zn. 1T 6/2001 pro tr. čin podle § 171/1c tr. zákona, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zařazením do věznice s dozorem a zákaz řízení motorových vozidel na 3 roky. Poté byl odsouzen MS v Brně 17.1.2002 pod sp.zn. 2T 295/2000 pro tr. činy podle § 171/1c a § 209/1a tr. zákona, kdy mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 9 měsíců, jež vykonal 15.11.2002, a trest zákazu řízení všech motorových vozidel na 4 roky, jež vykonal 16.3.2006. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku OS Brno-venkov 1 T 6/2001. Následně byl odsouzen OS Brno-venkov dne 31.1.2003 pod sp. zn. 1T 242/2002 pro tr. čin podle § 171/1c tr. zákona, kdy mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou a zákaz řízení motorových vozidel na 2 roky. Poté OS v Přerově dne 23.4.2003 pod sp.zn. 4T 89/2003 mu byl uložen za tr. čin podle § 171/1c tr. zákona trest obecně prospěšných prací ve výměře 250 hodin a zákaz řízení motorových vozidel na 3 roky. Rozhodnutím MS v Brně dne 20.4.2004 pod sp. zn. 1T 4/2004 za tr. čin podle § 171/1c tr. zákona mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a zákaz řízení motorových vozidel na dobu 3 let za současného zrušení rozsudku OS v Přerově 4T 89/2003.

Poté obžalovaný byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 21. 6. 2006, sp. zn. 95 T 54/2006, kdy byl uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1, písm. c) trestního zákona a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zařazením pro výkon trestu do věznice s ostrahou a uložen trest zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Naposledy pak dle RT obžalovaný byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 22. 1. 2007, sp. zn. 11 T 186/2006, kdy byl uznán vinným trestnými činy podle §§ 247 odst. 3) písm. b) trestního zákona, a to dvojnásobnými, podle § 257 odst. 1 trestního zákona, podle § 249 odst. 1 trestního zákona, podle § 249b trestního zákona a podle § 171 odst. 1 písm. c) trestního zákona a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře 4,5 roku se zařazením do věznice s ostrahou, jakožto trest souhrnný za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Městského soudu v Brně, sp. zn. 95 T 54/2006 a dále mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu dvou let.

Předmětná odsouzení od roku 1997 pak dokumentují připojené spisy čtené v průběhu hlavního líčení, a to spis OS v Jihlavě 3T 150/97, zejména trestní příkaz č.l. 88-90, rozsudek č.l. 153 a násl. a rozsudek č.l. 169 a násl., dále spis OS Brno-venkov 3T 4/99, zejména rozsudek č.l. 51 a násl., dále spis OS Brno-venkov 1T 6/2001, zejména trestní příkaz č.l. 32-33, dále spis MS v Brně 2T 295/2002, zejména rozsudek č.l. 92-94 a usnesení č.l. 104, dále spis OS Brno-

9/2004

venkov 1T 242/2002, zejména rozsudek č.l. 35, usnesení č.l. 64, dále spis OS v Přerově 4T 89/2003, zejména trestní příkaz č.l. 34, spis MS v Brně 1T 4/2004, zejména rozsudek č.l. 106 a násl. a usnesení č.l. 131, dále spis Městského soudu v Brně, sp. zn. 95 T 54/2006, zejména rozsudek č.l. 54 – 57 a usnesení č.l. 78 – 81, v poslední řadě pak spis Městského soudu v Brně, sp. zn. 11 T 186/2006, zejména pak rozsudek č.l. 1270 – 1289 a usnesení č.l. 1388 – 1391, 1396 – 1398.

V průběhu trestního řízení byla vypracována celá řada znaleckých posudků z různých oborů. Z těchto soud zjistil následující skutečnosti:

Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví metalografie a mechanoskopie (č.l. 890-894), jež soud se souhlasem stran přečetl, soud zjistil, že v průběhu trestního řízení bylo požadováno zkoumání motorových vozidel Škoda Felicia, modré barvy, WIN:XXXXX, opatřená SPZ BOM 46-85, dále Škoda Felicia Combi, barva červená, WIN:XXXXX, opatřená SPZ XXXXX, dále motocyklu Yamaha XV 1100, barvy černé, WIN:XXXXX, bez SPZ, dále motocyklu Suzuki GSX 600F, barvy černé, WIN:XXXXX, bez SPZ, a dále motocyklu BMW černé barvy, nezjištěného WIN, bez SPZ. V průběhu zkoumání byly zjištěny následující skutečnosti: U vozidla Škoda F. modré barvy opatřené SPZ XXXXX zkoumáním vyznačeného WIN nebyl zjištěn zásah do jednotlivých znaků. Prohlídkou blízkého okolí tohoto WIN bylo zjištěno navaření materiálu s uvedeným vyznačením WIN do dílu karoserie. Zkoumáním typového štítku s vyznačením WIN byly zjištěny stopy svědčící o dodatečném přemístování štítku, upevňování nýtky se jevilo odlišným od nýtek používaných výrobcem. Zkoumáním výrobního čísla motoru nebyly zjištěny stopy svědčící o zásahu do tohoto čísla.

U vozidla Škoda Felicia Combi barva červená XXXXX zkoumáním vyznačeného WIN nebyl zjištěn zásah do jednotlivých znaků. Prohlídkou blízkého okolí tohoto WIN bylo zjištěno navaření materiálu s uvedeným vyznačením WIN do dílu karoserie. Výrobní typový štítek nebyl na místě obvyklého upevnění ke karoserii nalezen. Na místě obvyklém pro značení výrobního čísla motoru vozidla Škoda bylo zjištěno číslo s logem Škoda, zkoumáním čísla motoru nebyly zjištěny stopy svědčící o zásahu do tohoto čísla.

U motocyklu Yamaha XV 1100 barvy černé bylo na místě obvyklém pro značení výrobního čísla rámu a na místě obvyklém k značení výrobního čísla motoru zjištěno shodné číslo XXXXX. Znaleckým zkoumáním byl zjištěn zásah do tohoto čísla a bylo zjištěno, že jednotlivé číslice byly přeraženy, a to 1. číslice zleva přeražením číslice 1 jiného typu, 2. číslice zleva přeražením číslice 3, znak Y byl přeražen ze znaku L, znak E byl přeražen ze znaku B, 6. číslice zleva byla přeražena z číslice 0, 7. číslice zleva byla přeražena z číslice 1, 8. číslice zleva přeražena z číslice pravděpodobně 0 nebo 5, 9. číslice zleva přeražena z číslice 3, 10. číslice zleva byla přeražena pravděpodobně z číslice 6, 11. číslice zleva byla přeražena z číslice 9, a to stejným způsobem jak u rámu, tak u motoru. Zásah do výrobních čísel rámu a výrobních čísel motoru byl proveden odbroušením původních znaků a číslic a vyražením nové symboliky. U motocyklu BMW černé barvy bez SPZ nebylo nalezeno WIN, číslo rámu ani výrobní číslo motoru. Motocykl Suzuki GSX 600F černé barvy nebyl ke zkoumání přistaven.

Ze znaleckých posudků znalců z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady věcí movitých, k jednotlivým vozidlům, jež soud se souhlasem stran četl a jež jsou souhrnně založeny na č.l. 923-1050, soud zjistil následující skutečnosti:

- k znaleckému posudku č.l. 923-933: že odcizením vozidla Chrysler Town Country 38V6LXI, SPZ XXXXX, majitele A.J., vznikla poškozenému škoda 504.000,- Kč, odcizením věcí uložených v automobilu vznikla škoda 77.464,- Kč, celkem tedy vznikla škoda 581.464,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 935-944: V případě odcizeného vozidla Škoda Felicia LXIEFF613F, SPZ XXXXX, odcizením automobilu poškozenému S. vznikla škoda ve výši

9/2004

134.500,- Kč, odcizením věcí uložených v automobilu škoda ve výši 8.286,- Kč, tedy celkem škoda 142.786,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 946-955: V případě vozidla AUDI B5, SPZ XXXXX, poškozenému A.E.K. vznikla odcizením vozidla škoda 672.000,- Kč, odcizením věcí ve vozidle uložených škoda ve výši 49.610,80 Kč, celkem tedy poškozenému byla způsobena škoda ve výši 721.610,80 Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 957-965: Pokud jde o motocykl Kawasaki ZX 750L1, SPZ XXXXX, majitele E.N., pak odcizením tohoto vozidla vznikla poškozenému škoda ve výši 167.850,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 967-977: V případě vozidla Mercedes Benz 250D, SPZ XXXXX, držitele G.M.F., znalec vzniklou škodu hodnotí odcizením automobilu částkou 356.000,- Kč, hodnotu věcí, které byly v automobilu uloženy a které byly společně s automobilem odcizeny znalec hodnotí částkou 455.431,- Kč, celkem tedy škoda způsobená G.M.F. dle znalce činí částku 811.431,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 979-987: Pokud jde o škodu vzniklou odcizením motorového vozidla Škoda Felicia Combi, SPZ XXXXX, majitele firmy Trens, a.s., Trenčín, pak znalec tuto škodu hodnotí částkou 134.800,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 989-998: Pokud jde o škodu vzniklou odcizením motorového vozidla AUDI A6 25 TDi Quattro Combi, SPZ XXXXX, a věcí uložených v tomto automobilu, majitele K.S., pak znalec škodu odcizením vozidla stanovil na částku 1.252.000,- Kč a škodu na odcizených věcech částkou 28.432,- Kč, celkem tedy K.S. byla způsobena škoda ve výši 1.280.432,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 1000-1006: Pokud jde o škodu vzniklou vloupáním do motorového vozidla VW Passat, SPZ XXXXX, tak škodu na vozidle znalec hodnotí částkou 4.500,- Kč, škodu na věcech odcizených z předmětného vozidla částkou 97.500,- Kč, celkem tedy poškozenému W.K. byla způsobena škoda ve výši 102.000,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 1008-1017: Pokud jde o vozidlo AUDI A6, 2,5TDi Quattro, SPZ XXXXX, a věci uložené v tomto automobilu, pak znalec hodnotí škodu vzniklou na předmětném vozidle částkou 809.300,- Kč, škodu na věcech, které byly společně s automobilem odcizeny, částkou 2.000,- Kč. Tímto způsobem pak škodu vzniklou A.B. hodnotí celkovou částkou 811.300,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 1019-1028: Pokud jde o vozidlo VW Transporter Syncro, SPZ XXXXX, a škodu vzniklou na věcech, které byly spolu s automobilem odcizeny, pak tuto znalec hodnotí jako škodu na vozidle v částce 823.500,- Kč, škodu vzniklou odcizením věcí univerzity uložených ve vozidle částkou 40.812,- Kč, škodu vzniklou odcizením věcí D. částkou 21.325,- Kč a škodu vzniklou poškozené C.B. částkou 4.800,- Kč. Celková škoda tedy činí částku dle znalce 890.437,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 1030-1039: Pokud jde o vozidlo Mitsubishi Pajero 4x4, SPZ XXXXX, a škodu vzniklou v souvislosti s odcizením věcí uložených v tomto automobilu, pak znalec hodnotí škodu vzniklou odcizením vozidla částkou 342.300,- Kč a škodu vzniklou odcizením věcí, které ve vozidle byly uloženy, částkou 55.200,- Kč. Celkem tedy poškozenému M.T. vznikla škoda ve výši 397.500,- Kč.

- k znaleckému posudku č.l. 1041-1049: Pokud jde o odcizení motorového vozidla Škoda Felicia LXi, SPZ XXXXX, pak hodnotu tohoto odcizeného vozidla znalec stanoví částkou 193.350,- Kč.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady (č.l. 1115-1151), jenž soud se souhlasem stran četl, soud zjistil, že v případě motocyklu Yamaha XV 1100 Virago poškozeného T.J. odcizením tohoto motocyklu vznikla škoda ve výši 123.600,- Kč, kteráž škoda je ztotožňována s obvyklou obecnou tržní cenou motocyklu ke dni 14.3.2001.

9/2004

Obvyklá obecná tržní cena motocyklu Suzuki 600F barvy černé, SPZ XXXXX, poškozeného T.H., činila ke dni nálezu, tedy ke dni 29.3.2001, částku 100.500,- Kč. Obvyklá obecná tržní cena vozidla tov. zn. AUDI A4 Avant 1,9 TDi, SPZ XXXXX, poškozeného H.J. ze SRN, činila ke dni nálezu, tedy ke dni 29.3.2001, částku 849.200,- Kč. Cena věcí uložených v odcizeném vozidle činila ke dni 29.3.2001 částku 13.900,- Kč. Obvyklá obecná tržní cena vozidla tov. zn. a typu Škoda Felica Combi barvy červené, opatřené cizí SPZ XXXXX, poškozeného M.Z. z ČR, činila ke dni nálezu, tedy ke dni 29.3.2001, 170.100,- Kč.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru ekonomika, ceny a odhady (č.l. 1163-1181), jenž soud se souhlasem stran četl, jemuž za úkol bylo dáno stanovit obecnou hodnotu věcí vydaných či odňatých při domovní prohlídce v bytě uživatele R. K. v XXXXX, zapsaných v protokole o provedení domovní prohlídky pod poř.č. 1-13 a 15-39, znalec uvedl, že cena obvyklá věcí uvedených pod uvedenými položkami v příslušném protokolu činí zaokrouhleně 36.270,- Kč.

Ze znaleckého posudku znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie (č.l. 1196-1202), jenž soud se souhlasem stran četl, soud zjistil, že obžalovaný R.K. v době, kdy se měl dopouštět trestné činnosti, jejíž spáchání popírá, netrpěl duševní chorobou ani poruchou a netrpí jí ani v současné době. Obžalovaný netrpí závislostí na alkoholu ani jiných návykových látkách, netrpěl jí ani v době, kdy se měl dopouštět inkriminovaných trestných činů. V té době nebyl forenzně významně ovlivněn žádnou návykovou látkou. V době, kdy se obžalovaný měl dopouštět trestné činnosti, mohl rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a mohl své jednání ovládat. Ani rozpoznávací ani jeho ovládací schopnosti nebyly zmenšeny, neboť netrpí ani netrpěl žádnou chorobou ani poruchou, která by tyto schopnosti vzhledem k daným trestným činům narušovala. Pobyt obžalovaného na svobodě z hlediska jeho zdravotního psychického stavu není nebezpečný a nevyžaduje uložení ochranného léčení. Obžalovaný K. je schopen chápat smysl a účel trestního řízení.

Vzhledem k tomu, že, jak již výše uvedeno, stěžejním důkazem v tomto případě byly dle podané obžaloby záznamy odposlechů telefonických hovorů, které uskutečňoval obžalovaný K. spolu s dalšími spoluobviněnými či dalšími osobami, vyvstala potřeba identifikovat hlasy jednotlivých mluvčích z takto získaných záznamů odposlechů. Ve věci byl tedy přibrán již v přípravném řízení Kriminalistický ústav v Praze k podání znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická audioexpertiza. Znaleckému ústavu byly předloženy CD nosiče s odposlechem a záznamem telekomunikačního provozu pod č. 361647 a č. 313166 a doslovné přepisy hovorů z CD 313166, které měly být vyhodnoceny, a dále doslovné přepisy hovorů z CD 361647, které měly sloužit jako porovnávací materiál.

Znalec Ing. J. Málek, zpracovatel znaleckého posudku Kriminalistického ústavu v Praze, v hlavním líčení vypověděl, že sporné nahrávky jsou velmi malého až středního rozsahu se sníženou kvalitou úměrnou způsobu nahrávání. Z hlediska určování mluvčích jsou hodnoceny jako obtížně zpracovatelné. Srovnávací nahrávky mají charakter ukázek řeči a ne potřebných zkoušek řeči, jejich kvalita je obdobná jako u nahrávek sporných a potřebám zkoumání proto vyhovují jen částečně. Porovnáním dlouhodobých spekter řeči jednotlivých mluvčích znalec zjistil, že nemají dostatečně individuálně hodnotné průběhy, takže je k porovnání nelze využít. Při zkoumání a porovnávání širokopásmových sonogramů řeči jde o trojrozměrné znázornění průběhu spektra řeči, kdy na vodorovné ose je čas, na svislé kmitočty a zčernání je úměrné intenzitě daného tónu v daném okamžiku. Z grafu obsaženého v znaleckém posudku je zřejmé, že analýza je ovlivněna šumem a průběhy vyšších formantů nejsou příliš výrazné. Krom toho jde o odlišné promluvy, kde porovnání je jen obtížně proveditelné. Dále znalec porovnával průběh výšky základního hlasového tonu, melodii řeči a zjistil, že u rozdílných promluv, byť údajně téhož mluvčího, je porovnání obtížně proveditelné. Znalec uvedl, že pro zkoumání byly

9/2004

využita pouze elektroakustická analýza, která však má omezenou rozlišovací schopnost v závislosti na rozsahu a na kvalitě zkoumaných materiálů. Nalezené znaky v tomto případě pak nemají dostatečnou individuální hodnotu pro stanovení relevantního závěru zkoumání. Zkoumáním tedy provedeným za použití dostupných elektroakustických metod v ústavu nebyly zjištěny takové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možno formulovat objektivní a relevantní závěry.

Vzhledem k tomu, že znalec ve znaleckém posudku uváděl, že při porovnání dlouhodobých spekter řeči jednotlivých mluvčích bylo zjištěno, že nemají dostatečně individuálně hodnotné průběhy, takže se k porovnání nelze vyjádřit, dotázán k objasnění vysvětlil, že spektrum má celkem nevýrazný průběh, nejsou zde žádné výrazné výběžky či špičky, které by se mohly přiřadit k individualitě některého mluvčího. Všechna spektra v podstatě jsou dána spíše charakterem zkreslení a všechna spektra ze všech nahrávek mají podobný charakter. Maximální energie se skrývá v začátku v nižších kmitočtech. Vzhledem k tomu, že energie ve spektru příliš neklesá ani na vyšších kmitočtech, je zřejmé, že se uplatňují násobky původních kmitočtů, které vznikly zkreslením. Znalec proto konstatoval, že spektra u různých mluvčích mají podobný charakter, nevýrazný, bez individuálních zvláštností. Za těchto okolností pak je téměř nerozlišitelné dlouhodobé spektrum např. obžalovaného K. a obžalovaného S..

Znalec ve znaleckém posudku pak doporučil provést zkoumání znalcem se zaměřením na fonoskopii, fonetiku, kterého však kriminalistický ústav v současné době nemá k dispozici. Nad rámec tohoto znaleckého posudku v hlavním líčení znalec k dotazu, zda neupotřebitelné nahrávky se týkají srovnávacích či sporných nahrávek uvedl, že zejména se jednalo o sporné nahrávky. Vzhledem k tomu ale, že srovnávací nahrávky byly vybrány z odposlechů, jejich charakter byl stejný, týkalo se to tedy sporných i srovnávacích nahrávek. Vzhledem k tomu, že lidské ucho je lepší analyzátor než stroj, znalec má zato, že fonetik by mohl v nahrávkách najít použitelné věty.

S ohledem na stanovisko výše uvedeného znalce a názor, že upřesnění závěrů zkoumání by mohlo přicházet v úvahu za využití zkoumání znalcem se zaměřením na fonoskopii či fonetiku, byla již v přípravném řízení přibrána znalkyně z oboru kriminalistika, se zvláštní specializací fonoskopie Dr. M. Svobodová, PhD. Této znalkyni bylo předloženo CD označené jako TRAK 361647 se srovnávacími nahrávkami obviněných, které byly vybrány se zaznamenaných telefonátů, kde byla jistá identita mluvčího. Dále znalkyni bylo předloženo CD označené č. 313166 se záznamy odposlechů telefonátů mezi jednotlivými obviněnými. Úkolem znalkyně pak bylo porovnat volaného i volajícího z telefonních záznamů odposlechů na CD TRAK 361647 soustředěných do skupin 1-18 a dále porovnat dané mluvčí se záznamy na CD 313166, kde již dříve byla provedena identifikace uvedených osob, jelikož tyto osoby-obvinění neposkytly hlasovou nahrávku k porovnání.

Znalkyně v hlavním líčení k tomuto znaleckému posudku, jenž ve spise je založen na č.l. 1432-1453, vypověděla, že ke zkoumání obdržela, jak bývá běžné v těchto případech, 2 typy nahrávek: 1. nahrávky sporné, tedy záznamy odposlechnutých telefonátů, kde bylo třeba identifikovat mluvčí; 2. nahrávky srovnávací, přičemž v tomto případě jednalo se rovněž o odposlechnuté telefonáty, u nichž však obdržela informaci, že mluvčí, které je třeba identifikovat, na ní již identifikováni byli a bylo jí sděleno, kdo je kdo. Znalkyně tedy začala nahrávky vyhodnocovat z hlediska technické a z hlediska jazykové kvality. Ukázalo se, že technická kvalita většiny záznamů je poměrně nízká, ani jazyková kvalita nebyla příliš úžasná, a to ani u nahrávek, které byly označeny jako srovnávací. V rámci hodnocení těchto nahrávek znalkyně pak v hlavním líčení odkázala na písemně zpracovaný znalecký posudek, v němž uvádí, že po sestřihnutí daných osob, o které šlo a které bylo třeba dále porovnat s mluvčími na nahrávkách anonymních, kde určení nebyli, pak délka srovnávacích nahrávek, po sestřihnutí

9/2004

nepřesáhla 1 minutu. Pouze v 1 případě u mluvčího H. srovnávací nahrávka sestříhu činila zhruba 1,40 min., což i tak je poměrně krátký jazykový materiál. Znalkyně v hlavním líčení uvedla, že z tohoto důvodu v písemném vyhotovení znaleckého posudku uvedla, že nebude možný jednoznačný závěr a s největší pravděpodobností nebudou možné ani instrumentální akustické analýzy. Znalkyně provedla pokusně instrumentální analýzy spekter trojrozměrných, dlouhodobých a zjistila, že není schopna tímto způsobem získat validní výsledky, proto začala nahrávky podrobovat fonetickému jazykovému zkoumání. Toto zkoumání narozdíl od instrumentálních metod je výrazně závislé na jazyce. znalec musí znát velmi dobře fonetiku daného jazyka, fungování řeči v běžném projevu, neboť se jedná o limitující faktor narozdíl od analýz instrumentálních, které bývají v současné době na jazyce nezávislé. Doménou znalkyně je čeština a ruština. Fonetické analýzy mají větší možnosti, pokud jde o identifikaci mluvčího, jsou však limitovány na druhou stranu tímto jazykem. Po zkoumání všech nahrávek znalkyně zjistila, že většina z nich je nezkoumatelná, projev byl příliš krátký, příliš znečištěný apod. U některých nahrávek závěry byly možné, avšak s určitou mírou pravděpodobnosti. Největší stupeň míry pravděpodobnosti se ukázal jako velká pravděpodobnost, dále znalkyně použila hodnocení pravděpodobná totožnost a následně hodnocení nelze vyloučit jako možného mluvčího. Tyto závěry pak znalkyně uvádí u jednotlivých nahrávek, které zkoumala ve skupinkách vždy pro Daného mluvčího, přičemž znalkyně odkázala na str. 11-19 znaleckého posudku, kde uvedla podrobné popisy u jednotlivých mluvčích tak, jak která nahrávka se ukazovala, že je přiřaditelná. K tomu však znalkyně v hlavním líčení uvedla, že v písemném vyhotovení znaleckého posudku se objevily nesrovnalosti, jejichž důvodem je písařská chyba. Znalecká zjištění pak v případě mluvčího K. znalkyně v hlavním líčení upravila, uvedla, že na str. 11 znaleckého posudku došlo k tomu, že u nahrávky 08l a 10p ponechala v rámci skupiny „1 z mluvčích je s velkou pravděpodobností totožný“, což se ukázalo chybné, tytéž nahrávky 08l a 10p se objevily též ve skupině „nelze vyloučit jako možného mluvčího“. K těmto pak znalkyně revidovala svůj závěr a uvedl, že správným nálezem v případě nahrávek 08l a 10p je „nelze vyloučit jako možného mluvčího“. Dále znalkyně korigovala závěr u nahrávky označené 04g, která vůbec není v seznamu s tím, že jedná se o překlep a mělo zde být uvedeno 05g. Další korekci pak znalkyně provedla u nahrávky 04c, která je přiřazena mluvčímu K. s tím, že je na ní „totožný s velkou pravděpodobností“. Zároveň pak je však tato nahrávka zařazena ve skupince na str. 12 znaleckého posudku jako „pravděpodobně totožný“. V tomto případě správným je závěr uvedený na str. 12 – „1 z mluvčích je pravděpodobně totožný s mluvčím K.“. Znalkyně pak uvedla, že došlo ještě k dalším nesrovnalostem, ty se však nevztahují k obžalovanému K.. Nejednalo se však o chybu věcnou ani v tomto případě ani v případě obžalovaného K., šlo pouze o písařský omyl. Znalkyně tedy v písemném vyhotovení znaleckého posudku, na který v hlavním líčení odkazovala, když korigovala písařské chyby, uvedla, že sporné nahrávky, na nichž se v určité míře pravděpodobnosti vyskytuje mluvčí R.K., jsou tyto nahrávky (již po provedených korekcích):

Nahrávka ozn.01l,m; ozn.04a,b,d; ozn.05e; ozn.06a,e,f; ozn.08j,n; ozn.10c,d,h,r; ozn.12a; ozn.18e,g. V případě těchto nahrávek znalkyně konstatovala, že 1 z mluvčích na uvedených nahrávkách je s velkou pravděpodobností totožný s R.K.. V těchto nahrávkách odpovídají vlastnosti všech sledovaných parametrů jednoho z mluvčích na záznamu vlastnostem nalezeným na srovnávací nahrávce.

V případě nahrávek 01i,j,k,p,v; ozn.02b; ozn.03h,i; ozn.04c; ozn.05g, ozn.08h,k,m; ozn.10a,i,j,k,l,t; ozn.13f, ozn.15a,f; ozn.18d,f znalkyně konstatovala, že 1 z mluvčích na těchto nahrávkách je pravděpodobně totožný s R.K.. Vlastnosti většiny sledovaných parametrů 1 z mluvčích u těchto nahrávek odpovídají částečně vlastnostem nalezeným na srovnávací nahrávce, kde jde zejména o parametry hlas, artikulace souhlásek, dikce řeči, tempo, dynamika. Dané nahrávky mají však výrazně sníženou technickou kvalitu působením hluku, šumu z okolí či telefonu a v neposlední řadě mají i omezenou délku.

9/2004

Pokud jde o nahrávky ozn.01a,b,c,f,g,h,e,o, pak znalkyně konstatovala, že na základě validity jednotlivých parametrů a omezené možnosti komplexního posouzení lze i v tomto případě konstatovat, že 1 z mluvčích, jíž je pološeptající osoba, je pravděpodobně totožný s R.K. Mluvčí totiž hovoří pološeptem, což znesnadňuje hodnocení zejména tónových parametrů jako kvalita hlasu, artikulace vokálů, melodie řeči. Nicméně některé parametry svými vlastnostmi částečně odpovídají vlastnostem nalezeným na srovnávací nahrávce, a to zejména parametry tempo, artikulace souhlásek, způsob frázování, zčásti pak i dikce řeči.

V případě nahrávek ozn.08l; ozn.10p, ozn.17c pak po korekcích provedených znalkyní v hlavním líčení ze znaleckého posudku vyplývá, že v případě těchto nahrávek nelze vyloučit, že mluvčí na uvedených nahrávkách je totožný s R.K.. Na těchto nahrávkách se vlastnosti některých parametrů výrazně odlišují od vlastností nalezených na srovnávací nahrávce. Jedná se o parametr hlasu, rytmus řeči, tempo řeči, kvality artikulace souhlásek či nevýrazné projevy jednotlivých parametrů díky nízké technické kvalitě v částech záznamů. Ostatní parametry se však částečně shodují s vlastnostmi parametrů nalezenými na srovnávací nahrávce, zejména pak kvalita vokálů, způsob frázování a dynamika.

Soud v hlavním líčení v přítomnosti znalkyně následně provedl důkaz poslechem záznamů tzv. nesporných nahrávek z CD 313166 označený jako B Trak 34-001210-211116-20 BM wav, dále B Trak 34-001210-212320-17 BM wav a B Trak 35-001219-123011-12 BM wav, jež ve znaleckém posudku znalkyně byly označeny jako srovnávací nahrávky z CD 313166 označeny jménem R.K..

Vzhledem k tomu, že při poslechu v jednacím síni na druhé z těchto nahrávek, které vskutku nesou známky velice špatné kvality, telefonující osoba se představila jako H., v třetím případě se představila telefonující osoba jako „Hlava“, znalkyně byla dotázána, z jakého důvodu tyto nahrávky byly zařazeny do nesporných nahrávek R. K.. Znalkyně k tomu uvedla, že toto nemůže vysvětlit, neboť nahrávky na CD 313166 jí byly předány vyšetřovatelem s tím, že mluvčí jsou zde identifikováni. Kdo mluvčí identifikoval a jakým způsobem, znalkyni není známo. Znalkyně z těchto nahrávek, které byly předloženy jako srovnávací vybrala nejlepší úseky, které bylo možno použít jako srovnávací záznam. Dotázána, zda při znaleckém posudku vycházela z toho, že prokazatelně na těchto nahrávkách hovoří osoba jménem K., znalkyně uvedla, že nahrávky jí byly předloženy před 3 lety, nyní si tedy nevzpomíná na všechny detaily, které k tomu byly. Byli jí však označeni mluvčí s tím, kdo je kdo. Znalkyně vycházela z toho, že na nahrávkách, které jí policie označila jako, že tam má být K., tak že to K. je a hlas tohoto údajného K. srovnávala s hlasy na ostatních nahrávkách s tím, že hledala hlas údajného K.. Dotázána, zda osobu, která v hovorech, které byly puštěny a která se představila jako J. H. nebo „Hlava“, znalkyně obdržela identifikovanou jako osobu R.K., znalkyně uvedla, že neví, jestli se jednalo o nahrávky, které byly v hlavním líčení puštěné. Pokud v znaleckém posudku na str. 7 znalkyně uváděla, že k porovnání použila srovnávací nahrávky z CD 313166-R.K., pak měla informaci, že na těchto nahrávkách jde o R. K..

Dotázána, zda, pokud hovořila o tom, že na sporných nahrávkách hovoří pravděpodobně R.K., srovnávala je s nahrávkami, které byly slyšeny, znalkyně uvedla, že je to tak, neboť označení nahrávek souhlasí.

Dotázána, zda, pokud obdržela informaci, že mluvčím je R.K., a slyšela v hovoru, že dotyčná osoba se představila jako H. nebo „Hlava“, nějakým způsobem na to reflektovala, znalkyně vypověděla, že určitě se ptala na detaily, ale nevzpomíná si, zda se ptala na jméno. Vzala nahrávky tak, jak jí byly předloženy, prostě mluvčího, který jí byl policií označen policií označen jako K., a zkoumala ho jako R.K.. Držela se instrukcí, které obdržela. Osobu, která byla označena v nahrávkách jako R.K. srovnávala s hlasy a ten, který odpovídal v určitých parametrech, pak k Danému hlasu přiřadila. Zajištění materiálu nebylo její starostí. Není jejím

9/2004

úkolem zkoumat způsob získání srovnávací nahrávky. Znalkyně není kompetentní rozhodnout, zda nahrávka byla zajištěna jako srovnávací oprávněně či nikoli. Klasické standardní nahrávky jsou totiž nahrávky, které se pořizují se souhlasem mluvčího, který je ochoten poskytnout hlasový vzorek. Takové nahrávky se provádějí buď laboratorně v kriminalistickém ústavu nebo podle instrukcí znalce na služebně, příp. nahrávky, které bývají použité jako srovnávací, jsou nahrávkami osoby, kterou je třeba zkoumat, z hlavního líčení nebo z výslechu v rámci vyšetřování, až poslední možností jsou zajištěné telefonní odposlechy, kde je mluvčí nějak identifikován. Jakým způsobem byl identifikován tento případ, znalkyni není známo.

Následně v přítomnosti znalkyně soud přistoupil k poslechu nahrávek označených ve vztahu k obžalovanému K. jako nahrávky sporné z CD 361647 znalkyní označené za nahrávky, kdy 1 z mluvčích je s velkou pravděpodobností totožný s R.K., a to ze skupiny ozn. 01 nahrávek označených ve znaleckém posudku l,m; ze skupiny ozn. 04 označených ve znaleckém posudku písmeny a,b,d; ze skupiny ozn. 05 nahrávky označené písmenem e; ze skupiny ozn. 06 nahrávek označených písmeny a,e,f; ze skupiny ozn. 08 nahrávek označených písmeny j,n; ze skupiny ozn. 10 nahrávek označených písmeny c,d,h,r; ze skupiny ozn. 12 nahrávky ve znaleckém posudku označené písmenem a; a ze skupiny 18 nahrávek označených ve znaleckém posudku písmeny e,g.

Následně bylo přistoupeno k přehrání sporných nahrávek z CD 361647 označených znalkyní ve znaleckém posudku za nahrávky, kdy je 1 z mluvčích je pravděpodobně totožný s R.K., a to ze skupiny nahrávek ozn. 01 nahrávek ve znaleckém posudku označených písmeny a,b,c,e,f,g,h,o,i,j,k,p,v; ze skupiny ozn. 02 nahrávky označené ve znaleckém posudku písmenem b; ze skupiny ozn. 03 nahrávek označených písmeny h,i; ze skupiny ozn. 04 nahrávky označené písmenem c; ze skupiny ozn. 08 nahrávky označené ve znaleckém posudku písmeny h,k,m; ze skupiny ozn. 10 nahrávek označených ve znaleckém posudku písmeny a,i,j,k,l,t; ze skupiny ozn. 13 nahrávky označené písmenem c; ze skupiny ozn. 15 nahrávek označených písmeny a,f; a ze skupiny ozn. 18 nahrávek označených písmeny d,f.

Posléze soud přistoupil v přítomnosti znalkyně též k poslechu nahrávek sporných z CD 361647, které znalkyně ve znaleckém posudku označuje za nahrávky, u nichž nelze vyloučit, že mluvčí je totožný s R.K., a to ze skupiny ozn. 08 nahrávky označené ve znaleckém posudku písmenem l; ze skupiny ozn. 10 označené písmenem p; a ze skupiny ozn. 17 nahrávky označené písmenem c.

Posléze dotázána, zda tyto sporné nahrávky, které byly v jednacím síni pouštěny, znalkyně srovnávala s nahrávkami z CD 313166 pouštěnými jako nesporný srovnávací materiál a zda trvá na tom, že osoba XY, jejíž hlas je zachycen na srovnávacím nesporném materiálu, je osobou, jejíž hlasovou analýzu znalkyně provedla a která hovoří na nahrávkách buď s označením s velkou pravděpodobností či s označením pravděpodobně totožná či s označením nelze vyloučit, že mluvčí je totožný, znalkyně pouze uvedla, že trvá na tom, že osoba, kterou porovnávala jakožto K., je s určitým uvedeným stupněm pravděpodobnosti totožná s jednou z osob, které na sporných nahrávkách jsou zachyceny.

Dotázána, zda je schopna vyjádřit procentuelně či zlomkově stupně, které znalkyně používá jako škálu, znalkyně uvedla, že toto je možné učinit pouze pro ilustraci, neboť statistická metoda v případě sluchových fonetických analýz nefunguje. Celá stupnice zní „nelze vyloučit“ – „pravděpodobně“ – „velká pravděpodobnost“ – „s největší pravděpodobností totožný“ – „totožný“. Pokud by znalkyně ilustrovala procentuelně stupně pravděpodobnosti, pak v případě použitého hodnocení „pravděpodobný“, jedná se o zhruba kolem 70 %, v případě hodnocení „velká pravděpodobnost“ kolem 80 %, v případě „nelze vyloučit“ jedná se o zhruba

9/2004

60 %, že by to mohl být onen mluvčí, rozhodně jde o víc než 50% jistotu, statisticky toto však není podloženo.

Znalkyně dotázána pak vypověděla, že metoda sluchové fonetické analýzy patří do metod subjektivních. Metoda instrumentální akustické analýzy je sice metodou, pokud se týče postupu, objektivní, nicméně její vyhodnocování spadá opět do rámce subjektivního postupu, což znamená, že to záleží na člověku, který získané výsledky vyhodnocuje. Metoda sluchové fonetické analýzy je tedy závislá na lidských smyslech. Dotázána k verifikovatelnosti této metody znalkyně uvedla, že pokud by stejný materiál zkoumal stejný znalec třeba po 1 roce či po 3, měl by dospět ke stejným závěrům. Pokud by zkoumal materiál jiný znalec-fonetik patřičně k tomu vzdělaný, měl by dojít k závěrům obdobným s tím, že by se mohl lišit třeba v určitém stupni pravděpodobnosti, v zásadě však závěry by odlišné neměly být.

Dotázána obhájcem, zda znalkyně si vzpomíná na případ, kdy by znalec ze stejného oboru při zkoumání stejného materiálu dospěl k diametrálně odlišnému závěru, po připomenutí obhájcem kauzy obžalovaných N. a Š., znalkyně uvedla, že znalkyně z Bratislavy v této jiné kauze došla k jiným závěrům v 1 či 2 nahrávkách. Tato znalkyně však vystudovala slovenštinu a posuzovala české mluvčí. Tato znalkyně z Bratislavy však nestudovala přímo fonetiku, sama znalkyni uvedla, že ji studovala pouze 1 či 2 semestry na univerzitě s tím, že češtinu rovněž probírali. Tato znalkyně z Bratislavy tedy rozhodně není vystudovanou fonetičkou.

Znalkyně dotázána obhájcem, zda je jí známo, že by v ČR existoval ještě jiný znalec na tento velmi úzce specializovaný obor fonetiky, znalkyně uvedla, že pokud jde o obor forenzní fonetika, jiný znalec než ona sama v ČR v seznamu znalců veden není. Existují ještě akademická pracoviště, která se v Brně, v Plzni a v Liberci zabývají identifikací mluvčích, ti však vycházejí z identifikace pomocí instrumentálních metod, z tzv. automatické identifikaci, ev. verifikace mluvčího. Znalkyni není znám nikdo, kdo by používal obě tyto metody v kombinaci, tedy jak instrumentální, tak i fonetickou sluchovou analýzu. Neví o nikom dalším, kdo by používal samostatně fonetickou analýzu.

Hlavní líčení po výsledku znalkyně bylo přerušeno do následujícího dne. V mezidobí soud zjistil, že v průběhu hlavního líčení došlo k závadě na technickém zařízení v jednacím síni a ačkoli bylo avizováno a protokolováno, že bude přehrán zvukový záznam nesporných odposlechnů obžalovaného K., uvedených pod:

- B Trak 34-001210-211116-20 BM wav
- B Trak 34-001210-212320-17 BM wav
- B Trak 35-001219-123011-12 BM wav

všech uložených na CD 313166 a ačkoli tato čísla se zobrazila na monitoru v jednacím síni, ve skutečnosti byl přehrán zřejmě záznam nesporných odposlechnů obviněného H. stíhaného samostatně. Bylo nutno toto pochybení napravit. V pokračování hlavního líčení soud tedy provedl důkaz poslechem celého CD 313166 obsahujícího záznamy o nesporných odposleších telefonických hovorů jak obžalovaného K., tak obviněných H., T.B. a S. (stíhaných samostatně), tak obviněného C. (jehož trestní stíhání bylo pravomocně zastaveno).

Byly proto přehrány nahrávky z CD 313166 označené jako nesporné, a to u L.B. pod číslem: B Trak 35-010303-215354-014-BW.wav; J.H. označené pod čísly: B Trak 04-001130-095835-19 BM wav, dále B Trak 04-001130-102555-18 BM wav, B Trak 04-001130-103806-21 BM wav; dále D.C. označené čísly: B Trak 09-001130-134028-20 BM wav, a označené C. wav; R. K. označené čísly: - B Trak 34-001210-211116-20 BM wav, B Trak 34-001210-212320-17 BM wav, též B Trak 35-001219-123011-12 BM wav; dále M.S. označené čísly: B Trak 52-010521-205907-23-BM.wav, B Trak 52-010523-155116-27-BM.wav a též B Trak 52-010524-125230-28-BM.wav; jak rovněž M.T. označené č. 2001-01-08-18-03-00.wav.

9/2004

Vzhledem k tomu, že znalkyně v hlavním líčení, v jehož průběhu došlo k mylnému přehrání odposlechů a záměně nesporných odposlechů obžalovaného K. zřejmě s obviněným H. (stíhaným samostatně), přehrávání nahrávek byla přítomna a následně se vyjadřovala k otázkám ztotožňování nahrávek ve vztahu k obžalovanému K., aniž přijatelným způsobem dle názoru soudu vysvětlila, že v nesporných odposleších telefonující osoba se představovala jménem H. či „Hlava“, dospěl soud k závěru, že znalecký posudek je nutno doplnit a znalkyni požádat o vysvětlení této skutečnosti.

Dále soud dospěl k závěru, že k odstranění pochybností, které v tomto směru vznikly, je nutno provést další znalecké zkoumání předmětných srovnávacích materiálů a ve věci přibral ad hoc k podání znaleckého posudku Ing. Zdeňka Švendu, PhD., k podání znaleckého posudku z oboru kybernetika, odvětví automatické rozpoznávání řečníka. Úkolem tohoto znalce bylo nezávisle na Dr. Marii Svobodové, PhD. porovnat volaného i volajícího z telefonických záznamů zachycených na CD č. 361647 ve skupinách ozn. 01-18 s hlasovými nahrávkami „R.K.“ zachycenými na CD 313166 ozn. B Trak 34-001210-211116-20 BM wav, B Trak 34-001210-212320-17 BM wav, též B Trak 35-001219-123011-12 BM wav.

V odročeném hlavním líčení pak soud znovu vyslechl jako znalkyni Dr. Marii Svobodovou, PhD., rovněž jako znalce vyslechl Ing. Zdeňka Švendu, PhD., jenž v mezidobí zpracoval znalecký posudek, který je založen na č.l. 4365-4369 spisu.

Znalkyně Dr. M. Svobodová, PhD., po informaci, že v předchozím hlavním líčení byly sice puštěny nahrávky, avšak nebyly srovnávací nahrávky puštěny správně, vypověděla, že když je v jednací síni, nahrávky poslouchá pouze běžným uživatelským způsobem, tedy poslouchá jejich obsah, občas je neposlouchá vůbec. Pokud by znalkyně měla v hlavním líčení v jednací síni provádět analýzu, pak musela by poslouchat úplně jinak. V hlavním líčení po poslechu však analýzu nedělala.

Obecně totiž platí, že puštět nahrávky v soudní síni pro znalkyni nemá vůbec cenu, není to vůbec podstatné. Znalkyně totiž u soudu neprovádí znalecké analýzy. Není schopna určovat mluvčího pouze od pulťíku. V hlavním líčení je vyslýchána k tomu, aby se vyjádřila, zda posudek, který napsala, je v pořádku a zda na jeho závěrech trvá. Nahrávky, které znalkyně analyzovala, neslyšela již 3 roky, po 3 letech pro znalkyni to byly úplně nové hlasy, noví a neznámí lidé.

Pokud se tedy znalkyně vyjadřovala v hlavním líčení, pak se vyjadřovala k tomu, co napsala do posudku, přičemž nahrávky, které v posudku analyzovala, k sobě patřily, tudíž tehdy k žádné záměně nedošlo. Znalkyně zopakovala, že zcela trvá na závěrech, které uvedla v písemném vyhotovení znaleckého posudku.

Dotázána, zda může vysvětlit, za jakých podmínek je schopna nahrávky analyzovat, znalkyně vypověděla, že analýza, kterou provádí, jí trvá i třeba několik dnů, protože někteří mluvčí, pokud jsou ve skupině, což se zde stalo, si jsou velice podobní. Jejich hlasy se liší toliko v nuancích, které běžné ucho na první poslech vůbec nemůže postřehnout. Znalkyně třeba teprve po několika dnech začne vnímat rozdíly, poslouchá nahrávky několikrát, srovnává je, pouští si stejná slova a porovnává tato slova. Teprve poté, co začne vnímat rozdíly, tyto rozdíly popisuje. V neposlední řadě používá i software, který jí však dá pouze hrubou orientaci. V tomto konkrétním případě instrumentální analýzy byly nepoužitelné. Pokud se však používá fonetická analýza, nahrávka se poslouchá úplně jiným způsobem. Znalkyně kolikrát ani neví, co mluvící říkají, jedná se o úplně jiný způsob poslouchání. V žádném případě znalkyně není schopna se postavit v jednací síni a začít z místa identifikovat.

9/2004

Dotázána, zda, pokud by znalkyni byla puštěna jakákoli nahrávka s hlasy několika mluvčích a další nahrávka s hlasy několika mluvčích ke srovnání, by byla schopna přímo v jednací síni určit totožnost mluvčího po jednom poslechu každého CD, znalkyně uvedla, že toho by schopna nebyla. Pokud by dělala posudek dříve, dopsala jej, pamatovala by si mluvčí, pokud by v jednací síni byl klid, byla by to schopna říci. Není však možné konstatovat nic přímo v jednací síni, bylo by to nezodpovědné. Pro znalkyni nemá opravdu smysl, aby jí nahrávky byly v jednací síni pouštěny. Mělo by to smysl v případě, kdyby měla v archivu k dispozici tyto nahrávky a pouštěla by si je těsně před hlavním líčením a to by si je pamatovala. Znalkyni totiž trvá opravdu delší dobu, než se naučí rozeznávat jednotlivé mluvčí.

Pokud tedy znalkyně v hlavním líčení uvedla, že jeden z mluvčích je osoba pravděpodobně totožná s R.K. či totožná s R.K., ev. s velkou pravděpodobností totožná s R.K., pak na tomto svém závěru trvá. Na toto její tvrzení, které v hlavním líčení uvedla, nemělo vliv to, že v jednací síni vyslechla jednotlivá CD. Opravdu totiž není možné návazně za sebou poslouchat jednotlivé mluvčí v jednací síni a říci, že je to on nebo nikoli. V době, když se poslouchaly sporné srovnávací nahrávky, pak znalkyně si už opravdu nepamatovala, kdo byl pouštěn na úvodu v nahrávkách nesporných. To totiž nejde a není to takto ani možné posoudit. Znalkyně opět zopakovala, že trvá na závěrech svého znaleckého posudku, který podala, vč. korekcí, které v hlavním líčení provedla jako opravy písařských chyb. Tyto korekce na závěrech znaleckého posudku nic nemění. Znalkyně proto trvá na znaleckém posudku, který vypracovala dne 5.10.2003, korigovaném z hlediska písařských chyb v průběhu hlavního líčení konaného v říjnu roku 2006.

Ing. Zdeněk Švenda, PhD. slyšen v hlavním líčení k znaleckému posudku, jenž v písemné formě je založen na č.l. 4365-4369 spisu, vypověděl, že jeho úkolem bylo porovnat záznamy s nahrávkou hlasu obžalovaného R. K. s dodanými záznamy odposlechnů a zjistit, zda osoba, která byla označena jako R.K., se vyskytuje v odposleších. Systém, který byl použitý pro vypracování tohoto znaleckého posudku, je ve stručnosti ve znaleckém posudku popsán. Tento systém získává metodou lineární projektivní analýzy řečového signálu parametry, které popisují hlasový trak tohoto řečníka, dále využívá metodu vektorové kvantizace. Obě tyto metody jsou standardní metody, které se používají pro zpracování řeči. Dále systém rozhoduje na základě pravděpodobnostního poměru mezi hypotézou či mezi ohodnocením hypotézy, zda hlas, který je mu předložen, skutečně odpovídá řečníkovi, který nás zajímá, a mezi hypotézou, že hlas mu nepatří. Pro modelování situace, že hlas patří někomu jinému, znalec měl k dispozici množinu 537 řečníků, kteří byli vhodně pro toto modelování vybíráni. Systém, který znalec použil, byl testován, zkoušen, aby se zjistilo, nakolik je mu možno důvěřovat. Proběhlo celkem 480 testů, během nichž došlo v 10-ti % k chybnému odmítnutí a v přibližně k 5-ti % k chybnému přijetí. Při samotném vypracování znaleckého posudku, jenž znalec předložil, byly tomuto systému předkládány záznamy, které mu byly dodány, avšak pouze ty záznamy, které dosahovaly dostatečné kvality, z nichž bylo možno získat dostatečné množství dat. Výsledky pak znalec uvedl v závěrečné tabulce. Teoreticky maximální dosažená hodnota v posledním sloupci je 1. Jde o systém, který stále dělá výše uvedené chyby, proto znalec toto při výsledcích bere v potaz, takže v tomto konkrétním případě maximální dosažitelnou hodnotu znalec uvedl 0,95; což lze interpretovat jako 95 %. To znamená, že čím větší číslo je v posledním sloupci, tím pravděpodobněji se jedná o daného řečníka.

Dotázán k závěrečné tabulce pak znalec uvedl, že obžalovaný R.K. pravděpodobně hovoří v 17-ti případech, nicméně co se týče ostatních hovorů, v posudku je označeno, které hovory byly rovnou vyloučeny pro nízkou kvalitu, odhadem jich byla třetina. Nízkou kvalitou přitom se vyznačovaly prakticky všechny testované nahrávky.

9/2004

Dotázán, zda u hodnot uvedených v poslední tabulce se jedná o procentuelní pravděpodobnost, znalec uvedl, že se jedná o míru pravděpodobnosti, která je v tomto případě systémem mezi 0 a 1, což lze přetransformovat mezi 0 až 100 %. Při zpracování posudku byla brána v potaz otázka chybného přijetí a chybného odmítnutí, neboť systém během testu dosáhl chybného přijetí v 5-ti %. Při každé další práci si to systém uvědomuje, bere to v potaz, takže o tuto hodnotu veškeré své výsledky automaticky snižuje, což znamená, že i kdyby systému vyšla hodnota 1, tak sníží tuto hodnotu o možnost chybného přijetí, přizná chybu, přizná, že se sám mohl splést a výsledky sám sníží. Pokud tedy systému by vyšel výsledek jako pravděpodobnostní poměr 1, tak by systém to vážil hodnotou 0,95; aby byly přiznána možnost chyby. Pokud je uváděna hodnota 0,95; lze tuto pravděpodobnost v procentech interpretovat jako 95 %. V tomto konkrétním případě je zohledněna možná 5-ti% chyba.

K dotazům obhájce Ing. Švenda uvedl, že nevede znalecký deník, neboť není zapsán v rejstříku znalců, není zapsán jako znalec u žádné instituce.

Z oblasti automatické identifikace řečníka Ing. Švenda získal doktorát. Součástí získání titulu bylo vytváření tohoto systému. Systém se vyvíjel po celou dobu studia, byl testován, jeho výsledky byly publikovány. Ve znaleckém posudku pak jsou odkazy na metody, které je možno dohledat. Ing. Švenda však není autorem těchto metod, on je pouze použil, neboť se jedná o naprosto standardní metody a není to poprvé, kdy tyto metody se používají pro zpracování řeči. Tyto metody se standardně používají při automatickém zpracování řeči. Znalec ve znaleckém posudku v tomto směru učinil odkazy, je možno tyto metody dohledat dál. Tyto metody se používají na vědeckých pracovištích a vyvíjejí se na vysokých školách.

Dotázán obhájcem znalec uvedl, že studoval na univerzitě v Plzni, nebyl zaměstnancem Západočeské univerzity, byl zde pouze studentem, členem akademické obce. Za doby působení znalce na vysoké škole byly zde vypracovávány znalecké posudky, které znalec podepisoval, přičemž tyto zpracovával na základě smlouvy o dílo se Západočeskou univerzitou.

Dotázán obhájcem, zda je mu znám někdo jiný v ČR, kdo by pracoval takovouto stejnou metodou a zpracovával problematiku komparace hlasových vzorků, znalec uvedl, že tyto metody používá jak plzeňská univerzita, tak univerzita v Brně či v Liberci, které se zabývají zpracováním řeči, což zahrnuje rozpoznávání řeči, tak i identifikace. Dotázán, zda tato pracoviště pracují naprosto stejnou metodou, kterou znalec použil v tomto konkrétním posudku, znalec uvedl, že existuje obrovské množství nastavení, nicméně základ používaných metod je na těchto pracovištích stejný. Základy těchto metod jsou na těchto pracovištích skutečně používány. Znalec však nedokáže říci, zda někdo používá naprosto identickou metodu, jakou použil znalec při vypracování posudku. Pokud by obhajoba se o to zajímala, může se obrátit na tyto vysoké školy v Plzni, v Brně a v Liberci. Tato pracoviště jsou schopna se vyjádřit, zda je možno hlasy porovnávat tímto způsobem či nikoli.

Dotázán obhájcem, zda je schopen sdělit, kdo používá úplně stejnou metodu verifikace jako znalec, znalec vypověděl, že úplně stejnou metodu, stejný systém nepoužívá nikdo, neboť jedinou verzi systému vlastní znalec sám. Dotázán, zda je mu známo, kdo by touto metodou jeho závěry verifikoval, znalec uvedl, že výsledky, k nimž dospěl není nikdo schopen verifikovat naprosto stejnou metodou, jakou použil znalec, neboť konkrétní systém, konkrétní program, který znalec použil, existuje pouze v 1 variantě, jedinou verzi vlastní znalec. Je však pravdou, že ostatní používají stejné metody, avšak tyto mají naprogramovány jinak. Principy i systémy vypadají jinak a mohou být rozdílná nastavení, mohou být i rozdílné odchylky, chybovost u těchto metod se může lišit. K této chybovosti jiných metod se znalec není schopen procentuelně vyjádřit. Pokud je mu však známo, procenta chybovosti se i u jiných metod pohybují v mezích, které jsou uvedeny v posudku.

Dotázán znalec uvedl, že pokud v resumé znaleckého posudku uvedl větu, že dle získaných výsledků lze prohlásit, že v 17-ti případech ze zkoumaných záznamů hovoří pravděpodobně

9/2004

obžalovaný R.K., pak se jedná pouze o větu obsahující souhrn tabulky. Systém totiž porovnává každý záznam zvlášť. Podstatná jsou čísla uvedená ve výsledkovém řádku.

K dotazu obhájce, zda má těm číslům rozumět tak, že 0,95 je adekvátní 95 % a 0,68 je adekvátní 68 %, znalec uvedl, že obhájce tomu vysvětlení porozuměl dobře. Dotázan znalec znovu zopakoval, že odchylka 10 % u chybného odmítnutí a 5 % u chybného přijetí již je zapracovaná v předmětných výsledcích tabulky.

Dotázan, kdo to může po znalci verifikovat, znalec odkázal na své již předchozí vyjádření. Dotázan, kdo určoval vzorek 537 řečníků, na jejichž základě bylo provedeno modelování, testování a zkoušení, znalec uvedl, že počet 537 řečníků je výsledkem práce vývoje systému. Řečníci byli přidáváni, v současné době se ustálilo číslo na 537. Tyto vzorky řečníků jsou součástí databází, které se používají pro testování takových systémů. Část této databáze znalec získal na vysoké škole, část koupil, takové databáze se komerčně prodávají.

Dotázan, zda existuje - a pokud ano, jaká je jedinečnost lidského hlasu ve srovnání s metodami, které uznává kriminalistika jako důkaz typu individuální identifikace ať DNA či daktyloskopie či rohovky apod., znalec vypověděl, že se nedokáže vyjádřit k tomu sám a ani neexistuje žádné vyjádření k tomu, zda 2 hlasy se mohou shodovat. Právě proto však používaný systém je testován a výsledky uváděny.

Dotázan, kolik posudků v této oblasti a touto metodou znalec zpracoval pro orgány činné v trestním řízení, znalec uvedl, že jich bylo výlučně pro trestní řízení kolem 70-ti. Ve všech případech jej přibírali ad hoc jako znalce. Chtěl se nechat zapsat jako znalec do příslušných seznamů, požádal o to, avšak vrátila se mu standardní formulka, že znalců je dostatek.

Dotázan znalec uvedl, že použil metodu, na níž pracoval na fakultě aplikovaných věd na katedře kybernetiky.

Ve znaleckém posudku, na jež znalec poukazoval a jenž je pak založen ve spise na č.l. 4365-4369, znalec uvedl, že srovnal z CD č. 313166 soubor K. B Trak 34-001210-211116-20 BM wav a soubor K. B Trak 34-001210-212320-17 BM wav s tím, že záznam souboru B Trak 35-001219-123011-12 BM wav nedosahuje požadované kvality. Z předchozí dvou souborů pak vytvořil referenční model.

Dále zkoumal nahrávky dostatečné kvality či délky, soubory nedostatečné kvality či délky přímo vyřadil, tak jak je uvedeno v bodě 2. znaleckého posudku. Z řady zkoumaných souborů vhodných pro porovnání, pak po jejich srovnání s nespornými nahrávkami obžalovaného K. znalec konstatoval, že v případě záznamu obsaženého ve skupině 03 pod č. B Trak 35-010308-135910-14 wav je výsledek 0,9511. V případě záznamu zachyceného ve skupině 04 pod č. B Trak 03-001031-162151-14 je výsledek pravděpodobnosti vyjádřen číslem 0,9152. V případě hovoru zachyceného ve 4. skupině pod č. 04 B Trak 03-001101-180121-17 wav je výsledkem pravděpodobnost 0,9384. V případě hovoru ve skupině 5 pod č. 05 B Trak 04-010310-150959-17 wav je pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. 0,9489. V případě záznamu v 6. skupině hovorů označených č. 06 B Trak 03-001014-134232-21 je pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. 0,8913. Dále v této skupině nahrávka 06 B Trak 0300101414502821 wav je pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. stanovena 0,9511. V případě nahrávek v 8. skupině hovorů, a to u nahrávky 08 B Trak 3501030308585611 pravděpodobnost totožnosti je 0,6870. V případě nahrávky 08 B Trak 3501030309534311 pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. činí 0,9511. V případě nahrávek obsažených v 10. skupině pak nahrávka č. 10 B Trak 35-010115-113029-21 v jejím případě pravděpodobnost totožnosti s R.K. činí 0,9406. U nahrávky 10 B Trak 3501011514384109 pravděpodobnost totožnosti činí 0,8756. V případě nahrávky 10 B Trak 3501011618334020 wav pravděpodobnost totožnosti činí 0,9524. V případě nahrávky 10 B Trak 3501011619430419 wav pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. činí 0,9396. Ve skupině 12 pak u nahrávky 12 B Trak 0300102200214619 wav pravděpodobnost totožnosti činí 0,9396. Ve skupině 13 u nahrávky 13 B Trak 0400110805120714 wav pravděpodobnost

9/2004

totožnosti činí 0,9524. Ve skupině 18 nahrávek pak nahrávka 18 B Trak 0300100722200419 wav tvoří pravděpodobnost totožnosti s R.K. 0,6638. U nahrávky 18 B Trak 0300100810123319 wav pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. činí 0,9498. V poslední řadě pak u nahrávky 18 B Trak 0300100811543912 BM wav pravděpodobnost totožnosti řečníka s R.K. činí 0,6815.

Krajský soud v Brně jsa vázán při novém projednání věci názorem odvolacího soudu obsaženým v prvním zrušovacím usnesení splnil pokyny v tomto usnesení obsažené, přibral k podání znaleckého posudku Kriminalistický ústav Policejního sboru SR, Bratislava za účelem verifikace závěru znaleckého posudku znalkyně Svobodové. Úkolem tohoto znaleckého ústavu pak bylo porovnat srovnávací materiál zachycený na CD 313166 (tzv. nesporný obž. R.K.), se záznamy odposlechů telefonických hovorů zachycených na CD 361647 v celkem 18 skupinách obsahujících záznamy telefonických hovorů specifikovaných v příloze.

Z předmětného znaleckého posudku (č.l. 4560 – 4564), jenž soud v hlavním líčení se souhlasem stran četl, vyplynulo, že porovnávací materiál nesplňuje požadovaná kritéria, byl znaleckým ústavem vyhodnocený jako nezpracovatelný a vykonání individuální identifikace hovořících osob je tedy bezpředmětné. Provedenou fonoskopickou expertizou pak nebyly zjištěné jiné relevantní skutečnosti.

Rovněž tak dle pokynu Vrchního soudu v Olomouci soud přibral jako znalce znalecký ústav a to Laboratoř počítačového zpracování řeči na Fakultě mechatroniky Technické univerzity v Liberci k vyjádření, zda metody, které použil v trestní věci obžalovaného R.K. znalec Ing. Zdeněk Švenda Ph.D. při vypracování systému, na jehož základě vypracoval znalecký posudek v této trestní věci, jsou metodami vědecky obecně uznávanými, zda lze na základě aplikace těchto metod dospět k vybudování systému, který je schopen provést automatickou individuální identifikaci řečníka.

Fakulta mechatroniky Technické univerzity Liberec, jejíž součástí je Laboratoř počítačového zpracování řeči, podala požadovaný znalecký posudek. Z tohoto posudku (č.l. 4782 -4783) je zřejmé, že jeho zpracovatelem je Prof. Ing. J. Nouza, CSc. Zpracovatele soud předvolal k hlavnímu líčení, přičemž v souladu s ustálenou praxi přibral ho jako znalce k podání znaleckého posudku ústavu.

Neztotožnil se při tom s námitkami prezentovanými obhájcem v hlavním líčení, jenž namítl, že neví, kdo za takové situace vlastně podává znalecký posudek, zda ústav či znalec jako fyzická osoba a že má tudíž zato, že zpracovatelem znaleckého posudku není Technická univerzita v Liberci, nýbrž Prof. Nouza.. Soud konstatoval, že z předmětného znaleckého posudku (č.l. 4782-4783) je zřejmé, že se jedná o znalecký posudek Technické univerzity v Liberci, který zpracoval prof. Ing. J. Nouza, CSc. Z judikatury a ustálené praxe vyplývá, že zpracovatele znaleckého posudku ústavu, který sám znalcem není, avšak v hlavním líčení má podat za ústav znalecký posudek, je nutno přibrat jako znalce, poučit jako znalce, avšak i nadále tato osoba vystupuje pouze jako zpracovatel znaleckého posudku poskytnutého ústavem. Z tohoto důvodu je zřejmé, že bylo nutno zpracovatele Prof. Nouzu jako znalce přibrat.

Pokud se týče námitek obhajoby v tom směru, že znalecký posudek zpracovala za ústav osoba, která ve věci již znalecký posudek podala, ani s tím se soud neztotožnil. Z usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7.1.2009 č.j. 6 To 109/2008-4761 je zřejmé, že tzv. „odborné vyjádření“ zpracované Prof. Nouzou v žádném případě nemá charakter znaleckého posudku a nelze ho hodnotit jinak než jako listinný důkaz, kdy navíc nelze vůbec k němu přihlídnout jako k procesně relevantnímu důkazu. Za těchto okolností soud konstatoval, že Prof. Nouza, který ono „odborné vyjádření“ zpracovával, není předchozím zpracovatelem znaleckého posudku,

9/2004

proto nic nebránilo tomu, aby znalecký posudek ústavu zpracoval a jako jeho zpracovatel v hlavním líčení podal.

Co se týče námitky obhájce spočívající v tom, že soud komunikoval nikoli s Technickou univerzitou v Liberci přibranou jako znalecký ústav, nýbrž přímo s Prof. Nouzou poté, co obdržel zrušovací usnesení Vrchního soudu v Olomouci, ani této námitce soud nepřisvědčil. Z dopisu adresovaného prof. Nouzovi, je zřejmé, že skutečně soud prof. Nouzu oslovil, avšak z textu předmětného dopisu (čl.4779-4780) jakož i z referátu (č.l. 4781) je zřejmé že soud s Prof. Nouzou komunikoval pouze jako s vedoucím Laboratoře počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity Liberec, kam následně byl předmětný dopis zaslán (viz doručka u čl. 4781) .

Krajský soud v Brně tedy akceptoval znalecký posudek podaný Laboratoří počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity Liberec a provedl jej jako důkaz.

Z tohoto znaleckého posudku Laboratoře počítačového zpracování řeči na Fakultě mechatroniky Technické univerzity v Liberci (čl.4782-4783) poDaného v hlavním líčení jeho zpracovatelem Prof. Ing. Janem Nouzou, CSc. soud zjistil, že Ing. Zdeněk Švenda PhD. pro vypracování svého posudku použil metody, které jsou odborné veřejnosti běžně známé, a které se používají v úlohách rozpoznávání řečnicka nejméně dvě desítky let, a to pro různé jazyky. Nejde tedy o žádný originální ani dříve nevyzkoušený postup. Nic na tom nemění fakt, že metody rozpoznávání a verifikace řečnicka se v posledních letech dále vyvíjejí a zpřesňují. Metody identifikace totožnosti osob založené na analýze hlasu však nikdy nemohou být tak věrohodné jako například metody založené na porovnání otisků prstů či třeba DNA.

Zpracovatel znaleckého posudku Prof. Nouza k dotazům v hlavním líčení vysvětlil, že Ing. Švenda použil metodu, která se skládá z několika kroků. Prvním krokem je, že nahrávky jsou předzpracovány ve smyslu takovém, že se získají tzv. příznaky, což jsou signálové parametry, které pak mohou vstoupit do dalšího modulu tzv. modulu rozpoznávání. Ten je založen na tom, že se měří vzdálenost nebo podobnost mezi tzv. modelem, který se vypracuje nebo spočítá pro danou osobu, u níž jsou známy její nahrávky. Tato vzdálenost se spočítá a převede do různého měřítka, posléze se spočítá vzdálenost mezi modelem, který reprezentuje danou osobu a mezi modely reprezentujícími řadu dalších x osob, řádově stovky dalších osob, zjistí se jaká vzdálenost je nejmenší, ke kterému z těchto modelů, a pak se to převede do stupnice od 0 do 100. Tato stupnice určuje míru pravděpodobnosti, že model, který je připraven pro danou osobu, odpovídá záznamům, na kterých se provádí analýza.

Pokud je k dispozici sporná nahrávka a model podezřelé osoby zpracovaný z nesporného modelu, postupuje se tak, že každá osoba reprezentuje tzv. kódovou knihou a konkrétní Ing. Švenda ve svém znaleckém posudku použil pak metodu vektorové kvantizace, jednotlivé nahrávky, které rozdělil na malé úseky, změřil signálovými příznaky, změřil vzdálenost mezi těmito příznaky a mezi prvky kódové knihy. Toto pak následně porovnal.

Má-li se tato metoda používat v nějakých aplikacích, je třeba znát s jakou mírou spolehlivosti pracuje, tzn. ten kdo ji používá musí mít k dispozici data od co největšího množství osob se známou identitou a s nimi provede přesně ty samé testy, které se provádějí v cílové aplikaci. Pro tyto známé osoby se změří míra úspěšnosti správného rozpoznávání a tím se tento systém kalibruje.

Pokud Ing. Švenda ve svém znaleckém posudku vyčíslil 5 % chybné zamítnutí či chybné přijetí a uváděl, že toto považuje za standard, který se automaticky odečítává pro případ pochybnosti, znamená to, že tu pětiprocentní chybovost získal během kalibračního procesu,

9/2004

tedy právě v necelých pěti procentech jeho systém neoznačil osobu správně, to je ta možnost chyby, kterou Ing. Švenda získal na tzv. ověřovacích datech.

Pokud Ing. Švenda vybíral osoby s určitou délkou proslovu, tak i tento postup byl správný. Bývá zvykem omezit se na nahrávky s minimální délkou trvání, používá se to i v amerických standardních testech. Pokud dochází k vyřazení nahrávek, jejichž kvalita je velmi špatná, rovněž to považuje znalec za rozumné, protože pokud nahrávka je zašuměná nebo určitým způsobem zničená, je lépe takovou nahrávku dát mimo a říci, že u ní nelze rozhodnout.

Dotázán, znalec uvedl, že nemůže odpovědět zda nahrávky, které použil Ing. Švenda byly zpracovatelné bez problému, neboť je neslyšel, nemůže tedy určit ani zda jejich procento totožnosti bylo správně určeno.

Dotázán, Prof. Ing. Nouza, CSc. uvedl, že metoda vektorové kvantizace, kterou použil Ing. Švenda se standardně používá od poloviny 80. let, je zmíněna ve všech učebnicích, zde pro příklad uvedl znalec přehledovou práci amerického Campbella, v posledních deseti letech došlo k určitému vývoji v tom smyslu, že se pracuje už i s metodami, který pracují na trošku jiném principu, nicméně principiálně pořád jde o stejný způsob zpracování signálů. Metoda, kterou použil Ing. Švenda, je tedy spolehlivá v tom smyslu, jak on uvádí ve svém znaleckém posudku, pětiprocentní možná chybovost je možná.

Závěrem znalec Prof. Ing. Nouza, CSc. setrval na závěrech znaleckého posudku Laboratoře počítačového zpracování řeči na Fakultě mechatroniky Technické univerzity v Liberci, jehož byl zpracovatelem.

Dotázán, vypověděl, že v průběhu přepisu na děkanátě Fakulty mechatroniky, kam poskytl jím zpracovaný posudek, došlo k písařské chybě, v jejímž důsledku je v posudku uvedeno nesprávné datum.

K dotazům obhajoby Prof. Nouza uvedl, že on sám není zapsán jako fyzická osoba v seznamu znalců, neví, zda v seznamu znalců vystupuje Technická univerzita v Liberci, Fakulta mechatroniky, informatiky a mezioborových studií, byť na tomto pracovišti pracuje od roku 1987.

Dotázán obhajobou, znalec uvedl, že vzhledem k tomu, že nepracuje v oblasti justice, nemůže vysvětlit proč metodu, kterou použil Ing. Švenda a která je běžně používána od 80. let 20. století, nepoužívají orgány činné v trestním řízení ať Kriminálněústavní ústav Praha či instituce podobného typu nebo OKTE při příslušných krajských správách.

Dotázán obhájcem, aby vysvětlil z jakého důvodu se jedná o v podstatě z 98 % totožný text znaleckého posudku, který Prof. Nouza zpracoval za Fakultu mechatroniky Technické univerzity v Liberci, s textem onoho dříve poskytnutého „odborného vyjádření“, Prof. Nouza uvedl, že to je v pořádku, neboť obě písemnosti zpracovával a své názory nemění. Dotázán, proč pod „odborným vyjádřením“, které bylo dříve soudu poskytnuté, je podepsán Prof. Nouza a na znaleckém posudku je podepsán děkan s uvedením, že zpracovatelem je Prof. Nouza, znalec vysvětlil, že v případě znaleckého posudku byla o jeho zpracování požádána instituce a to Fakulta mechatroniky Technické univerzity v Liberci, předtím soud požádal o zpracování Laboratoř počítačového zpracování řeči, což je pouze výzkumný tým Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci.

K opětovanému dotazu obhajoby, kolik znaleckých posudků zpracovala Fakulta mechatroniky Technické univerzity v Liberci, Prof. Nouza uvedl opět, že neví. On sám dosud nezpracovával žádný znalecký posudek.

Dotázán obhajobou, znalec vysvětlil, že pokud v posudku je uvedena věta, že "metody identifikace totožnosti osob založené na analýze hlasu nemohou být nikdy tak věrohodné jako např. obrazová analýza duhovky, DNA nebo daktyloskopie“, tímto vyjádřením měl na mysli, že existují metody, které jsou přesnější pro identifikaci osob, ale užívají jiný zdroj informací.

9/2004

Dotázán obhájcem, znalec vypověděl, že jeho výzkumný tým nepracuje pro oblast forenzní, tedy nepracuje pro trestní řízení, věnuje se tomu, co pro ně je větší vědeckou prioritou, o co je největší zájem.

K dotazům obhajoby, Prof. Nouza uvedl, že k zpracování znaleckého posudku ústavu měl k dispozici znalecký posudek Ing. Švendy týkající se ověření totožnosti neznámého řečníka a protokol o hlavním líčení. V protokolu o hlavním líčení byl i nějaký přepis jednání s JUDr. Svobodovou, samotný znalecký posudek JUDr. Svobodové k dispozici neměl, byl totiž požádán o to, aby se vyjádřil k posudku Ing. Švendy a na to se soustředil. Nyní již přesně neví, co krom onoho znaleckého posudku Ing. Švendy a přepisu z hlavního líčení mu bylo dáno ze strany soudu k dispozici. Neví, zda mezi listinami byl posudek Policajného sboru Slovenské republiky, nemůže se tudíž vyjádřit k jeho stanovisku k použitelnosti srovnávacího materiálu.

Po předestření obhajobou dopisu z č.l. 4779-4780 Prof. Nouza uvedl, že v průběhu dvou let obdržel od soudu asi tři dopisy, neví, zda tento dopis viděl.

Na dotaz obhajoby Prof. Nouza uvedl, že metodu, kterou použil Ing. Švenda, rovněž používají i další vysoké školy, a to konkrétně VÚT v Brně a Západočeská univerzita v Plzni, neví však, zda tyto instituce vypracovávají znalecké posudky pro orgány činné v trestním řízení.

Dotázán obhájcem, Prof. Nouza uvedl, že si myslí, že Ing. Švenda byl doktorandem na Západočeské univerzitě.

K dotazu obhájce Prof. Nouza vypověděl, že neví, kdo určil pro Ing. Švendu tzv. nespornou nahrávku, neví, zda tuto nahrávku si pořídil Ing. Švenda či zda mu tato byla předána od policie, státního zastupitelství či soudu, původ porřízení této nesporné nahrávky mu není znám. On sám neslyšel ani jednu nahrávku ani žádnou si nepřehrál, jeho úkolem totiž bylo vyjádřit se pouze k vědeckosti použité metody, použitelnosti, případně originality této metody, k čemuž předmětnou nahrávku nepotřeboval.

Dotázán obhájcem, Prof. Nouza uvedl, že jeho vědecké zaměření je oblast umělé inteligence rozpoznávání řeči, kdy se nejedná o zaměření na trestní právo. Trestním právem ve forenzní oblasti se nezabývá vyjma projektu, který v současné době řeší pro Ministerstvo vnitra, k tomuto projektu se však nesmí vyjadřovat.

Dotázán obhajobou, Prof. Nouza vypověděl, že jeho úkolem bylo se vyjádřit, zda metody použité Ing. Švendou jsou vědecké, originální, zda mohou vést k vybudování systému, což potvrdil. Nebylo jeho úkolem se vyjadřovat či ztotožňovat s Ing. Švendou k jím uváděné pětiprocentní chybovostí, každý systém však, který je založen na počítačovém zpracování náhodných dat, pracuje pouze s určitou pravděpodobností, nikdy ne se 100 %.

Z předmětného znaleckého posudku ústavu – Laboratoře počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci, jenž tedy soud akceptoval, soud vzal za prokázané, že metoda, kterou použil Ing. Švenda při zpracování svého znaleckého posudku, není metodou nikterak novou, neznámou či objevnou, naopak tato metoda je už řadu let běžně používanou a je použitelnou při zpracování znaleckého posudku v oboru kybernetika, automatické rozpoznávání řečníka, jak byl v průběhu hlavního líčení Ing. Švendou podán. Se závěry ústavu – Laboratoře počítačového zpracování řeči Fakulty mechatroniky Technické univerzity v Liberci koresponduje i názor obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.3.2007 sp.zn. 4 Tz 114/2006, z něhož vyplývá, že Ing. Zdeněk Švenda PhD. není sice osobou zapsanou ve seznamu znalců, avšak po přibrání ad hoc k vypracování znaleckého posudku z oboru kybernetika, automatické rozpoznávání řečníka, je schopen při své odborné erudici takovýto znalecký posudek zpracovat za použití právě zmiňované metody prosté subjektivního nazírání. Z předmětného usnesení Nejvyššího soudu je pak patrné, že Ing. Švenda PhD. zpracovával celou řadu znaleckých posudků právě ve stejném oboru v letech 2000 – 2003 jako odborník pracující na Západočeské univerzitě v Plzni na fakultě aplikovaných věd.

9/2004

Soud dospěl k závěru, že znalec Ing. Švenda při zpracování znaleckého posudku použil metody, které jsou plně nezávislé na jazyku, jímž řečník mluví, lze je používat i pro porovnávání nahrávek získaných z hovorů vedených v různých jazycích, tedy metodu diametrálně odlišnou než je ta, kterou použila znalkyně Dr. Svobodová PhD., přičemž k vypracování tohoto znaleckého posudku použil metodu obecně na vědeckém poli již nejméně 20 let používanou, uznávanou a na jejím základě znalecký posudek bylo možno zpracovat bez jakýchkoli pochybností a jeho posudek je bez výhrad v nyní projednávané věci použitelný.

Vrchní soud v prvním zrušovacím usnesení též namítl, že nelze komparací obou dvou znaleckých posudků tedy znaleckého posudku Dr. Svobodové PhD. a Ing. Švendy PhD. bez pochyb prokázat, že mluvčím na sporných nahrávkách je právě obžalovaný.

Krajský soud se zabýval podrobněji touto námitkou a na tomto místě cítí se zavázán podotknout, že otázku viny obžalovaného nepostavil na komparaci mezi těmito dvěma posudky. Je sice pravdou, že oba dva posudky, respektive hodnocení jednotlivých nahrávek srovnal. Při rozhodování však především vycházel z toho, že poté, co oba dva posudky vzal v úvahu, konstatoval, že vzhledem k tomu, že Ing. Švenda podpořil výsledky svého znaleckého posudku výsledky, k nimž znalkyně Svobodová dospěla, nelze mít pochyb o znaleckém posudku Dr. Svobodové.

Je pravdou, že, (jak poukázal Vrchní soud v Olomouci), k naprosté shodě došlo mezi oběma posudky v 11 případech z celkem 16 nahrávek v prvním souboru a v rámci další skupiny sporných nahrávek, u nichž označila znalkyně Dr. Svobodová totožnost obžalovaného K. jako jednoho z mluvčích výrazem „pravděpodobně“ z celkem 32 nahrávek byla shledána shoda mezi Dr. Svobodovou a Ing. Švendou toliko v 6 případech.

Nutno však poukázat na skutečnost, že **ve zbylé části nahrávek nedošlo k neshodě, nýbrž k tomu, že zbylé nahrávky vůbec nebyly Ing. Švendou z technických důvodů zpracovány a porovnávány.** Jak sám Ing. Švenda ve svém výslechu uvedl, v tomto znaleckém posudku použil pouze část nahrávek, které mu byly předloženy z toho důvodu, že nahrávky byly velmi nízké kvality počítačově nezpracovatelné.

V této souvislosti soud považuje za nutné zdůraznit, že nikdy, ani v jediném případě, nedošlo mezi znaleckým posudkem Ing. Švendy a znaleckým posudkem Dr. Svobodové k odlišnému stanovisku v hodnocení mluvčích u jednotlivých oběma znalci posouzených nahrávek, tedy k situaci, kdy by jeden znalec totožnost vyloučil a druhý potvrdil či obráceně. Je tedy zřejmé, že v té části nahrávek, které vůbec Ing. Švenda porovnával, dochází k naprosté shodě ohledně totožnosti mluvčího se závěry učiněnými znalkyní Dr. Svobodovou. Pokud tedy ze závěru znaleckého posudku Ing. Švendy lze mít za to, že hodnocení nahrávek, které srovnával, se naprosto shoduje se znaleckým posudkem Svobodové v této jeho části, je zřejmé, že jeho znalecký posudek závěry Svobodové potvrzuje.

Za této situace soud dospěl k závěru, že k znaleckému posudku zpracovanému Svobodovou nemá výhrad, a to přesto, že u Svobodové během ústního podání znaleckého posudku v hlavním líčení došlo k omylu, tedy k záměně obžalovaného K. a obžalovaného H.. Toto chybné označení hovořících osob dle názoru soudu Svobodová naprosto jednoznačně a přesvědčivě vysvětlila. Uvedla, že v jednacím síni pro ni nemá naprostý význam pouštění jakýchkoli nahrávek, neboť k tomu, aby byla schopná identifikovat mluvčího, potřebuje

9/2004

specifické podmínky, které má pouze ve studiu, kde znalecký posudek zpracovává. Uvedla, že nahrávky v jednacích sáních v podstatě vůbec neposlouchá, jejich obsah v jednacích sáních nevnímá a vychází pouze a výhradně ze závěrů, které učinila ve studiu a které se odrazily v písemném vyhotovení posudku. Znalce projevila názor, že pouštění nahrávek v její přítomnosti v hlavním líčení považuje de facto za zcela zbytečné, neboť nemá na nic vliv. O tom, že pouštění nahrávek přímo v jednacích sáních v přítomnosti znalce se jeví zbytečným, svědčí dle názoru soudu i to, že z důvodu jejich nízké kvality si v podstatě nikdo (ani znalce, ani strany, ani senát) v první chvíli vůbec nevšiml, že k nějakému chybnému puštění nahrávek v důsledku technické závady došlo.

Vysvětlení znalce soud tedy zcela akceptoval a dospěl k závěru, že jí zpracovaný znalecký posudek není ničím zpochybněn, byť se jedná o znalecký posudek zpracovaný metodou subjektivní, kdy však i tato metoda je zcela vědecky uznávanou, a kdy evidentně její závěry se shodují se závěry znalce, jenž zpracoval (být pouze část) hovorů exaktní metodou.

Právě při rozhodování o vině soud tedy neměl pochybnosti o správnosti znaleckého posudku Svobodové a vycházel jak z něj, tak i z dalších důkazů, které byly ve spise obsaženy a v hlavním líčení provedeny. Tyto jednotlivé důkazy společně se znaleckým posudkem vinu obžalovanému v rozsahu odsuzující části rozsudku dle názoru soudu jednoznačně prokazují. Pro úplnost nutno dodat, že v případech, kdy znalce Svobodová ve znaleckém posudku označila spornou hlasovou nahrávku jako nahrávku, na níž mluví je **s velkou pravděpodobností totožný** s obžalovaným K. či **pravděpodobně totožný** obžalovaným K., soud vzal za prokázané, že na předmětných nahrávkách obžalovaný K. hovoří. V případě, kdy znalce označila hlas mluvčího na sporných zachycených nahrávkách jako hlas osoby, u níž pouze **nelze vyloučit, že mluví je totožný** s R.K., soud konstatoval, že nelze vyloučit pochybnost, že by se mohlo o jiného mluvčího jednat, a tudíž tyto nahrávky zcela vyloučil. Poté, co takto soud selektoval jednotlivé nahrávky, přistoupil teprve k hodnocení jejich obsahu, respektive obsahu těch nahrávek, které měl za použitelné při rozhodování o vině, tedy nahrávek znalce Dr. Svobodovou PhD. označených jako velmi pravděpodobně totožné a pravděpodobně totožné s obžalovaným. Následně tyto nahrávky soud přiřazoval k jednotlivým útokům, které byly obžalovanému kladeny za vinu.

Dříve, než těmito nahrávkami se soud zabýval, soud zjišťoval, zda není pochyb o totožnosti mluvčího v případě nahrávek označených za nahrávky zcela nesporné. Dospěl k závěru, že není pochyb o totožnosti řečníka na záznamu zachyceném na CD 313166 považovaném za záznam nesporný. Ostatně i Vrchní soud v prvním zrušovací usnesení se s tím ztotožňuje a poukazuje na skutečnost, že na jedné z těchto konkrétních nahrávek obžalovaný sám sebe označuje nejen příjmením, jménem, ale i přezdívkou, která v jeho případě byla používána.

Když tedy soud dospěl k závěru, že u tzv. nesporných nahrávek není pochyb o totožnosti řečníka, přistoupil k hodnocení obsahu jednotlivých, již vyselektovaných hovorů tzv. sporných. U nich do první skupiny nahrávek, tedy nahrávek, v nichž jeden z mluvčích je znalce označen jako osoba **s velkou pravděpodobností totožná** s R.K., patří **tyto nahrávky**:

Nahrávka č.1

Záznam 011-B Trak 37010329-121516-28 1 (přepis nahrávky č.l. **1758**). Jedná se o záznam hovoru ze dne **29.3.2001 ve 12.15** hodin, hovor je veden z neurčeného telefonního čísla volající ženou na tel. č. XXXXX muži. Žena volá muži (znalce označenému jako muži velmi pravděpodobně totožnému s obžalovaným K.), žena se ptá, co to tam bouchá, jestli tam je ještě policie. Muž říká, jestli by se nedalo v Židlochovicích zjistit, co se děje. Žena předává telefon B.. Volaný muž se ho ptá, jestli se nedá v Židlochovicích zjistit, co se děje, neboť jsou tam starý

9/2004

s mladým. B. sděluje, že když se za ním zastavili, starý F. už byl v autě, mladého policisté nakládali. Starý s nima nekomunikuje, neboť měli tam nějakou šťáru. B. vyjadřuje obavu o to, jak dalece se F. „posere“ s jeho Filckou (F.). B. uvádí, že F. se do výpovědi zapléтал, řekl, že to mají od nějakého Ukrajince.

Z doby, kdy hovor probírá, je zřejmé, že se tak děje v čase, kdy u F. probíhá domovní prohlídka v garáži v XXXXX.

Nahrávka č.2

Hovor ze dne **29.3.2001, čas 12.38** hodin, záznam B Trak 37010329 -12380926 BM wav (přepis č.l. **1759**), kdy i v tomto případě znalkyně označuje totožnost volající osoby za osobu s velkou pravděpodobností totožnou s obžalovaným K.. Volající telefonuje se stejného čísla XXXXX na nezjištěné telefonní číslo, kdy hovor přebírá žena. Volající muž hovoří s ženou, kterou oslovuje „mami“. Říká, kdyby byl nějaký problém, pak K. (K. J. – družka obžalovaného) má u sebe smlouvu a tuto jí předá. Jedná se o problém s F. garáží. Pokud by vznikl nějaký problém, tak matka má říci, že tato smlouva leží u ní už od léta. Muž matku instruuje, aby smlouvu předala, kdyby ji chtěli policisté.

Nahrávka č.3

Jako další hovor, v němž znalkyně označila jednoho z mluvčích za osobu s velkou pravděpodobností totožnou s R.K., je hovor ze skupiny 04 pod č. B Trak 03001031-160954-20 a (přepis č.l. **1536**). Hovor se odehrává dne **31.10.2000 v 16.09** hodin, volajícím je muž z tel.č. XXXXX, volaným muž používající tel.č. XXXXX. Volající se táže, zda volaný chce ještě takové to na 2 kolech, rychlé, pokud ano – tak to pro volanou osobu má. Jedná se o Kawinu 750 Ninju za půl sta. Volaný žádá, aby volající mu poslal zprávu, ať ví, co má kupci zavolat.

Nahrávka č.4

Následuje hovor č. B TRAK 03001031-16215114b (přepis č.l. **1537**). Nutno poznamenat, že v tomto případě se znalkyně shodla se znalcem Ing. Švendou, jenž tento hovor rovněž hodnotil a pravděpodobnost totožnosti mluvčího s obžalovaným K. v tomto případě označil na 0,9152. Hovor se odehrává dne **31.10.2000, čas 16.21** hodin. Volající se muž z tel.č. XXXXX, volaným muž na tel.č. XXXXX. Volaný se táže volajícího, kolik za to jejich chtějí. Volající uvádí, že je v super stavu, rok asi 4, je to starší model, není to ZX, ale ZXL 750, ta dražší, závodní model.

Nahrávka č.5

Následující hovor v této skupině je hovor zachycený na záznamu B Trak 03001101180121-17 d (přepis č.l. **1539**). I v tomto případě nutno podotknout, že oba znalci se shodli. Pravděpodobnost totožnosti s obžalovaným K. Ing. Švenda označil výsledkem 0,9384. Hovor probíhá dne **1.11.2000 v 18.01** hodin, volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na č. XXXXX. Volající muž se dotazuje volaného, zda policisté našli při kontrole v jeho vozidle SPZ-ku. Volaný muž vyčítá volajícímu, že tuto poznávací značku měl vyhodit. Volající nabádá, aby auto bylo odvezeno. Volaný uvádí, že nemá k vozidlu klíče. Volající ho nabádá, aby s tím autem radši nevyjížděl proto, že by ho mohli chytit policisté z Židlochovic. Volající se ptá, zda při zadržení zjistili pravou totožnost volaného, ten připouští – že ano a dodává, že policisté věděli, koho zastavují, na místo však nepřišel ani vyšetřovák. Volající si libuje, že je dobré, že ho policisté pustili a nabádá, aby zavolal domů K., jestli nemá doma „návštěvu“.

Nahrávka č.6

Další hovor znalkyní zařazený do této skupiny je hovor B Trak 04010310-150959-17 (přepis č.l. **1729**). I v tomto případě hovor hodnotil znalec Dr. Švenda, přičemž pravděpodobnou totožnost s obžalovaným K. stanovil výsledkem 0,9489. Hovor se odehrává **10.3.2001 v 15.09**

9/2004

hodin, volající muž z tel.č. XXXXX, volaný muž z tel.č. XXXXX, jenž předává telefon během hovoru dalšímu muži. Z obsahu hovoru je zřejmé, že volající muž radí druhému volanému muži, jakým způsobem má odstranit zajišťovací zařízení u vozidla. Sděluje, že nedá se to vyhnout, protože zařízení drží na táhlách, je to nutno otevřít, odvrtat, vyhnout zařízení jde u klasického vozu, u toho nikoli.

Nahrávka č.7

Další hovor v této skupině je hovor na záznamu B Trak 03001013-192433-17a (přepis č.l. **1521**). Hovor probíhá **13.10.2000 v 19.24** hodin mezi volajícím mužem z telefonu 602567727 a volaným mužem na telefonu XXXXX. Volající sděluje volanému, že jede za tím pánem do Brna. Volaného muže oslovuje jménem R.. Volaný (R.) uvádí, že kdyby muž dal zálohu, pak ať mu to natextuje a do rána to bude hotové. Volající se táže, kolik má být akontace, zda za stejné, jako má volaný, chce 20. Kdyby to bylo ještě novější o řadu, o stupínek, volaný se ptá, jestli vyšší třída a sděluje, že pak by to bylo za 30. Volající oslovuje volaného R. Draku a domlouvají si další telefonát.

Nahrávka č.8

Další hovor na záznamu B Trak 03001014-134232-21e (doslovný přepis č.l. **1525**) – i v tomto případě došlo ke shodě se znalcem Ing. Švendou, jenž hovor hodnotil, a který pravděpodobnost totožnosti, že jedním z aktérů je obžalovaný K., stanovil výsledkem 0,8913. Hovor probíhá **14.10.2000 ve 13.42** hodin, volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volající sděluje volanému, že má pro něho to „české“. Ptá se, zda volaný chce to „české“ přímo pro sebe nebo pro někoho. Po sdělení, že volaný chce to „české“ pro sebe a dotazu, co tam je, volající uvádí, že srazil srnku. Volaný sděluje, že si všiml, že má volající rozbité sklo. Volající uvažuje o výměně a ptá se, zda volaný má k tomu nějaké dobré věci. Volaný uvádí, že nemá nic, má pouze kupce na celý předek. Kupec by si vzal nárazník, kapotu, obě dvě světla, blinkry, zadní nárazník a dveře zadní. Volající proto uvádí, že doveze „jí“ celou. Na dotaz volaného, jestli je nějaká dobrá, pěkná, volající uvádí - že ano, ale že si ji vlastně nechá, protože si ji dovezl v barvě, volanému doveze jinou, protože mu je úplně jedno, jaká barva to bude, což volaný potvrzuje.

Nahrávka č.9

Další záznam, na němž znalkyně, stejně jako v předchozích případech, označila jednoho z mluvčích za osobu s velkou pravděpodobností totožnou s R.K., je záznam na B Trak 03001014-145028-21f (přepis č.l. **1527**). I v tomto případě Ing. Švenda hovor hodnotil a označil totožnost hovořící osoby s R.K. s výsledkem 0,9511. Hovor probíhá **14.10.2000 ve 14.50** hodin mezi volajícím mužem z telefonu XXXXX a volaným mužem na telefonu XXXXX. Volající se ptá, zda volaného včera vzbudil. Volaný sděluje, že potom usnul, ale volající volal chvíli poté. Volaný uvádí, že společně s D. jeli rychle to sfouknout, protože volaný našel dobře to „modrý“. Na dotaz volající, zda to udělali, volaný uvádí, že ano a potom usnul.

Nahrávka č.10

Další nahrávka znalkyní označená za nahrávku, na níž 1 z mluvčích je s velkou pravděpodobností totožný s R.K., je nahrávka B Trak 35010303 - 095343-11j (přepis č.l. **1681**). I v tomto případě se znalci shodli a Ing. Švenda hodnotí tento hovor pravděpodobnost totožnosti s R.K. u jednoho z mluvčích označil výsledkem 0,9511. Hovor se odehrává **3.3.2001 v 09.53** hodin mezi mužem volajícím z tel.č. XXXXX na telefon XXXXX dalšímu muži. Volající sděluje, že „to“ hodil na dvůr k rodičům a jak to vyřídí, tak hnedka auto doveze. Volaný

9/2004

navrhuje, aby volající si do „toho“ sedl a projížděl se v okolí tam, kde je, ale nemá jezdit rychle. Volající uvádí, že bude jezdit v klidu.

Nahrávka č.11

Na záznamu B Trak 35010303 - 164402-14n (přepis č.l. **1688**) je záznam hovoru uskutečněného dne **5.3.2001 v 16.44** hodin. Volajícím je muž z tel.č. XXXXX, volaným muž na tel.č. XXXXX. Na dotaz volajícího volaný uvádí, že právě za ním vyjíždí. Volající uvádí, že mu telefonoval, že má už krátké japonské benzinové, že už to někde sehnal. Volaný muž má to rovněž, ale dlouhé, kdyby náhodou někdo chtěl, je to dva osmička TD, je to dlouhé, je to cizinec, má to rámy, nášlapy, všechno. Volající navrhuje, aby to prodal komunistovi. Ten říkal, že Vito neklapne, protože v tom se zabil člověk a oni to Vito můžou sešrotovat, nemůžou to prodat. Kdyby nebylo Vito, chtěl by nějakého Wagona, Pajero nebo něco takového. Volaný uvádí, že za chvíli přijde. Volající sděluje, že ještě „to“ mají v Hustopečích.

Nahrávka č.12

Další hovor na záznamu B Trak 12010115-20010118c (přepis č.l. **1630**) proběhl **15.1.2001 ve 20.01** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX představuje se v hovoru jako P.. Volaný muž na telefon XXXXX se představuje jako M.P. se ptá M., zda by moc vadilo, kdyby „to“ zůstalo u něj ještě do zítřka. M. uvádí, že zítra „to“ musí odvézt, neboť slíbil policajtovi spravit auto a už ho dneska odřekl. P. ujišťuje, že zítra „to“ odveze.

Nahrávka č.13

Další záznam B Trak 12010116-171740-18d (přepis č.l. **1632**) – Hovor proběhl **16.1.2001 v 17.17** hodin. Volající je muž z tel.č. XXXXX oslovovaný jako M., volaný je muž na tel.č. XXXXX. M. telefonuje muži, který sděluje, že se zastaví kolem 7. M. ho pohání, uvádí, že kurva policajtská ho otravuje, že se mu na to aspoň podívat a on ho musí furt odříkat. Volaný uvádí, že už to tam má domluvený, on to tam všechno má, kolem 7. bude u M..

Nahrávka č.14

Záznam B Trak 35010115 – 113029 - 21h (přepis č.l. **1624**) – V tomto případě nutno zdůraznit, že opět došlo ke shodě se znalcem Ing. Švendou, který tento hovor hodnotil, a který pravděpodobnost totožnosti hovořícího muže s obžalovaným K. v tomto případě označil výsledkem 0,9406. Hovor proběhl dne **15.1.2001 v 11.30** hodin. Volající je žena z tel.č. XXXXX, volaný je muž na telefonu XXXXX. Žena volá muži, ptá se, zda nemá prodlouženého Forda. Muž uvádí, že Forda nemá, ale má něco zbytečného, úplně novou AUDI A6, žena toto nechce.

Nahrávka č.15

Záznam B Trak 35010116-194304-19r (přepis č.l. **1639**) – I v tomto případě došlo ke shodě Dr. Svobodové s Ing. Švendou, který hovor hodnotil, a jenž pravděpodobnost totožnosti v případě tohoto mluvčího označil výsledkem 0,9396. Hovor proběhl **16.1.2001 v 19.43** hodin. Volající je muž z telefonu XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volaný muž sděluje volajícímu, že musí „to“ odtam dát pryč, počká na volající v XXXXX. Volající však žádá, aby na něj počkal v Brně u OMV areálu.

Nahrávka č.16

Záznam B Trak 03001022 - 002146-19a (přepis č.l. **1817**) – I v tomto případě oba znalci se shodli a pravděpodobnost totožnosti hovořícího muže s obžalovaným K. u Ing. Švendy, jenž hodnotil i tento hovor, je stanovena výsledkem 0,9396. Hovor proběhl **22.10.2000 v 00.21** hodin. Volající žena oslovovaná volaným K. z tel.č. XXXXX, volaný muž na tel. č. XXXXX

9/2004

oslovovaný ženou R..K. volá R., jestli přijde, že v bytě budou malíři. R. nechce, vyčítá K., že bude někde chrápat a malíři si budou chodit po bytě a uvádí: „Podívej se, kolik je doma věcí, všelijakých pičovín. To nejsou moji bráši. Chápeš? Tam je samá čórka. Ty si klidně jdeš spát a necháš tam někoho malovat, ty vole, a dělat si, co chce.“ K. nabízí, že tedy aspoň v bytě uklidí a potom půjde pryč. Dochází mezi nimi k hádce.

Nahrávka č.17

Záznam B Trak 03001007-222004-19e (přepis č.l. **1510**) – I v tomto případě se znalci shodli a Ing. Švenda hodnotící tento hovor ohodnotil pravděpodobnost totožnosti jednoho z mluvčích s R.K. výsledkem 0,6638. Hovor proběhl dne **7.10.2000 ve 22.20** hodin. Volající je muž z tel.č. XXXXX, volaným je H. – tel.č. XXXXX. Volající oslovuje volanou osobu H.. Volající se ptá, jak se domlouval tenkrát na „to americké“. Volaný se ptá, zda myslí „to velké“. Volající potvrzuje. Volaný uvádí, že se o tom hovořilo minule. Volající se ptá, jestli „šedé“, což volaný schvaluje. Volající uvádí, že by to mohlo být asi zítra, zároveň by to nějak sfoukli obojí, není to ale ještě 100%.

Nahrávka č.18

Nahrávka B Trak 03001008 - 115439-12g (přepis č.l. **1514**) – I v tomto případě došlo ke shodě Dr. Svobodové s Ing. Švendou, jenž hodnotil i tento hovor, a jenž pravděpodobnost totožnosti jednoho z mluvčích s R.K. označil výsledkem 0,6815. Hovor proběhl **8.10.2000 v 11.54** hodin. Volající představující se jménem H. z tel.č. 608181502, volaná osoba je muž volající z tel.č. XXXXX. Volající se táže, jakou má barvu „to velké“. Volaný se ptá osoby jménem D. a D. odpovídá na hlas „takovou tmavou zelenou“. Volající se ptá, jestli to je 33 nebo 38. Volaný opět se táže D. na obsah a uvádí 38. Volající se ptá, jestli to je A7 nebo 6. Volaný uvádí, že je to 5, ale je to jak nové, „kůžu to má, maximální výbavu“. Volající si libuje, jak je to dobrý a táže se, zda chce jet najednou. Volaný uvádí, že by to vzal. Volající se táže, jestli pojedou večer, volaný však uvádí, že by vyjel už radši teď. Volající na to uvádí, že jedno může klidně, ale na druhé musí však ví co, na což volaný reaguje „sehnat fleka“ a dodává, kdyby nesehnal volající fleka, tak mu má zavolat, a volaný pojedou nejdřív jedním a druhé by se dovezlo zítra. Volaný žádá, aby se to zjistilo rychle, aby si mohl naplánovat den. Volající uvádí, že to klidně může. Ptá se, který vezme. Volaný se táže, které chce. Volající uvádí, aby radši vzal napřed „velké“.

Další skupinu tvoří sporné nahrávky z CD 361647 znalkyní Dr. Svobodovou ve znaleckém posudku označené za nahrávky, kdy 1 z mluvčích je **pravděpodobně totožný** s R.K.. Jedná se o **tyto nahrávky**:

Nahrávka č.19

B Trak 35-010329-091201-17 a (přepis č.l. **1743**) – Hovor proběhl dne **29.3.2001 v 09.12** hodin. Volajícím je z tel.č. XXXXX nejdřív žena, která předává telefon muži. Volaným je na telefonu XXXXX muž. Volající žena se táže, kolik jich tam teďka je. Volaný muž uvádí, že přijela kriminálka. Žena sděluje, že před chvílí 2 byli u ní a už si myslela, že volaný miláček mohl vyskočit z okna. Volaný muž namítá, že 1 odjíždí, avšak volající pro tentokrát muž u telefonu se ptá, jestli tam 1 nezůstal. Volaný muž uvádí, 1 muž tam zůstal, když odjížděli. Pak někdo nasedal do auta, odvezli ho, takže jeli asi do garáže. Volající uvádí, že oni odjeli, bouchali a říkali: „Pane F., otevře. My Vás potřebujeme.“ Nyní jde o to, že stojí před vchodem, možná bude lepší, když se M. zašije. Volající totiž v mezidobí může nachystat smlouvu, jako že volaný to nezprostředkoval a K. tu smlouvu může vzít domů. Volaný žádá volajícího muže, aby něco nachystal, hlavně aby dal jméno a F., aby si něco dosvědčil.

9/2004

Nahrávka č.20

Záznam B Trak 35-010329-092018-13 b (přepis č.l. **1744**) – Hovor proběhl **29.3.2001 v 09.20** hodin, volající muž na telefonu XXXXX, volaná žena telefon XXXXX. Volající se táže, kde jsou ty „švestky“. Žena uvádí, že jde dolů, proto na ně nevidí, jde s B. k jeho rodičům, napíšu „to“ na stroji. Muž uvádí, že kdyby to bylo třeba potvrdit právnicky, tak ať žena zavolá jejich advokátovi. Žena se ptá, zda jejímu, posléze uvádí „XXXXX“, což volající potvrzuje.

Nahrávka č.21

Záznam B Trak 35-010329-094806-17 c (přepis č.l. **1746**) – Hovor proběhl **29.3.2001 v 9.48** hodin. Volající z tel.č. XXXXX jsou opět žena a muž oslovovaný B.. Volaný na telefonu XXXXX je muž oslovovaný P.. Volající žena oslovuje volaného „miláčku“ s tím, že jí volal kriminalista a dává muži 20 minut, aby vylezl ven, nebo jdou do bytu. Policista jí navrhl 2 možnosti: Aby volaný vylezl ven, že s ním potřebují policisté mluvit, nebo bude domovní prohlídka, pokud do 20-ti minut nevyjde. Ptá se, co má dělat. Volaný muž oslovovaný jako P. chce hovořit s B., dochází k předání telefonu. Žena sděluje, že volá R.. B. oslovující volaného P. se s P. dohadují, kde „oni“ vzali na ženu telefon. B. vyslovuje podezření, že jim to číslo dal F.. P. se ptal, jestli má vylézt. B. hovoří, že policisté povolení nedostanou. Kdyby ho měli, tak už dávno jsou v bytě. B. se ptá, jestli P. se dovolal na nějaké číslo. P. uvádí, že nikoli, nikdo to nebere a uvádí, že bude potřeboval alibi na ten den nebo na tu noc. B. uvádí, že neví, na kterou přesně. P. uvádí, že to bylo včera, předevečirem v noci. B. se ptá, jestli to bylo 100% předevečirem. P. uvádí „včera v noci ne, tu noc předtím“. B. pak konstatuje, že to muselo být asi z úterka na středu. P. uvádí, že to ví D.. D. jel totiž domů, že má ještě nějaký pas, že by bylo možná lepší ... P. uvádí, že potřebuje, aby mu odjel s autem, klíče má u sebe K.. Volající se ptá, jestli D., neboť neví, jestli to bude stíhat. P. hovoří, že to auto ...

Nahrávka č.22

Záznam B Trak 37-010329-080136-25 e (přepis č.l. **1738**) – Jedná se o hovor z **29.3.2001 v 8.01** hodin. Volající je muž z tel.č. XXXXX představující se jako P., volaný je neznámý muž oslovovaný P. B.. Na dotaz P., kde je, volaný uvádí, že jede domů. P. sděluje, že je u něj kriminálka a jsou tady F.. P. opakuje, že je u něho kriminálka, že mají povolení do garáže a že bouchají na něj. Volaný mu radí, aby zatelefonoval P.. P. žádá, aby něco namyslel, neboť on sám se musí odsad' zdekovat. Neví totiž, co má dělat. B. mu radí, ať určitě „vezme loď“, pokud to zvládne. P. uvádí, že neví, kolik jich tady je. B. mu radí, aby vylezl na střechu. P. uvádí, že „oni“ jsou ale už i ve vchodě.

Nahrávka č.23

Záznam B Trak 37-010329-083844-13 f (přepis č.l. **1739**) – Hovor proběhl **29.3.2001 v 08.38** hodin. Volající je muž M. na tel.č. XXXXX, volaný je muž na tel.č. XXXXX. Mimo telefon je slyšet muže uvádějící „von říkal, že to včera večer vodveze, magor“; a ženu, která uvádí „von je tak blbej“. Následuje telefonní hovor – volající se představuje jménem M. a uvádí, že „oni“ mají povolení ke vstupu, byli tam, všechno si zkontrolovali a teď chtějí jít k volanému domů. Kdyby volaný to chtěl nějak odvézt, tak tam ale stojí policajt, ale normálně se to odvézt dá. Oni říkal, že když odjedou pryč a někdo to odveze, tak nemají vlastně žádný důkaz. Volaný vyzývá M., aby rychle zajeli pro B.. M. uvádí, že „voni“ vzali z toho počítač nebo něco, nějaký krabíčka z auta, kufry, „všechny tvoje věci“. Volaný muž se táže, zda M. řekl, že auto či garáž má volaný pronajatou. M. uvádí, že nemá na to papír, on to totiž ví, že to je volaného, „on“ říkal, že v létě tam byla nějaká žlutá motorka, M. ale neřekl, že patřila volanému. Na dotaz, jestli M. má napsanou nějakou smlouvu s volaným, M. odpověděl, že žádnou smlouvu napsanou nemá, že je to na psí knížku, že volaný má od toho klíče, že si tam věci vozí, že tam volaný měl tu motorku a ten Bavorák je na papírech. Volaný urguje, aby rychle zajeli pro B., ať mu B. zavolá.

9/2004

Nahrávka č.24

Záznam B Trak 37-010329-084642-11 g (přepis č.l. **1740-1741**) – Hovor proběhl **29.3.2001 v 8.46** hodin. Volající osoba je muž z tel.č. XXXXX, volaný je muž oslovovaný jako B. na tel.č. XXXXX. Do hovoru vstupuje i žena. Žena sděluje, že B. neotvírá a pořád bouchá. Pak uvádí, že B. už vstal. Žena sděluje, že mají problém a že B. předá R.. Volající uvádí, že je u něho kriminálka, nemůže se dostat z baráku, mají povolení do garáže u starého F., kam něco dali. Na B. dotaz volající uvádí, že má klíč, F. klíč má taky. Volající muž chce udělat nějakou smlouvu na někoho, kdo to tam dal, na nějaké „jogurty“ nebo podobně. K námitce B., že už tam byli u F., B. přemýšlí, na koho smlouvu udělat. Volající navrhuje, aby ve smlouvě bylo, že to pronajal nějakým „jogurtům“. B. uvádí, že přišel M. s K. a něco s nimi napíše. Ptá se, kdo vtrhl na místo, zda to byli Břeclaváci. Volající uvádí, že to byli Brňáci, nechápe, jak je to možné. Na B. dotaz, zda doma nic nemá, volající uvádí, že nikoli, ale jde o to, aby F. řekl, že za ním byli nějakí „jogurti“, protože vlastně volající nemá s F. smlouvu ani nic. Uvádí, že „voni vlastně na mě vůbec nic nemají.“ Volající uvádí, že policisté byli v garáži, doporučuje, aby B. promluvil s F. a za chvíli zavolal.

Nahrávka č.25

B Trak 37-010329-090307-17 h (přepis č.l. **1742**) – Hovor proběhl **29.3.2001 v 9.02** hodin. Volající je žena z tel.č. XXXXX a muž hovořící v pozadí, volaný je muž na tel.č. XXXXX. Volající žena sděluje volanému muži, že je zrovna u B., kterému bouchá na dveře kriminálka, aby dveře otevřel. Volaný muž se ptá, zda tam má F. auto. Po potvrzení volaný sděluje, že teďka křičel někdo přes dveře, aby šel F., že potřebuje jít ke garáži. Volaný žádá ženu, aby mu předala F.. Po převzetí telefonu, volaný muž nabádá F., aby, než s „nima“ půjde, tak ať se podívá na to jméno, na kterého se bude sepisovat smlouva, a nabádá, aby F. řekl, že o smlouvě ví, že to měl pronajatý od volaného muže takový a takový člověk.

Nahrávka č.26

B Trak 37-010329-142503-24 o (přepis č.l. **1762-1765**) – Volající je muž z telefonu č. XXXXX, volaná je žena na telefonu XXXXX, následně do hovoru se zapojí další muž. Hovor proběhl **29.3.2001 ve 14.25** hodin. Žena sděluje, že je společně s F.. F. už je venku, prý se ho na volajícího vůbec neptali, že prý ale ví všechno. Dochází k předání telefonu, volající se ptá F., jak vše probíhalo. Ten uvádí, že všechno je odvezeno, motorky i obě auta. Policisté se ptali, odkud to volající má, kdy tam byl poprvé, na Bavorák se byl podívat nějaký expert, jestli tam byla nějaká auta navíc. F. však řekl, že neví, že tam nechodil. Neřekl jim však, že to půjčoval volající muž dál dalším lidem, protože se na něho vůbec neptali, pouze se ptali, jestli to měl půjčené volající muž a že za to volající půjčil F. tu Felicii. Oba aktéři hovoru se dohadují, jestli na místě nezůstala utajená kamera v garáži. F. dále sděluje, že AUDIna, která byla v garáži je úplně nejnovější model z loňského října, prý to mělo v sobě nějaký čip, proto to našli, říkali si to totiž policisté mezi sebou. Ti měli po příchodu povolení k domovní prohlídce, měli s sebou už i zámečníka, ale nevěděli vůbec, že tam jsou i motorky, šli totiž jenom po té AUDIně. Dokonce s nimi přijela odtahovka jenom na 1 auto, musela přijet další pro další auto a pro motorky. F. dále sděluje, že policisté se ptali, jestli F. s volajícím mužem mluvil, zda to odveze hned, kdy to zmizí. F. řekl, že vyzýval volajícího, ať to auto z garáže zmizí. F. dále sděluje, že policistům řekl, že tu garáž půjčil jenom tak na dobré slovo. Teď ale je třeba sepsat nějakou nájemní smlouvu, že pronajímal garáž prostřednictvím pana R. K. panu M.S.. Tuto formulaci volající schvaluje, F. však uvádí, že policistům už sdělil, že garáž půjčil rovnou volajícímu. Volající se ptá, co se ještě dál dělo. F. uvádí, že brali pachové stopy, ale na místě jsou jenom F.

9/2004

otisky. F. uvádí, že určitě jeho otisky v autě budou, protože v autě byl vlezlý, je tam určitě i jeho pachová stopa a jeho boty. Doufá, že pokud na to auto nehrabali, pak na auto sahal jenom on – tedy F. a jeho táta. Volající projevuje obavu, že určitě v AUDIně má uvnitř rovněž otisky, protože tam určitě byl taky. F. předává telefon zpět K.. K. uvádí, že je u R. a má už ten papír. Volající muž žádá K., aby požádala R., aby jela s F. do vchodu a R. přitom u sebe měla K. telefon a aby mu přesně řekla, kde policajt stojí. Pokud policajt stojí někde za rohem, tak volající z bytu zmizí. R. odmítá. Volající žádá, aby to řekla K. a aby tedy šla K..

Nahrávka č.27

B Trak 37-010329-101220-24 i (přepis č.l. **1752**) – Hovor byl uskutečněn **29.3.2001 v 10.12** hodin, volající muž z tel.č. XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Volající uvádí, že D. mu nadiktoval generálie „jogurta“, má jeho pas, „jogurt“ se jmenuje M. S., jedná se o staršího muže, 43. ročník. Volaný muž uvádí, že kdyby bylo potřeba svědky, kteří by potvrdili, že toho muže viděli s volaným, tak je nutno komukoli říct, že toho muže budou popisovat jako někoho staršího, např. Agima. Volající muž dále uvádí, že kdyby volaný potřeboval alibi na predevčerejšek, tak aby trval na P. a řekl alibi, jaké chce, ale musí být rozumné, např. může dosvědčit K., že byli spolu v Praze, je jí to však třeba říci. Dál se domlouvají, že posléze volaný měl být u matky. Volající muž předává telefon K.. Volaný muž opakuje požadované alibi, tedy že predevčírem byli spolu v Praze, přijeli večer kolem 9., 10. a vraceli se ráno domů. K. s poskytnutím alibi souhlasí.

Nahrávka č.28

B Trak 37-010329-111021-13 j (přepis č.l. **1754**) – Jde o telefonní hovor z **29.3.2001 v 11.10** hodin. Volající je muž z tel.č. XXXXX, volaná je žena, následně přebírá telefon muž na tel.č. XXXXX. Žena uvádí, že jedou „to“ napsat. Mluvila už s L., ten jí řekl, že to však zpětně nelze, neví proč, s L. mluvil B.. Po předání telefonu B. uvádí, že napsat se „to“ zpětně dá, akorát Libor „to“ notářsky zpětně neověří, neboť by to muselo být zapsáno v knize. B. „to“ napíše, zkopíruje staré notářské ověření, to se k tomu připne, napíše se tam, že byl volající pověřen pronajmout F. garáž panu tomu a tomu. F. chtěl garáž pronajmout, volající nevěděl, co s tím, tak řekl, že se domluví a garáž pronajal. Volaný se zajímá, jak se K. dostane s tím ale domů. Volající uvádí, aby to udělala tak, aby papír nechala u našich. B. projevuje obavu, že sice K. nemohou bránit, aby šla domů, ale bude jim jasné, že něco donesla, K. totiž řekla, že jde pro právníka, každopádně B. volá P., už to zkoušel, ale ten tam není.

Nahrávka č.29

B Trak 37-010329-113028-24 k (přepis č.l. **1756**) – Jde o hovor z **29.3.2001 v 11.30** hodin, volající je muž z nezjištěného tel.č., volaný je muž na tel.č. XXXXX. Volající se táže, zda smlouva bude udělaná od začátku prosince, volaný s tím souhlasí. Volající se projevuje obavu, že F. řekne kdovíco, může říci, že už to je v užívání rok, kdyby něco, tak je třeba do „toho“ stylizovat, že garáž měl volaný, spravoval tam auta a pak to pronajal. Bude zřejmé, že se přesně takto nedomluvili, protože si to volaný nepamatuje a navíc neví, co řekl F.. Volaný muž uvádí, že „švestky“ říkali K., že už v létě volaný tam jezdil na žluté motorce. Volající uvádí, že policisté se ptali F., kde ta žlutá motorka je. Na dotaz volaného volající uvádí, že smlouva jde napsat dřív, ale „bramborák“ je už dva roky, tak musí být jasné, že ho tam mohli dát i oni, že patřil rovněž jim. Oba muži se dále dohadují, zda smlouvu tedy napsat od začátku prosince nebo už od června. Volaný žádá volajícího, aby smlouvu sepsal od června, musí to být ale od začátku června, neboť v půlce volaného zavřeli. Volající konstatuje, že smlouvu sepíše od začátku června s tím, že to bylo těsně předtím, než volaného zavřeli. Datum si volaný pamatuje, bylo to nějak 20. nebo 17. července, vlastně června.

9/2004

Nahrávka č.30

B Trak 91-010329-094245-19 p (přepis č.l. **1745**) – hovor z **29.3.2001 v 9.42** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX oslovovaný volaným jako P., volaný muž na tel.č. XXXXX. P. sděluje muži, že je u něj kriminálka, mají vstup do garáže v XXXXX. Vyzývá volaného, aby volal B., ten je totiž na cestě s K. skrz tu plnou moc.

Nahrávka č.31

B Trak 91-010329-152703-17 v (přepis č.l. **1766**) – hovor z **29.3.2001, čas 15.27** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Volající se ptá, zda už je klid, volaný uvádí, že „voni tady furt šaškujou“. Volající uvádí, že u něj už taky byli, ale ně tak naostro jak u volaného. Volaný potvrzuje, že už mu „to“ přišlo. Hovoří spolu o tom, že před F. se policisté bavili, že našli vše podle čipu. Volající sděluje, že už udělal „to“, na co volaný čekal a má „to“ doma, budu volaného kontaktovat z jiného čísla z Oskaru.

Nahrávka č.32

B Trak 03001102 - 045649-10 b (přepis č.l. **1550**) – hovor z **2.11.2000, čas 04.56** hodin. Tato nahrávka se vztahovala k bodu 5 obžaloby, o němž bylo již pravomocně rozhodnuto.

Nahrávka č.33

B Trak 35010308 - 070409-13 h (přepis č.l. **1702**) – hovor z **8.3.2001, čas 07.04** hodin. Volající muž na tel.č. XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Oba muži se baví o tom, zda v Hodoníně se dá platit platebními kartami.

Nahrávka č.34

B Trak 35010308 – 135910 - 14 i (přepis č.l. **1703**) – V tomto případě došlo ke shodě Dr. Svobodové s Ing. Švendou hodnotícím tento hovor, jenž pravděpodobnost, že jedním z volajících je obžalovaný R.K., stanovil výsledkem 0,9511. Hovor proběhl dne **8.3.2001 ve 13.59** hodin. Volajícím byl muž z telefonního čísla XXXXX, volaným byl muž na tel.č. XXXXX. Volaný muž uvádí, že vyjede až kolem 4. hodiny. Na dotaz volajícího, zda to platí, volaný uvádí, že platí, ale takto „to velký“. Volaný se ptá, kde „to další“ je, zda v Brně. Volající uvádí, že je to blíž k vám. Na dotaz opakovaný volaného, zda se jedná o „Němce“ nebo „Čecha“, volající uvádí, že je to „Deutsch“. Volaný konstatuje, že je to dobře, že je to „Deutsch“, ptá se, zda to má německou SPZ. Volající uvádí, ať se nestará. Volaný uvádí, že to potřebuje vědět, neboť bude volat, ptá se, zda to bude za cenu, jak se domluvili. Volající uvádí, že to bude za 120. Volaný sděluje, že dá 150. Volající se ptá, zda na tom volaný má deset, zda to prodal. Volaný uvádí, že má na tom 10 tisíc, on mu říkal, že by to od něj vzal za 60 tisíc.

Nahrávka č.35

B Trak 03001031-164317-11 c (přepis č.l. **1538**) – rozhovor z **31.10.2000, čas 16.43** hodin. Volající muž na tel.č. XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Volaný se ptá, zda už je ... Volající se ptá, který je to rok, jak je stará. Volaný uvádí, že se jedná o 5. Volající sděluje, že on mu říkal Ninja je 600 a 900. Volaný sděluje, že se jedná o 750, je to super bike, on je kretén a ne motorkář.

Nahrávka č.36

B Trak 91010310-053858-05g (přepis č.l.**1721**) –rozhovor ze dne **10.3.2001, čas 05.38** hod.

9/2004

Volající muž z tel.0XXXXX, volaný muž na tel. XXXXX oslovovaný volajícím jako P.. Ten na dotaz volajícího uvádí, že právě najíždí před Poho... na dálnici. Volající sděluje, že má na chvíli flek. Volaný sděluje, že posledně tam toho měli hodně, nikdy nebyl problém.

Nahrávka č.37

B Trak 35010303 – 085856 - 11 h (přepis č.l. **1679**) – V tomto případě došlo rovněž ke shodě s druhým znalcem, jenž vyčíslil pravděpodobnost totožnosti hovořící osoby s R.K. výsledkem 0,6870. Hovor proběhl **3.3.2001, čas 08.58** hodin. Volající muž oslovovaný jako J. tel.č. XXXXX, volaný je muž na tel.č. XXXXX. Na dotaz, kde J. se nachází, ten odpovídá, že je před barákem volaného a odjíždí po silnici směrem do Sokolnic přes Měnin a Telnici. Jak přijede na most Sokolnice, tak na tom mostě ...

Nahrávka č.38

B Trak 35010303 – 102750 - 03 k (přepis č.l. **1683**) – hovor z **3.3.2001, čas 10.27** hodin. Volající muž tel.č. XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Volající sděluje, že mu volal D., ptal se, kde lítá. Volající říkal, že se projíždí ve voze, v současné době se akorát blíží k Rajhradu. Volaný ho varuje, aby dál nejezdil, aby jel radši na druhou stranu, třeba na Hustopeče.

Nahrávka č.39

B Trak 35010303 - 111136-12 m (přepis č.l. **1686**) – hovor ze dne **3.3.2001, čas 11.11** hodin. Volající muž z tel.č. XXXXX oslovovaný volaným P., volaný muž z tel.č. XXXXXX. Volaný sděluje, že jede z I. do Brna, P. ho žádá, aby se cestou zeptal na to s těma „třema pičkama“, takový velký, větší, dva osmičku. Na dotaz volaného, zda nejde o dva sedm, volající uvádí, že dva osm intrkuler. Volaný namítá, že se jedná o dva sedm. Ptá se, jaký je to rok. Volající oslovovaný jménem P. uvádí, že je to devět dva nebo tři, má to všechno, ty kovovy věci.

Nahrávka č.40

B Trak 12010115 – 044710-05 a (přepis č.l. **1621**) – hovor uskutečněn **15.1.2001 v 4.47** hodin. Volající na č. XXXXX muž oslovovaný jako P., volaný na č. XXXXX muž oslovovaný jako M.. Na dotaz P., zda M. je doma, M. odpovídá, že je zrovna v Rajhradě. P. uvádí, že by něco potřeboval k M. to ... M. dopovídá: vrazit. P. uvádí, že je to nutné udělat, než se rozední, než tady ten člověk bude vzhůru. M. nabízí, že se otočí a jede zpátky.

Nahrávka č.41

B Trak 35010115 – 1438410 - 9 i (přepis č.l. **1626**) – Opět v tomto případě došlo ke shodě mezi oběma znalci, kdy Ing. Švenda hodnotí hovor pravděpodobnost totožnosti hovořící osoby s R.K. stanovil výsledkem 0,8756. Hovor proběhl **15.1.2001 ve 14.38** hodin. Volajícím je muž z tel.č. XXXXX, volaným je muž na tel.č. XXXXX oslovovaný jako P.. Na dotaz volajícího, zda to včera nevyšlo, P. odpovídá, že nikoli. Muž mu nabízí, aby P. přijel, že by „to“ tady našli a že by mu to hned hodili. P. souhlasí, ovšem později, poveze to jenom k muži. Muž uvádí, že někoho domluví, aby to P. nemusel vozit. P. uvádí, že má něco pro muže nachystaného, má nový A6. Na dotaz, zda combi, uvádí, že nikoli, je to 1,9 motor za půl sta. Volající muž se zkusí zeptat kluků, jestli to nechtějí za půl sta, přirazí si k tomu 10.

Nahrávka č.42

B Trak 350101 – 151758 - 13 j (přepis č.l. **1628**) – hovor z **15.1.2001, čas 17.50** hodin. Volající muž z tel. č. XXXXX, volaný muž J. z telefonu 606125372. Volající se ptá, zda může přijet, J. uvádí, že má ale rozdělané auto svoje, které má něco s motorem, což musí spravit. Volající muž uvádí, že potřebuje uskladnit něco, co mu hoří. J. sděluje, že autem se nedá hnout, má urvaný

9/2004

kus motoru, je to na špalkách, nepomůže ani nasazení kol. Volající muž uvádí, že neví, jak to má udělat, zkusí kámoše a ještě zavolá.

Nahrávka č.43

B Trak 35010115 – 181244 - 05 k (přepis č.l. **1629**) – hovor z **15.1.2001, čas 18.12** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volající sděluje, že má pětidíly patnáctky, AUDIu originál, chce ale za ni 2 litry a nepůjde níž. Volající uvádí, když to zaplatí, dá na ně gumy a šestku volanému za elektronky, tak může jít do ... Volající dále uvádí, že je nutno se nějak domluvit, že je tedy vezme - ty disky, i když neví, jaké dá na ně gumy. Ptá se, jaké gumy na tom jsou, volaný uvádí, že zimní. Na dotaz volající, o jaké přesně gumy se jedná, volaný uvádí, že se podívá a zavolá. Na dotaz volajícího, jak vypadají elektronky, volající uvádí, že jsou pěkný, zvenku to má hodně paprsků 8 nebo 10. Volaný uvádí, že to vyfotí a ukáže fotku. Volající konstatuje, že dnes se tedy sejdou.

Nahrávka č.44

B Trak 35010116 - 183340-20 l (přepis č.l. **1633**) – Rovněž v tomto případě znalci se shodli, přičemž Ing. Švenda, jenž hodnotil i tento hovor stanovil pravděpodobnost totožnosti v tomto případě výsledkem 0,9524. Hovor proběhl **16.1.2001 v 18.33** hodin. Volající muž oslovovaný jako komunista z tel.č. XXXXXX, volaný muž z tel.č. XXXXX. Volaný muž sděluje, že něco má za zajímavou cenu, dohadují se o ceně. Komunista uvádí, aby muž dojel, neboť je doma.

Nahrávka č.45

B Trak 35010116 - 205840-20 t (přepis č.l. **1642**) – hovor z **16.1.2001, čas 20.58** hodin. Volající muž z tel.č. XXXXX, volaný muž na tel.č. XXXXX. Volaný se ptá, zda volající dojede, protože musí vyjet sklidit tamto, víš, to naše. Na dotaz volajícího: To bílý?, volající uvádí, že jo. Volaný uvádí, že jede tam, jak to je, a vyzývá, aby volající přijel tam, kde se to bude to, tam jak byly napoprvé, jak nebyl doma ráno, tak tam má počkat. Volající uvádí, že počká u toho mlejnu. Volaný nabízí, že může počkat též v XXXXX.

Nahrávka č.46

B Trak 04001108 – 051207 - 14 f (přepis č.l. **1568**) – Rovněž v tomto případě došlo ke shodě obou znalců, Ing. Švenda hodnotí tento hovor pravděpodobnou totožnost obžalovaného K. označil výsledkem 0,9524. Datum hovoru **8.11.2000, čas 05.12** hodin. Volající muž z tel.č. XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Na dotaz volaného, co se děje, volající uvádí, že jak D. má domluveny u kamarádů automechaniků, tak jsou na cestě tam, už jsou přímo v dědině, mají vyjet nahoru, strčit „to“ tam a hotovo, je to domluveny. Na žádost volajícího volaný ještě tam brnkne a za chvilinku zavolá.

Nahrávka č.47

B Trak 35010303 – 020717 - 11 a (přepis č.l. **1656**) – hovor z **3.3.2001, čas 02.07** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volající sděluje, že už tady všechno skončilo a na dotaz, jak to tam vypadá, uvádí, že je to zajímavé. Je tam hodně lidí i od sousedů. Volaný sděluje, že je tam něco, jak volající potřebuje ta kola, je tam něco takového. Volající uvádí, že by se musel podívat. Volaný žádá, aby se podíval a zavolal mu.

Nahrávka č.48

B Trak 35010303 – 050625 - 05 f (přepis č.l. **1661**) – hovor z **3.3.2001 v 05.06** hodin. Volající muž z telefonu XXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volající se ptá volaného, kam jede.

9/2004

Ten uvádí, že veze lidi do Mikulova a do Pavlova. Volající ho žádá, aby jak bude volný, zavolal, potřebuje, aby se volaný někam postavil na chvíli kousek dál, zavolá mu, kam má přijet.

Nahrávka č.49

B Trak 03001007 - 175529-19 d (přepis č.l. **1508**) – hovor z **7.10.2000, čas 17.55** hodin. Volající muž z telefonu XXXXXX, volaný muž na telefonu XXXXX. Volající se ptá, co „to“ je, zda čtyřka. Volaný uvádí, že ano, je to plná nálož. Doplňuje, že jde o plnou nálož kromě kůže má Tritronic, TDi, má to úplně všechno, je to 0. Na dotaz, kdy, zda ráno, volaný odpovídá, kdy chceš. Volající uvádí, že ráno to bude lepší. Volaný uvádí, že zítra, jak by vyjízďel, tak by volajícímu cinkl. Na dotaz volajícího, zda to má ty vpředu, modrý , upřesňuje vpředu xenon, volaný uvádí, že má, má to elektriku všude, je to prostě úplně, všechno to má.

Nahrávka č.50

B Trak 03001008-101233 - 19 f (přepis č.l. **1512**) – I v tomto případě došlo ke shodě Dr. Svobodové s Ing. Švendou, jenž hodnotil tento hovor, a jenž pravděpodobnou totožnost hovořící osoby s obžalovaným K. určil výsledkem 0,9498. Hovor proběhl **8.10.2000 v 10.12** hodin. Volající muž tel.č. XXXXX, volaný H. XXXXX. Volaný sděluje, že zavolá kolem 12. a potvrzuje dotaz volajícího, zda zavolá, jestli „jo nebo ne“. K tomu druhému, jak včera volající říkal, volající sděluje, že se jedná o „velký americký“, není to přímo to, ale je to benzinový.

Po provedení důkazů popsaných shora, po přihlédnutí k výše uvedeným úvahám soud dospěl na základě provedeného dokazování k závěru o vině obžalovaného v rozsahu popsaném ve výrokové části tohoto rozsudku. Provedené jednotlivé důkazy nyní soud shrnul pro přehlednost ve vztahu k jednotlivým bodům obžaloby a vyvodil z nich následující závěry:

K bodům 1 a 2 obžaloby: Zde soud dospěl k závěru, že nahrávky vztahující se k těmto bodům se prolínají. Nutno vzít v potaz nahrávky v rozs. označené č.**49** (přepis č.l. 1508), č.**18** (přepis č.l. 1514), č.**17** (přepis č.l. 1510) a č.**50** (přepis č.l. 1512). Právě tyto nahrávky se do jisté míry prolínají a vztahují se k oběma bodům obžaloby. Z těchto nahrávek je patrné, že to byl právě obžalovaný R.K., kdo odcizil předmětná motorová vozidla. Tyto nahrávky, na nichž jako jedna z osob účastnících se telefonického hovoru byl označen právě obžalovaný R.K., nestojí totiž osamoceně. Spolu s nimi ucelený okruh důkazů vinu obžalovanému v těchto bodech prokazující tvoří též listinné důkazy, zejména protokoly o ohledání místa činu, trestní oznámení, ale i výpovědi svědků, z nichž je patrné, o jaká vozidla se jednalo, kdy došlo přesně k jejich odcizení přesně, jaké věci z vozidel byly odcizeny. Výpovědi svědků poškozených i trestní oznámení obsahují popis jednotlivých vozidel, je z nich zřejmé, že doba, kdy telefonické hovory proběhly, navazuje přímo na dobu, kdy k odcizení vozidel došlo. Navíc z obsahu hovorů zachycených na odposlechu, v nichž se hovoří o velkém americkém, tmavě zelené barvy, obsahu motoru 3.8, výbavě vozidla (k bodu 2) a o vozidle dalším typu A (nepochybně vozidlo Audi) výbavě tohoto vozidla, typu vozidla A4 vybaveno v kůži, tritroniky, TDi (k bodu 1) je zřejmé, že hovor je uskutečňován právě ve vztahu k těmto vozidlům. Z doby, kdy hovory proběhly a z obsahu těchto hovorů je nepochybné, že obžalovaný R.K. se domlouval na odcizení právě těchto vozidel, k čemuž ostatně vskutku došlo. Soud tedy dospěl k závěru, že všechny tyto důkazy společně tvoří natolik ucelený řetěz, že lze z nich dospět k závěru, že to byl právě obžalovaný K., kdo spolu s další osobou tato vozidla v čase popsaném v obžalobě odcizil, přičemž výše škody, která jeho jednáním byla způsobena, vyplývá ze znaleckých posudků.

9/2004

K bodu 3 obžaloby: Zde soud rovněž neměl pochyb o vině obžalovaného, jenž krom odposlechů v rozsudku označených č.7 (přepis č.l. 1521), č.8 (přepis č.l. 1525) a č.9 (přepis č.l. 1527) je rovněž usvědčován nejen výpovědí poškozeného, ale i listinnými důkazy. Z předmětných hovorů, u nichž není pochyb, že osobou účastnou v telefonickém provozu je obžalovaný R.K., vyplývá, že hovor se týká odcizení vozidla české provenience, modré barvy. Z hovoru uskutečněného dne 14. 10. 2000, v odpoledních hodinách, vyplývá, že v nočních hodinách obžalovaný jel rychle „to modré“ sfouknout. Z ostatních listin je zřejmé, že vskutku v nočních hodinách z 13. 10. 2000 na 14. 10. 2000 bylo odcizeno osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Felicia, modré barvy. Rovněž v tomto případě soud nemá pochyb, že přímým účastníkem odcizení tohoto vozidla byl právě obžalovaný R.K.. Rovněž i v tomto případě výše škody, kterou svým jednáním způsobil, je uvedena v znaleckých posudcích.

K bodu 4 obžaloby : zde rovněž soud neměl pochyb o vině obžalovaného. Ten krom odposlechů v rozsudku označených č.3 (č.l. přepis 1536), č. 4 (č.l. přepis 1537), č.35 (přepis č.l. 1538), a č.5 (přepis č.l. 1539) je usvědčován též úředním záznamem policie provádějící silniční kontrolu (č.l. 1542). Z předmětných odposlechů telefonických hovorů, kdy o totožnosti osoby účastné telefonického provozu není pochyb a je zřejmé, že se jedná skutečně o R. K., vyplývá, že obžalovaný nejdřív se domlouvá s neznámou osobou, zda chce ještě „to na dvou kolech, rychlé“ upřesňuje, že se jedná o Kavinu 750 nindžu za půl sta, což nepochybně znamená motocykl Kawasaki, v dalším hovoru upřesňuje, že se jedná o model ZXL 750 závodní, je tedy nepochybné, že je hovořeno právě o odcizeném motocyklu. Z dalšího hovoru ze dne 1. 11. 2000 (přepis č.l. 1539) vyplývá, že osoby účastny telefonického hovoru hovoří o SPZ, která byla uložena ve vozidle obžalovaného K., které bylo kontrolováno policií. Z citovaného úředního záznamu (č.l. 1542) je pak zřejmé, že policisté při kontrole vozidla řízeného obžalovaným R.K. všimli si, že na podlaze vozidla před spolujezdcem je uložena SPZ: W3739J. Z ostatních důkazů je pak zřejmé, že právě touto SPZ bylo opatřeno odcizené motorové vozidlo - motocykl Kawasaki ZX 750L1 odcizené majiteli E.N.. I v tomto případě nutno poukázat na blízkou časovou souvislost prvních tří hovorů výše zmiňovaných s dobou, kdy k odcizení motocyklu došlo. Se všemi těmito důkazy korespondují i další důkazy k tomuto bodu provedené, zejména pak výpověď poškozeného a další listinné důkazy. I zde tedy není pochyb, že osobou, která provedla odcizení předmětného motorového vozidla – motocyklu, byl právě obžalovaný R.K., přičemž výše škody, která jeho jednáním byla způsobena, vyplývá ze znaleckého posudku.

O **bodu 5 obžaloby** soud již pravomocně rozhodl rozsudkem ze dne 25.6.2008č.j. 50T9/2004-4663 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 7.1.2009 č.j. 6To 109/2008-4761.

K **bodu 6 obžaloby:** Zde znalkyně ztotožnila hlas obžalovaného K. v nahrávce v rozsudku označené č.46 (přepis č.l. 1568). Během tohoto hovoru jeho aktéři se domlouvají, že „to“, strčí „tam“ do dědiny, mají vše domluveno s kamarády automechaniky. Byť z tohoto hovoru se nabízí závěr, že je hovořeno o automobilu, nevyplývá z něj však, že by se vztahoval jednoznačně k spáchání trestné činnosti odcizením vozidla Škoda Felicia LXi ,bílé barvy. Ač další telefonické hovory, které byly odposlechnuty se k odcizení právě tohoto vozidla s největší pravděpodobností vztahují, znalkyně v těchto nahrávkách 13 a - e (přepis č.l. 1564 – 1567), 13 g – k (přepis č.l. 1565 – 1571) neztotožnila na žádné z nich jednoznačně hlas obžalovaného jako hlas jedné z volajících osob a ani další důkazy k tomuto bodu obžaloby shromážděné rovněž neprokazují, že tohoto skutku by se dopustil právě obžalovaný. Je sice nepochybné, že tyto hovory byly z větší části uskutečněny z odposlouchávaného mobilního telefonu, který používal obžalovaný K., ale dle názoru soudu tato skutečnost, bez toho aby jako jeden

9/2004

z mluvčích byl ztotožněn obžalovaný, rovněž neprokazuje bez jakýchkoli pochyb a jednoznačně, že by obžalovaný byl osobou, která předmětné vozidlo odcizila či měla s jeho odcizením cokoli společného.

Pokud jde o **bod 7 obžaloby**: Zde obžalovaný dle podané obžaloby měl být usvědčován záznamy telefonických hovorů 09a – t (přepis č.l. 1584 – 1608). Ani v jednom z těchto hovorů však znalkyně neurčila, že by kterýkoli z mluvčích měl hlas s velkou pravděpodobností totožný či alespoň pravděpodobně totožný s obžalovaným K.. Samotné listinné důkazy či výpovědi poškozených rovněž neprokazují jednoznačně, že by tento útok spáchal obžalovaný K.. Nelze pak přehlédnout, že technický průkaz předmětného odcizeného vozidla Škoda Felicia Combi, tmavě zelené metalízy, byl sice nalezen při domovní prohlídce, avšak bylo to u spoluobviněného T. stíhaného samostatně. Ani tímto bodem obžaloby soud tedy nemohl uznat obžalovaného K. vinným, neboť obžaloba i v tomto případě se ocitla v důkazní nouzi, kdy o případné vině obžalovaného K. důkazy nebyly dány.

K bodu 8 podané obžaloby: Soud zde dospěl k závěru, že není pochyb o tom, že vinným spácháním tohoto útoku je právě obžalovaný K.. Důkazy, jimiž vina obžalovaného je prokázána, je mezi jinými celá řada nahrávek, a to především nahrávky v rozsudku označené č.40 (přepis č.l. 1621), č.14 (přepis č.l. 1624), č.41 (přepis č.l. 1626), č.42 (přepis č.l. 1628), č.43 (přepis č.l. 1629), č. 44 (přepis č.l. 1633), č.15 (přepis č.l. 1639), a též č.45 (přepis č.l. 1642). Z obsahu hovorů ze dne 15. ledna 2001, kdy o totožnosti obžalovaného K. jako jednoho z mluvčích není nejmenších pochyb, vyplývá, že obžalovaný volající ženě nabízí úplně novou Audi A6. Na tento hovor navazuje hovor ze dne 16. ledna 2001, kdy mezi volajícím a volaným probíhá domluva, že „to“ musí dát okamžitě pryč. Rovněž tak ve vztahu k předmětnému vozidlu je předcházející hovor ze dne 15. ledna 2001, ve 4. 47 hodin (hovor č. 40 - přepis č.l. 1621), kdy volající muž oslovovaný jako „P.“ uvádí, že by potřeboval k M. „to“ vrazit, a to dříve, než se rozední. Bezprostředně poté v následujícím hovoru z 15. ledna 2001 (č.41- přepis č.l. 1626) osoba oslovována jako P. uvádí, že má něco nachystaného, má novou A6, není to Combi, je to 1.9 motor za půl sta. Týž den během následného hovoru (č.42 - přepis č.l. 1628) volající muž označený znalkyní jako obžalovaný K. uvádí volané osobě, že potřebuje uskladnit něco, co hoří. Během hovoru z téhož dne v 18. 12 hodin (hovor č.43), kde jako jedna z volajících byl rovněž označen obžalovaný, tato osoba sděluje, že má Audinu originál a popisuje ji s tím, že má elektrony, z venku má hodně paprsků, je to pěkné. V dalším hovoru (č.44 - přepis č.l. 1633) vozidlo již je obžalovaným nabízeno k prodeji další osobě přezdívané „komunista“, v posledním z těchto hovorů (č.45 - přepis č.l. 1642) je hovořeno o tom, že je nutno sklidit „to bílé“. Dle názoru soudu z předmětných nahrávek zcela jednoznačně vyplývá, že to byl obžalovaný, kdo se podílel na odcizení bílého vozidla Audi A6, toto zjištění pak zcela koresponduje jak s výpovědí poškozeného, tak s listinnými důkazy založenými ve spise. Nutno poznamenat, že i v tomto případě veškeré tyto hovory proběhly k blízké časové souvislosti v době, kdy došlo k odcizení právě předmětného bílého vozidla Audi A6. Popis vozidla poskytnutý telefonující osobou oslovovanou jako „P.“, rovněž odpovídá odcizenému vozidlu dle shodného popisu poškozeného. Výše způsobené škody pak vyplývá ze znaleckých posudků. Soud tedy uzavřel, že vina obžalovanému K. byla v tomto bodě prokázána bez jakýchkoli pochyb.

Co se týče **bodu 9 obžaloby** vztahujícímu se k odcizení motorového vozidla VW Passat, stříbrné barvy, zde znalkyně ztotožnila hlas obžalovaného K. na nahrávkách v rozsudku označených č.47 (přepis č.l. 1656) a č.48 (přepis č.l. 1861). V prvním z těchto hovorů aktéři se baví o tom, že „tam“ je něco takového, co má kola, takového, co volající potřebuje a domlouvají se, kdo se na to podívá. V druhém hovoru volaný sděluje, že veze lidi do Mikulova

9/2004

a Pavlova. Volající ho žádá, aby mu později zavolal, neboť potřebuje, aby se někam postavil, zavolá mu, kam má přijet. Byť je zřejmé, že první hovor se s největší pravděpodobností vztahuje k motorovému vozidlu, nevyplyvá z nich nic, co by nasvědčovalo jejich vazbě na trestnou činnost, která je tímto bodem obžaloby kladena za vinu obžalovanému K.. Obžaloba se vinu obžalovaného K. tímto skutkem snažila prokázat též nahrávkami zjevně se vztahujícími k předmětné trestné činnosti označenými 15b – e (přepisy č.l. 1657 – 1660) a označenými 15g – h (přepisy č.l. 1662 – 1663). V případě těchto nahrávek znalkyně však neztotožnila hlas osoby na nahrávkách hovořící s hlasem obžalovaného K.. Je sice nepochybné, že při domovní prohlídce v bytě obžalovaného K. byl nalezen kufr opatřený visáčkami se jménem D.O. spolujezdkyně poškozeného W.K., který byl spolu s vozidlem odcizen. Nález předmětného kufru v bytě obžalovaného však neprokazuje sám o sobě, že by to byl obžalovaný, kdo předmětné vozidlo odcizil. Jednání obžalovaného by bylo možno maximálně posoudit jako trestný čin podílnictví. Důkaz o tom, že by obžalovaný K. spáchal i tento útok popsany pod bodem 9 podané obžaloby, však neexistuje žádný.

V bodě 10 obžaloby vztahujícímu se k odcizení vozidla Mitsubishi Pajero 2.5 - soud dospěl k závěru, že obžalovaný je usvědčován bezpochyby odposlechy telefonických hovorů, a to odposlechy vedenými v rozsudku pod č.37 (přepis č.l. 1679), č.10 (přepis č.l. 1681), č.38 (přepis č.l. 1683), ale zejména pak pod č.39 (přepis č.l. 1686) a č.11 (přepis č.l. 1688), v nichž znalkyně označila totožnost jednoho z volajících jako R. K.. Z odposlechu prvního hovoru z 3.3.2001 (č.39 - přepis č.l. 1686) je zřejmé, že volající muž oslovovaný volaným jménem „P.“ hovoří o vozidle s třema „třema pičkama“ velkém, 2.8, intrkúler, rok výroby devět dva nebo tři, se všemi věcmi kovovými. V následujícím hovoru z téhož dne 3. 3. 2001(č.11 – přepis č.l. 1688) volaný muž ztotožněný znalkyní jako obžalovaný K. hovoří už o tom, že má japonce dlouhého, benzínového, 2.8, TD, cizince, který má rámy, náslapy, všechno. Z dalších hovorů (č.37,10,38 - přepisy č.l. 1679, 1681, 1683), které všechny probíhaly 3. 3. 2001, v době těsně následující po odcizení motorového vozidla Mitsubishi, pak vyplývá pohyb předmětného odcizeného vozidla a snaha telefonujících osob bezpečně vozidlem projet, aniž by došlo k zadržení a někam ho uschovat. Z předmětných hovorů je zřejmé, že to byl obžalovaný, kdo se podílel na odcizení motorového vozidla Mitsubishi Pajero, přinejmenším společně s D. C.. Je nepochybné, že obžalovaný – přezdívaný „P.“, nabízí krátce po odcizení vozidla Mitsubishi Pajero toto vozidlo další osobě, navíc s přesným popisem jeho vlastností, které odpovídají charakteristice vozidla, jež bylo fakticky odcizeno. Tyto odposlechy zcela korespondují nejen s výpovědí poškozeného vozidlo popisujícího, ale i výpovědí svědka L., jenž při rekognici poznal spoluobviněného zemřelého D.a C. jako spolujezdce pachatele a korespondují i s dalšími listinnými důkazy. O tom, že v druhém hovoru je hovořeno právě o předmětném vozidle Mitsubishi Pajero, není pochyb z popisu označení vozidla, jak jej osoba oslovována jako „P.“ popisuje (jeho tvrzení, že má vozidlo „japonce s třema pičkama, velké 2.8, intrkúler, atd.), když je zřejmé, že právě takovéto vozidlo bylo odcizeno. Soud tedy uzavřel, že vina obžalovanému K. byla v tomto bodě prokázána bez jakýchkoli pochyb, přičemž výše škody, která jeho jednáním byla způsobena, vyplývá ze znaleckých posudků.

V případě **bodu 11 obžaloby:** soud dospěl k závěru, že obžalovaný R.K. je rovněž usvědčován, a to zejména odposlechy telefonických hovorů označených v rozsudku č.33 (přepis č.l. 1702) ale zejména č. 34 (přepis č.l. 1703). Během tohoto posledního hovoru uskutečněného dne 8. 3. 2001, v 13. 59 hodin, telefonující osoby hovoří o tom, že už mají to „velký“ jedná se o „dojče“, má to „německé SPZ“. Je nepochybné, že tyto telefonující osoby hovoří právě o odcizeném vozidle Mercedes 250, německé mezinárodní poznávací značky, které ze 7.3. na 8.3. bylo odcizeno. Odposlechy těchto telefonických hovorů zcela korespondují s výpovědí poškozeného i listinnými důkazy založenými ve spise. Byť na odposleších

9/2004

telefonických hovorů vztahujících se k tomuto bodu obžaloby označených jako 03 a –g (přepisy č.l. 1698 – 1701, 1704, 1706 – 1707) nebyl ztotožněn znalkyní hlas obžalovaného, soud má za to, že zbylými provedenými důkazy jeho vina je prokázána bez jakýchkoli pochyb, neboť tyto důkazy tvoří ucelený řetěz, který vinu obžalovaného v tomto bodě prokazuje, přičemž i v tomto bodě výše škody, která jednáním obžalovaného byla způsobena, vyplývá ze znaleckých posudků.

V případě **bodu 12 obžaloby** – zde soud konstatoval, že znalkyně sice ztotožnila hlas obžalovaného K. s nahrávkami v rozsudku označenými č. **6** (přepis č.l. 1729) a **č.36** (přepis č.l. 1721), z předmětných nahrávek však nevyplývá nic, co by prokazovalo, že v nich je hovořeno o spáchání právě té části trestné činnosti, která byla obžalovanému kladena za vinu tímto bodem obžaloby, ač je nepochybné, že v prvním z těchto hovorů aktéři se baví o tom, jakým způsobem odstranit zajišťovací zařízení vozidla. Nic v tomto hovoru však nepoukazuje na to, o jakém vozidle je hovořeno. Byť vskutku není běžné, aby vozidlo bylo otvíráno takovým způsobem, nelze z hovoru dovodit, že by se mělo jednat právě o vozidlo v obžalobě popsání, které by bylo odcizeno obžalovaným. Pokud jde o odposlechy hovorů, jimiž obžaloba rovněž prokazovala vinu obžalovaného, a které jsou označeny jako 05 a – d (přepisy č.l. 1718, 1719, 1727, 1728) a dále označenými jako 05 f (přepis č.l. 1720) a 05 h – 1 (přepisy č.l. 1722 – 1726), pak v případě těchto hovorů znalkyně neztotožnila hlas obžalovaného s hlasem kterékoli z osob předmětných telefonických hovorů se zúčastňujících. I v tomto případě dle názoru soudu obžaloba se ocitla v důkazní nouzi a vina obžalovanému K. spácháním tohoto bodu obžaloby rovněž nebyla prokázána.

Soud tedy vzal za prokázané, že obžalovaný R.K. se dopustil trestných činů popsaných v bodech 1., 2., 3., 4. podané obžaloby, (body 1, 2, 3., 4. výroku rozsudku), dále 8., 10. a 11. obžaloby, (body 5, 6, 7 výroku rozsudku), přičemž z provedeního dokazování je nepochybné, že tak učinil, ačkoli byl odsouzen mezi jinými pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 tr. zákona pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 29.1.1998, č.j. 3 T 150/97-153, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 16.4.1998, sp.zn. 6 To 127/98, a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců se zařazením do věznice s dozorem, přičemž výrok o tomto trestu byl zrušen pravomocným rozsudkem Okresního soudu Brno-venkov ze dne 29.1.1999, pod č.j. 3 T 4/1999-51, a obžalovanému byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 10-ti měsíců se zařazením do věznice s dozorem, který vykonal 17.6.1999. Trestného činu krádeže se tedy jednoznačně dopustil přesto, že byl za takový čin v posledních 3 letech odsouzen a potrestán.

Státní zástupce kladl obžalovanému za vinu, že se jednání popsaného v bodech 1.-12. podané obžaloby dopustil jako člen organizované skupiny. Soud obžalovaného uznal vinným, že se dopustil trestného činu krádeže, avšak v rozsahu menším, než mu bylo, jak již výše uvedeno, kladeno za vinu s tím, že jednotlivých skutků se dopustil tak, že v bodě 1. a 2. rozsudku se trestného činu dopustil sám, neboť nebyla prokázána účast dalších osob na spáchání trestné činnosti, pokud jde o skutek, jehož obžalovaný se dopustil jednáním popsaným v bodech 3., 4. a 5. výroku rozsudku, pak je nepochybné, že se tak stalo společně s D.C., jehož trestní stíhání bylo zastaveno, neboť tento spoluobviněný zemřel. Pokud jde o skutky pod body 6. a 7. výroku tohoto rozsudku, pak z provedeního dokazování vyplývá, že tohoto jednání obžalovaný se dopustil rovněž společně s D.C., v případě bodu 6. též s M.S. a v případě bodu 7. též s J.H.. Způsob, jakým došlo k spáchání trestné činnosti, napovídá, že v případě bodu 3.-7. výroku rozsudku šlo o spolupachatelství s dalšími osobami. Z důkazů, které v hlavním líčení byly provedeny, nelze ničím dovodit, že jednání, kterého se obžalovaný s těmito osobami dopustil, by bylo jednáním osob, které tvořily organizovanou skupinu. Z žádného důkazu, které byly v hlavním líčení provedeny, nevyplývá, že by v případě těchto osob došlo k nějakému

9/2004

rozdělení funkcí, rozdělení prací, rozdělení příkazů, že by byl vytvořen vedoucí skupiny, který by rozděloval práci jednotlivým členům, který by celou práci organizoval či řídil, příp. že takto by funkce v skupině organizovaně mělo rozděleno více osob.

Výše způsobené škody jednáním obžalovaného v jednotlivých bodech výroku rozsudku byla bez pochyb prokázána jednotlivými znaleckými posudky vztahujícími se k ocenění jednak vozidel, jednak věcí, které ve vozidlech se nacházely, tedy celkové škody, které poškozeným vznikla. Jak soud zjistil, dle těchto znaleckých posudků, škoda, kterou obžalovaný způsobil jednáním pod body 1-7, jimiž byl uznán vinným, pak činí v součtu 3.633.941,80 Kč, tedy blíží se téměř 4 mil. Kč. Toto jednání pod body 1-7 výroku rozsudku, jímž obžalovaný byl uznán vinným, bez pochyb naplňuje po všech stránkách veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b) tr. zákona, neboť obžalovaný páchal krádeže vloupáním, písm. e) tr. zákona, neboť obžalovaný trestné činy spáchal, přestože pro obdobnou trestnou činnost – trestný čin krádeže – byl v posledních 3 letech nejen odsouzen, ale i potrestán, ale i odst. 3 písm. b) tr. zákona, neboť je zřejmé, že takovým činem způsobil značnou škodu.

V průběhu dokazování bylo tedy prokázáno, že obžalovaný trestných činů krádeže se dopouštěl v období od října 2008 (body 1, 2, 3, 4 výroku rozsudku), následně ledna 2001 (bod 5 výroku rozsudku), v březnu 2001 (body 6, 7 rozsudku). Je nepochybné, že jednání obžalovaného nutno kvalifikovat jako jeden pokračující trestný čin krádeže, jehož jednotlivé dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem, naplňovaly stejnou skutkovou podstatu trestného činu a byly spojeny stejným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Skutečnost, že obžalovaný tímto jednáním pak způsobil škodu blížící se téměř k 4 mil. Kč, odůvodňuje použití trestní sazby ve smyslu ust. § 88 odst. 1 trestního zákona, neboť tato skutečnost podstatně zvyšuje stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost. Tento obecně, v případě trestného činu krádeže, spočívá v zájmu státu na ochraně cizího majetku, je pak již zmiňováno, že u obžalovaného K. je zvyšován výši způsobené škody. Užití kvalifikované skutkové podstaty je tedy dle názoru soudu zcela opodstatněné. Obžalovaný spáchal trestnou činnost v přímém úmyslu, neboť jak vyplynulo z provedení dokazování, projevil snahu získat předmětná vozidla za účelem obohacení, když tato vozidla následně hodlal, jak patrně z odposlechů, prodat, případně si je ponechat. Jednání obžalovaného, jímž byl uznán vinným, tedy vykazuje po všech stránkách veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), písm. e) odst. 3 písm. b) trestního zákona ve znění zákona č. 265/2001 Sb. Kvalifikaci zákona účinného v pozdější době soud použil z toho důvodu, že tato kvalifikace ve smyslu ust. § 16 trestního zákona jeví se pro obžalovaného nejvýhodnější, a to s ohledem na kritéria vztahující se k výši způsobené škody.

Obžalovaný byl plně za své jednání trestně odpovědný, jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. V době, kdy došlo ke spáchání trestné činnosti, jeho schopnosti rozpoznávací i ovládací byly plně zachovány a nedošlo k jejich snížení z žádného důvodu. Obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou ani poruchou, nebyla u něj zjištěna závislost na návykových látkách, není doporučováno ochranné léčení, je schopen chápat smysl trestního řízení. Za své jednání je tudíž plně zodpovědný.

Státní zástupce kladl dále obžalovanému za vinu, že se měl dopustit trestného činu podílnictví v bodech 13., 14. a dále 16.-20. obžaloby. Po provedení dokazování soud uznal obžalovaného těmito skutky vinným.

Pokud jde o **bod 13 obžaloby**: (bod 8 výroku rozsudku) vztahující se k motocyklu Yamaha XV 1100, pak je nepochybné, že předmětný motocykl nejméně v době od 26. 6. 2000

9/2004

až do 14. 3. 2001 užíval jako vlastní právě obžalovaný. Obhajobě obžalovaného, že motocykl mu svěřila osoba, které pronajal garáž, s žádostí o zajištění opravy, soud neuvěřil. Okolnosti, za jakých se obžalovaný snažil vyrobít smlouvu o údajném pronájmu garáže a jakým způsobem se na tom domlouval, vyplývají z odposlechů telefonních hovorů, které byly pořízeny v době, kdy probíhala prohlídka garáže OČTŘ a blíže jsou rozebrány níže – ve vztahu k bodům 18 a 19 obžaloby. Z výpovědi svědka K. je zřejmé, že do jeho opravny přivezl předmětný motocykl právě obžalovaný, což odpovídá i záznamu o přijetí motocyklu do opravny, v němž kromě jména obžalovaného K. je uvedené i telefonní číslo, které v té době používal. Z výpovědi svědka K. je též zřejmé, že motocykl měl poškozený spínač. Z odborného vyjádření a znaleckého posudku pak vyplývá, že do motocyklu byly provedeny zásahy změnami ve štítku a rámu motocyklu. Soud nemá pochyb o tom, že obžalovanému, který s předmětným motocyklem nakládal jako s věcí vlastní, bylo známo, že jde o věc pocházející z trestné činnosti. Obžalovaný se pohybuje v prostředí automechaniků, motoristů, muselo mu být zřejmé, že poškození spínače vozidla a přeštítkování vozidla znamená takový zásah, který mohl být proveden pouze pachatelem, který předmětné vozidlo odcizil. Muselo mu být tedy známé, že předmětné vozidlo pochází z trestné činnosti, čemuž nasvědčují i zmiňované telef. hovory, přesto takovéto vozidlo užíval jako vlastní. Hodnotu předmětného motocyklu znalec stanovil částkou nejméně 123600,- Kč.

Pokud jde o **bod 14 obžaloby**: (bod 9 výroku rozsudku), **bod 16 obžaloby** (bod 10 výroku rozsudku), **bod 17 obžaloby** (bod 11 výroku rozsudku) a **bod 20 obžaloby** (bod 14 výroku rozsudku), pak soud dospěl k závěru, že vinu obžalovanému K. prokazuje záznam odposlechu telefonického hovoru označený v rozsudku č. **16** a (přepis č.l. 1817). V tomto telefonickém hovoru obžalovaný jednoznačně během hádky se svou přítelkyní uvádí, aby nepouštěla cizí lidi do bytu, neboť v bytě je to samá „čórka“. Obhajobě obžalovaného v tom, že kromě něho do bytu chodila řada lidí vlastních klíč, soud neuvěřil. Tato je vyvrácena výpovědí svědka M.K.. Byť svědek P. J. uvedl, že do bytu R. K. chodil a měl půjčené od něho i klíče, jednoznačně vyvrátil, že by do bytu kdykoli cokoli přinesl, či odtud odnesl. I v případě, že by se tak však stalo, soud dospěl k závěru, že obžalovaný měl povědomí o tom, že věci uložené v jeho bytě, jejichž hodnota byla vyčíslena znaleckým posudkem částkou v souhrnu přesahující 5000.- Kč, a následně nalezené při domovní prohlídce, jsou předměty pocházejícími z trestné činnosti, o čemž svědčí právě jeho vyjádření v zachyceném odposlechu telefonního hovoru. Skutečnost, že předmětné věci pocházely z trestné činnosti, pak je prokázána též výpověďmi svědků poškozených, jimž část předmětných věcí byla vrácena, a to C., P. P., P. B. a D.a T. a protokoly o rekognicích věci, během nichž poškození ztotožnili věci, které pocházely z vozidel, která jim byla odcizena, jakož i dalšími listinnými důkazy. Zde nutno zmínit otázku vztahující se k použitelnosti protokolu o rekognici ve vztahu ke svědku C.. Z protokolu o výslechu svědka C. vyplývá, že M.C. během výslechu, ještě před provedenou rekognicí, popsal podrobně vzhled per, propisovacích tužek, tedy věcí, které byly odcizeny. Následně proběhla tzv. rekognice. Soud se ztotožňuje s obhajobou, že předmětná rekognice nebyla provedena naprosto v souladu se zákonem, kdy zákon vyžaduje, aby věci, které má poznávající osoba určit, označit, byly předem touto osobou řádně popsány, následně aby bylo předloženo několik věcí stejného druhu, a aby mezi nimi si mohla poznávající osoba vybrat. Z protokolu o provedené rekognici a z výslechu svědka C. vyplývá, že přesně tak se nestalo, nebyly mu předloženy věci stejného druhu, mezi nimiž si mohl vybírat. Rekognice probíhala tak, že věci mu byly předloženy v tzv. chumlu věcí dalších, mezi nimiž se nacházely dva či tři druhy tužek a per. Veškeré věci, které byly zajištěny při domovních prohlídkách byly totiž shromážděny v jedné místnosti a svědek, který však dříve podrobně k charakteristice odcizených věcí byl vyslechnut, byl vyzván, aby uvedl, zda odcizené věci se v tomto „chumlu“ nacházejí. Svědek následně v této skrumáži věcí předmětné speciálně označené tužky poznal.

9/2004

Zcela bezpečně pak poznal sady, které byly navíc dárkovým speciálním způsobem zabaleny. Poznávací řízení dle výpovědi C. probíhalo tedy tak, že za přítomnosti dvou vyšetřovatelů byl odveden do místnosti, která sloužila k zadržování veškerých věcí z trestné činnosti a byl požádán, aby ve všech těch věcech, které se zde nacházely, identifikoval svůj majetek. Soud dospěl k názoru, že byt' tento úkon nebyl proveden zcela v souladu s trestním řádem, nelze pochybovat o tom, že předměty, které svědek Ch. označil jako předměty, které mu byly odcizeny, jsou skutečně odcizenými věcmi. Není totiž možné, že by došlo k jejich záměně, především vzhledem k tomu, že na tužkách byly uvedeny firemní názvy, příp. tužky byly speciálně baleny, jednalo se o tak specifické předměty, že jejich záměna byla nemožná. Soud tedy předmětný protokol o rekognici, byt' si byl vědom toho, že rekognice nebyla provedena zcela v souladu s trestním řádem, připustil jako důkaz a považoval toto poznávací řízení, kde M.C. označil odcizené věci bez jakýchkoli pochyb, za procesně relevantní.

Po zvážení všech výše uvedených důkazů soud tedy dospěl k závěru, že už ze samotného vyjádření obžalovaného K. zachyceného v telefonickém hovoru, muselo mu být zřejmé, že věci, které jsou uloženy v bytě, a které označuje slovem „sama čórka“, jsou věcmi pocházejícími z trestné činnosti. Dospěl pak k závěru, že toto vyjádření obžalovaného obsažené v odposlechu společně s dalšími výše uvedenými důkazy viny obžalovanému v citovaných bodech bez jakýchkoli pochyb prokazuje.

Pokud se týká **bodů 18 a 19 podané obžaloby** (body 12 a 13 výroku rozsudku), i zde soud dospěl k závěru o vině obžalovaného K. spácháním této trestné činnosti. Je nepochybné, že předmětnou garáž, v níž byl nalezen motocykl SUZUKI GSX 600 F, majitele H.T. a vozidlo Audi A4 Avant 1.9 TDi, které bylo odcizeno P.J. H., používal právě obžalovaný. Soud neuvěřil obhajobě obžalovaného v tom směru, že obě vozidla do garáže ukryl M. S., jemuž obžalovaný garáž pronajal. Skutečnost, jakým způsobem obžalovaný se snažil získat, či vyrobit falešnou smlouvu o pronájmu této garáže M. S., vyplývá z odposlechu telefonických hovorů, které byly pořízeny v době, když probíhala prohlídka předmětné garáže orgány činnými v trestním řízení. Přesně v té době obžalovaný komunikoval s řadou osob, které se mu snažily při získání takovéto fiktivní smlouvy napomoci. Během telefonických hovorů ostatně projevoval obavu, zda v předmětných vozidlech se nebudou nacházet jeho otisky prstů (hovor s M.F.). Nemýlil se, neboť skutečně na motocyklu Suzuki, ale i uvnitř vozidla Audi A4 byly nalezeny sice nikoli daktyloskopické, nýbrž pachové stopy, které jak vyplynulo z odborného vyjádření, byly bez jakýchkoli pochyb označeny jako shodné s otisky pachových konzerv právě obžalovaného K.. Záznamy o výše zmíněných odposleších jsou zařazeny v rozsudku pod čísly **19, 20, 22 a 21**. Jde o hovory ze dne 29. 3. 2001 (přepisy č.l. 1743, 1744, 1738, 1746), dále se jedná o hovory z téhož dne v rozsudku označené čísly **23, 24, 25** (přepisy č.l. 1739, 1740 – 1741, 1742 a především o hovory v rozsudku označené čísly **26, 27, 28, 29 a 30** (přepisy č.l. 1762 – 1765, 1752, 1754, 1756, 1745). Z těchto posledních hovorů zejména vyplývá, že prostřednictvím telefonu obžalovaný, jehož hlas byl zcela bezpečně ztotožněn znalkyní, společně s dalšími osobami formuluje zpětně obsah údajné smlouvy, z níž má vyplývat, že F. pronajal prostřednictvím R.K. garáž M.S., zajišťují legalizaci předmětné smlouvy, domlouvají se o tom, jakým způsobem údajnou osobu M.S. popíšu v případě dotazů policistům, domlouvají datum, od kdy smlouva měla být sepsána tak, aby datum, od kdy údajně M.S. měl předmětnou garáž pronajatou a uschovával v ní motorová vozidla, odpovídalo výpovědím svědků již slyšených policisty. Domlouvají i další skutečnosti a obhajobu obžalovaného – hovory v rozsudku označené čísly **1, 2** (přepis č.l. 1758 a 1759) a též hovor č. **31** (přepis č.l. 1766), přičemž podrobně vypsané zestručněné záznamy odposlechu těchto jednotlivých hovorů jsou uvedeny výše.

9/2004

Jak tyto záznamy o odposleších telefonických hovorů, tak odborné vyjádření z oboru odorologie zcela korespondují i s výpověďmi poškozených a ostatními listinnými důkazy vztahujícími se k odcizení předmětných vozidel, přičemž hodnota odcizených věcí vyplývá ze znaleckého posudku.

Soud tedy dospěl k závěru, že byl to právě obžalovaný, kdo v předmětné garáži ukrýval motocykl Suzuki i vozidlo Audi 100, přestože, jak patrně z citovaných odposlechů, mu bylo nepochybně známo, že se jedná o věci pocházející z trestné činnosti, byť přímé odcizení těchto vozidel nebylo obžalovanému prokázáno.

Toto jednání obžalovaného popsané ve výroku rozsudku pod body 8 – 14 vykazuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) trestního zákona. Ze znaleckých posudků znalců z oboru ekonomika, ceny a odhady zboží soud zjistil hodnotu věci, které obžalovaný ukrýval, ať ve svém bydlišti, či v pronajaté garáži. Zjistil, že znalci tyto věci ohodnotili částkou přesahující 1 mil. Kč, tedy částkou, která odpovídá značnému prospěchu, resp. značné hodnotě. Je nepochybné, že obžalovaný tím, že ukrýl věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou, získal značný prospěch. Toto jednání obžalovaného, jehož nepochybně se dopustil v úmyslu přímém, neboť mu bylo známo, že předmětné věci pocházejí z trestné činnosti, vykazuje veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona. Rovněž v tomto případě je jednání obžalovaného nutno považovat za jeden pokračující skutek, jehož dílčí útoky byly vedeny stejným záměrem, byly spojeny stejným způsobem provedení, blízkou souvislostí v předmětu útoku, blízkou souvislostí časovou a naplňovaly stejnou skutkovou podstatu trestného činu. Společenská nebezpečnost jednání obžalovaného je zvyšována hodnotou věcí, které takto ukrýl či přechovával, která dle znaleckého posudku podstatně přesáhla hranici značného prospěchu. Nepochybně tedy jsou dány podmínky pro užití kvalifikované skutkové podstaty § 251 odst. 1 trestního zákona, soud tedy konstatoval, že obžalovaný tímto jednáním popsaným pod body 8 – 14 výrokové části rozsudku naplnil po všech stránkách veškeré zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákona, rovněž v tomto případě ve znění zákona č. 265/2001 Sb., neboť tato kvalifikace se pro obžalovaného jevila příznivější. Jednání obžalovaného v těchto bodech popsané vykazuje vysokou společenskou nebezpečnost a ta je zvyšována výší prospěchu, který získal tímto trestným činem, jenž více než dvojnásobně přesahuje hranice prospěchu značného, tedy adekvátně škody značné. I v případě tohoto trestného činu obžalovaný byl za své jednání plně trestně odpovědný.

Při úvaze o druhu a výši trestu vycházel soud ze všech hledisek uvedených v ust. § 23 a § 31 tr. zákona. K osobě obžalovaného soud zjistil, že tento byl v minulosti již 11 x soudně trestán. Jak patrně z rejstříku trestů a připojených spisů, v podstatě obžalovaný trestnou činností páchal od doby, kdy byl mladistvým, téměř nepřetržitě. Zpočátku se jednalo především o trestnou činnost majetkové povahy, v poslední době je to kromě majetkové trestné činnosti zejména trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí, neboť obžalovanému byl opakovaně ukládán zákaz řízení všech motorových vozidel, což obžalovaný naprosto nerespektuje a jako speciální recidivu neustále zákaz porušuje a trestnou činností opakuje. Obžalovaný má záznam v evidenci přestupců Městského úřadu v XXXXX u Brna a záznam v evidenci přestupců u Městského úřadu Židlochovice. Jako k okolnostem přitěžujícím přihlédl soud k výši škody, která u trestného činu krádeže několikanásobně převyšuje zákonnou hranici škody značné stanovenou v zákoně, u trestného činu podílnictví více než dvojnásobně převyšuje hranici značného prospěchu, přihlédl ke skutečnosti, že obžalovaný spáchal více trestných činů, a to více útoky. V případě trestného činu krádeže přihlédl i k době, po níž obžalovaný trestnou

9/2004

činnost páchal. Přihlédl též jako k okolnosti přitěžující ke skutečnosti, že obžalovaný má zjevný sklon neustále páchat trestnou činnost. Okolností polehčujících soud neshledal.

Po zvážení nutnosti nejen individuální, ale i generální prevence, osoby obžalovaného, všech okolností případu vč. přitěžujících okolností dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného, který spáchal 2 trestné činy v souběhu s trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona, jímž byl již uznán vinným rozsudkem ze dne 31.1.2003, nutno uložit za veškerou trestnou činnost výrazný souhrnný trest odnětí svobody v sazbě, která obžalovaného ohrožuje, tedy v sazbě 2-8 let. Za adekvátní považoval uložen trestu okolo $\frac{3}{4}$ zákonné trestní sazby s tím, že dospěl k závěru, že uložení trestu nižšího by se zjevně minulo svým účinkem, neboť na obžalovaného neměly vlivu ani předchozí nepodmíněné tresty, které již vykonal. Za adekvátní tedy považoval soud uložení trestu odnětí svobody v trvání 6,5 roku. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody soud zařadil obžalovaného v souladu s ust. § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona do věznice s ostrahou, když nezjistil žádných okolností, jež by umožňovaly zařadit obžalovaného do jiného typu věznice. Zároveň mu uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na 2 léta a to s ohledem na výrok o trestu z předchozího rozsudku Okresního soudu Brno-venkov ze dne 31.1.2003, č.j. 1 T 242/2002-35, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6.8.2003, sp.zn. 5 To 300/2003, jenž soud dle § 35 odst.2 tr. zákona zrušil, stejně jako i všechna další rozhodnutí na tento výrok o trestu obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

V rámci adhézního řízení se připojila celá řada poškozených. V souladu s provedeným dokazováním v návaznosti na rozhodnutí o vině obžalovaného, soud dospěl k závěru, že obžalovanému je nutno uložit povinnost nahradit způsobenou škodu poškozeným, u nichž vznik škody je nepochybně v příčinné souvislosti s pácháním trestné činnosti ze strany obžalovaného.

Obžalovanému tak podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložil povinnost nahradit způsobenou škodu M. a A.J. ve výši 581.464,- Kč, tedy ve výši stanovené dle znaleckého posudku. Vzhledem k tomu, že poškození M.J. a A.J. se však připojili s nárokem na náhradu škody podstatně vyšším, který však neměl oporu v provedeném dokazování, soud odkázal tyto poškozené se zbytkem jejich nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občansko-právních.

Dále soud v souladu s provedeným dokazováním uložil obžalovanému nahradit způsobenou škodu Pojišťovně ČSOB, a.s., Pardubice, která z titulu pojistného plnění poskytla pojistné poškozenému S., přičemž výši svého nároku nepochybně prokázala a doložila doklady. Soud tedy podle výsledků dokazování zavázal obžalovaného, aby této pojišťovně nahradil částku ve výši 142.786,- Kč. Vzhledem k tomu, že i tato pojišťovna se domáhala poskytnutí podstatně vyšší náhrady škody, než jak škodu vyčíslil znalec, soudu nezbylo, než i tuto pojišťovnu jako poškozeného odkázat se zbytkem jejího nároku na náhradu škody rovněž na řízení ve věcech občansko-právních.

Dále v souladu s provedeným dokazováním uložil obžalovanému plně nahradit způsobenou škodu Pojišťovně A.G.F. XXXXX, D.I.S.G – XXXXX XXXXX. Tato pojišťovna se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody v částce 18.141,43 EUR. Soud zjistil z následně předložených dokladů touto pojišťovnou, že jde o částku, kterou tato pojišťovna vyplatila přímo poškozenému majiteli odcizeného vozidla dr. B.. Platba byla poškozenému poukázána, což Pojišťovna doložila potvrzením havarijní Pojišťovny A.G.F. XXXXX ze dne 2. 3. 2005 a souborem dokladů o výplatě odškodnění ve výše citované výši. Soud tedy dle výsledku dokazování zavázal obžalovaného, aby této pojišťovně nahradil jí požadovanou částku ve výši 18. 141,43 EUR.

9/2004

Co se týče nároku dalších poškozených na náhradu škody soud dospěl k následujícím závěrům:

V případě poškozeného A.E.K. soud konstatoval, že ten se připojil včas s nárokem na náhradu škody, avšak řádně nespecifikoval výši tohoto nároku, resp. nedoložil žádné doklady nárok prokazující. Soudu tedy nezbylo, než jej odkázat s celým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozený R.S. se připojil se svým nárokem na náhradu škody do zahájení dokazování. Nevyčíslil však výši požadovaného nároku, nedoložil žádné doklady, nebylo proto možno o jeho nároku rozhodovat, navíc ze spisu soud zjistil, že v případě poškozeného S. proběhlo již výše zmíněné plnění u ČSOB Pojišťovny, a.s., v Pardubicích. Soudu proto nezbylo, než poškozeného R.S. odkázat s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozený E.N. se připojil řádně a včas s nárokem na náhradu škody ve výši 2. 500 EUR. Řádně a včas se připojila též Pojišťovna Donau ve výši 3. 779 EUR s tím, že poskytla E.N. plnění z pojistné události spočívající v odcizení jeho vozidla. Žádný z těchto poškozených však nedoložil doklady, z nichž by bylo patrné, jakým způsobem došlo mezi poškozeným N. a poškozenou Pojišťovnou Donau k vzájemnému vypořádání, či v jaké přesné výši došlo k poskytnutí pojistného plnění. Doklady předložené Pojišťovnou nejsou v tomto směru jasné a dokazování by vyžadovalo další doplnění. Vzhledem k tomu, že doplňování dokazování vztahující se k náhradě škody těmto poškozeným, by podstatně protáhlo trestní řízení, soudu nezbylo, než oba tyto poškozené odkázat s jejich nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozený A.B. se připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 1.850.000,--Kč. Výši svého nároku však nikterak nedoložil. Ze spisu vyplynulo, že tomuto poškozenému poskytla pojistné plnění již výše zmiňovaná Pojišťovna A.G. F. XXXXX, Paříž, která se připojila řádně a včas s nárokem na náhradu škody ve výši 18.141,43 EUR. Z dokladů, které A.B. předložil, není zřejmé, zda byl poškozený B. tzv. spoluúčastníkem, do jaké výše. Vzhledem k tomu, že v případě A.B. škodu vzniklou odcizením vozidla znalec ocenil částkou ve výši 811.300,--Kč, není zřejmé, z jakého titulu A.B. požaduje tak vysokou částku, s jakou se připojil, není též jednoznačně zřejmé, z jakého důvodu pojišťovna mu poskytla plnění v podstatně nižší částce, než je zjištěná škoda. K rozhodnutí o povinnosti nahradit škodu, by bylo nutno provádět další podstatně rozsáhlé dokazování, z části komplikované komunikací s pojišťovnou ve Francii. Je zřejmé, že opatření dalších dokladů vztahujících se k nároku poškozeného A.B. by podstatně protáhlo trestní řízení, proto soudu nezbylo, než poškozeného A.B. odkázat s jeho nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Obdobná situace vyplynula u poškozeného M.B.F., jenž se domáhal vyplacení částky 1.790 EUR, a též částky 357,90 EUR, přičemž svůj nárok blíže nespecifikoval. I v tomto případě je zřejmé ze spisového materiálu, že z titulu pojistného plnění poskytla tomuto poškozenému náhradu škody již Pojišťovna Allianz, která neposkytla však soudu, byť k tomu byla vyzvána, žádné konkrétní doklady, na jejichž základě bylo by možno otázku výše škody, jak poškozeného M.B.F., tak této pojišťovny vyřešit. Pojišťovna Allianz nespecifikovala, z jakého důvodu se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 7.600 EUR, požadovanou výši škody hlavně nedoložila žádnými doklady. V dalším řízení pak pojišťovna po řádném

9/2004

poučení uvedla toliko, že jako poškozený se domáhá pouze rozsudku. I v tomto případě, kdy dokazování ohledně adhezního řízení by podstatně zjevně protáhlo trestní řízení, soudu nezbylo, než jak poškozeného M.B.F., tak i Pojišťovnu Allianz odkázat s nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená Pojišťovna Allianz Elementaler, Versicherung AG, Wien, Rakousko, se připojila v rámci trestního řízení s nárokem na náhradu škody, nevyčíslila však požadovanou výši svého nároku, ani nedoložila k tomu žádné doklady. I v tomto případě tedy soudu nezbylo, než i tuto Pojišťovnu odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Jak již v rámci hodnocení důkazů bylo uvedeno, soud konstatoval, že obžalovanému se nepodařilo z tzv. důkazní nouze prokázat, že by se dopustil spáchání skutků popsaných pod body 6, 7, 9 a 12 obžaloby.

Soud nemá pochyb o tom, že k odcizení vozidel popsaných pod těmito body obžaloby vskutku došlo. Žádným z provedených důkazů však jednoznačně nebylo prokázáno, že by to byl obžalovaný, který spáchal i tyto útoky. Soud již blíže v rámci rozhodování o vině zdůvodňoval, z jakých důvodů nebylo možno ve vztahu k těmto bodům obžaloby přihlédnout k obžalobou navrhaným odposlechům dalších telefonických hovorů, které byly založeny ve spise. Ve stručnosti nyní pouze konstatuje, že předmětné odposlechy buď v případě, že znalkyně ztotožnila na nich hlas jako hlas obžalovaného, byly odposlechy zcela nevinných telefonických hovorů, které neměly žádnou spojitost s trestnou činností, pro níž obžalovaný v těchto bodech byl stíhán, příp. v dalších odposleších znalkyni se nepodařilo jednoznačně ztotožnit obžalovaného jako žádného z mluvčích na odposleších zachycených. Další důkazy, které v rámci hlavního líčení byly provedeny, a to zejména výpovědi poškozených a listinné důkazy vč. protokolů o ohledání místa činu a trestních oznámení, pak samy o sobě prokazovaly, že vskutku k spáchání trestného činu došlo, neprokazovaly však, že by tento trestný čin spáchal obžalovaný. Za těchto okolností, kdy o vině obžalovaného byly dány důvodné pochybnosti, soudu nezbylo, než s využitím zásady „in dubio pro reo“ o těchto bodech rozhodnout zprošťujícím výrokem podle § 226 písm. c) tr. řádu, neboť, byť skutek se stal, nebylo prokázáno, že by jej spáchal obžalovaný.

V případě bodu 6 obžaloby se řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škodu poškozená Česká pojišťovna, a.s., region Jižní Morava, Brno. Vzhledem k zprošťujícímu výroku v tomto bodě obžaloby však soudu nezbylo, než Českou pojišťovnu, která se připojila z titulu pojistného plnění poškozenému Axima, s.r.o., zast. jednatelem B.P., odkázat s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občansko-právních podle § 229 odst. 3 tr. řádu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do **osmi dnů** od doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro

9/2004

porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. řádu)

Oprávněná osoba se může ihned odvolání výslovně vzdát. Obžalovaný tak může učinit jak za sebe, tak i za osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch. (§ 250 tr. řádu)

Odvolání musí být v zákonné lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku, případně v další lhůtě pěti dnů určené předsedkyní senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. (§ 249 a § 251 odst. 1 tr. řádu)

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání. (§ 253 odst. 3 tr. řádu)

Krajský soud v Brně
dne 24. 6. 2009

JUDr. Halina Černá, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Rusevová